

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Vuitè període

Sèrie P - Número 128

Divendres, 27 de juny de 2003

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 88, tercera i darrera reunió

Í N D E X

Interpellació

al Consell Executiu sobre el Pla d'inversions en carreteres (tram. 300-00664/06) (p. 3)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la política de suport als processos d'emancipació dels joves a Catalunya, especialment pel que fa a l'accés a l'habitatge (tram. 300-01128/06) (p. 9)

Interpellació

al Consell Executiu sobre la publicitat institucional de les administracions (tram. 300-01132/06) (p. 14)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'impuls de les polítiques de cogeneració energètica (tram. 302-00351/06) (p. 18)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la promoció i la informació del sector turístic (tram. 302-00352/06) (p. 23)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'atenció a la infància en situació d'alt risc social (tram. 302-00353/06) (p. 26)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les ajudes que s'han de donar a l'agricultura en cas de catàstrofe natural (tram. 302-00354/06) (p. 28)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els criteris del seu capteniment en matèria de seguretat ciutadana (tram. 302-00355/06) (p. 31)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'evolució de l'economia catalana (tram. 302-00356/06) (p. 33)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa a Catalunya (tram. 302-00357/06) (p. 36)

→

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre quina valoració fa de la política general realitzada a Catalunya durant aquesta legislatura i les seves conseqüències de futur (tram. 302-00358/06) (p. 40)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de promoció de la societat de la informació (tram. 302-00359/06) (p. 47)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques actives de suport i formació dels treballadors autònoms i emprenedors (tram. 302-00360/06) (p. 50)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'incentius fiscals a la recerca (tram. 302-00361/06) (p. 53)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política sanitària a Catalunya (tram. 302-00362/06) (p. 54)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 88.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí i un minut. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i el lletrat Sr. Pau i Vall.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, el conseller de Governació i Relacions Institucionals, la consellera d'Ensenyament i els consellers de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, Indústria, Comerç i Turisme, de Medi Ambient i d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El president

Es reprèn la sessió.

————— **Interpellació al Consell Executiu sobre el Pla d'inversions en carreteres** (tram. 300-00664/06)

(*Per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció del president.*) ...interpellació que presenta el Grup Popular, i l'exposarà la illustre diputada senyora Alcía Sánchez-Camacho, sobre el Pla d'inversions en carreteres, que té la paraula. (*Pausa.*) Té la paraula, no el Pla d'inversió en carreteres, sinó la senyora Alcía Sánchez-Camacho. (*Rialles.*)

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller..., honorable conseller de Política Territorial i Obres Públiques, aquesta interpellació que presenta aquesta diputada és la primera que li formula i li substancia, a vostè, com a conseller de Política Territorial, i segur que no se li escaparà, senyor conseller, que fonamentalment el contingut d'aquesta interpellació presentada per aquesta diputada en representació del Grup Parlamentari Popular serà dirigida a les infraestructures a les comarques de Girona d'una manera substancial, també d'una manera important adreçat al contingut en matèria de carreteres, d'infraestructures en carreteres, però sense oblidar algunes de les altres infraestructures que són necessàries a les comarques gironines i que permeten, doncs, la vertebració del territori i especialment la vertebració del territori a les comarques de Girona.

Nosaltres, senyor conseller, també, no podem deixar de banda el fet que, encara que substancii aquesta interpellació al Govern de la Generalitat de Catalunya, també en parlarem, perquè creiem que és important, d'aquella tasca que ha de dur a terme la resta d'administracions i en aquest cas les administracions locals i també l'Administració del Govern de l'Estat.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i la vicepresidenta segona el substitueix en la direcció del debat.*)

És per això que, com a diputada del Govern..., com a diputada del Partit Popular, crec que també haig d'esmentar aquelles infraestructures que el Govern del Partit Popular, des del Govern de l'Estat, està duent a terme i que segur que compartirà el conseller amb aquesta

diputada que són de gran importància per al desenvolupament econòmic de les comarques de Girona. Estem parlant fonamentalment, senyor conseller, com vostè deu saber, del tren d'alta velocitat, del TGV; del desdoblament de la nacional II, i fins i tot també d'una obra faraònica, com tots coneixem, que és la de Castellfollit de la Roca, que fins i tot la propera setmana, el dia 2, serà inaugurada de forma oficial pel Ministeri de Foment.

I jo em vull fer ressò, en concret, del desdoblament de la nacional II, perquè, moltes de les carreteres de què nosaltres ara parlarem i que nosaltres ara comentarem, doncs, algunes d'elles, estan afectades principalment pel que ha de ser el desdoblament de la nacional II. I de ben segur que el senyor conseller coneix, i la resta de diputats també, el que s'està duent a terme per part del Ministeri de Foment en el desdoblament d'aquesta infraestructura, que cal recordar que en governs anteriors no se n'havia fet absolutament res i que, ara per ara, doncs, ja en el tram de Fornells fins a Tordera, s'ha produït ja l'informe d'impacte ambiental i s'està ara en l'estudi dels projectes constructius i de les possibles licitacions per trams en aquest període.

Jo li voldria, llavors, fer ja la interpellació dirigida a les carreteres a la província de Girona, fonamentalment a tres de les comarques que creiem que són necessaris el seu..., i una millora del seu desenvolupament, que són l'Alt Empordà, el Baix i la Selva, sense oblidar també, doncs, millores, com ha de ser la del túnel de Bracons, que s'està fent, i algunes altres, com són les connexions a la comarca d'Osona i a les comarques del Ripollès i de la Cerdanya.

Senyor conseller, vostè coneix molt bé que, sobretot en èpoques d'estiu, l'embús que es produeix a les zones de la Costa Brava nord, de la Costa Brava sud i de la Costa Brava centre es produeix degut al fet que encara falta l'arranjament de moltes de les carreteres d'aquestes dues comarques, principalment de l'Alt i del Baix Empordà; estem parlant de l'anella de les Gavarres, estem parlant de desdoblaments a l'Alt Empordà.

Per exemple, la carretera de Figueres a Roses, vostè coneix que és una de les que més circulació a la província té en èpoques d'estiu. S'ha desdoblada ara el tram d'Empuriabrava fins a Roses i el tram de la variant de Vila-sacra, que fins i tot en la darrera sessió de la Comissió de Política Territorial vam haver de reconduir l'afectació dels cultius que havien quedat tallats per la variant de Vila-sacra, així com el tram també de Castelló d'Empúries. Però queden dos trams al mig d'aquests que estan provocant un efecte embut molt important, i que m'agradaria, doncs, que la Conselleria expliqués què és el que està succeint i com es pot millorar aquests embuts, sobretot donat que ja estem a plena època d'estiu. A més, falten desdoblats dos trams, sobretot el de la carretera que ve de Sant Pere Pescador fins a Empuriabrava, de la C-60, que també m'agradaria que el conseller, doncs, pogués acabar d'explicar.

Respecte a la variant de la Bisbal, que el Grup Parlamentari Popular entén que és una infraestructura molt important per a la zona de la Costa Brava centre i que s'ha de solucionar d'una manera eficaç i ràpida, m'a-

gradaria també que pogués complementar la informació per part de la seva Conselleria.

I una de les més important és, sens dubte, l'anella de les Gavarres i, en aquest sentit, nosaltres creiem que el desdoblament de la carretera de Girona, senyor conseller, a Palamós, especialment per Cassà i Llagostera, s'ha d'acabar, però, clar, en època d'estiu es fa molt difícil que es pugui enllestir aquest desdoblament.

I, sobretot, també jo li voldria preguntar, en el tema de Palamós fins a Palafrugell, el soterrament per Mont-ras, senyor conseller, en quina situació es troba ara actualment. Perquè tots recordem i coneixem l'impacte que això va produir, l'efecte que va tindre amb uns grups ecològics que varen presentar tot un seguit de problemàtiques al respecte. Però a nosaltres ens agradaria saber, donada la importància que, tornem a repetir, té aquest desdoblament en el pas per Mont-ras, si la Conselleria, doncs, pogués adreçar què és el que s'està fent i què és el que se seguirà realitzant en aquest desdoblament.

La importància de la variant de Llagostera, que s'ha començat també ara fa un mes, jo voldria també, senyor conseller, saber si es continuaran les obres, com..., quin és el termini per continuar les obres, fins a l'estiu, si ens agafarà en plena temporada estiuenca, o com es durà a terme aquesta.

Un altre dels temes que per nosaltres són cabdals és el compliment d'algunes de les propostes que el Grup Parlamentari Popular li ha adreçat i li ha presentat, al Govern de la Generalitat de Catalunya, al llarg d'aquesta legislatura. Entre elles, entrem a carreteres com són la GI-602, la 603 o la 604, que nosaltres vàrem demanar que s'arrangessin, i que solament s'han reasfaltat, s'ha tret una corba, i entenem que el que s'ha fet és augmentar la seva perillositat i no pas millorar i arranjar aquestes infraestructures, com és el que nosaltres estàvem demanant.

Respecte també a la resta d'infraestructures que entenem que són necessàries a comarques com la Selva, parlant de la Selva interior, entenem que la GI-533, senyor conseller, aquella que va de Santa Coloma i, sobretot, que ha d'arribar fins a Girona, en el seu desdoblament del tram de Perelló, que ara per ara..., i també alguns ajuntaments de la zona han demanat, voldríem saber en quina situació es troba. I a més el Grup Parlamentari Popular, crec que també fins i tot el Grup de Convergència i Unió, al mateix Ajuntament de Santa Coloma, ha demanat el desdoblament de Santa Coloma, la variant de Santa Coloma, perquè entenem, doncs, que és necessari que es produeixi aquesta variant al municipi de Santa Coloma de Farners.

I si em permet, senyor conseller, aquesta diputada entrarà també en un dels temes que nosaltres creiem que encara és un dels deutes que encara tenim des de la Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques, i és el perllongament de l'autopista, el perllongament de l'antiga A-19, el perllongament de l'autopista, de l'actual C-32, segons el canvi de nomenclatura, que nosaltres, la veritat, senyor conseller, després d'haver presentat proposicions no de llei, després d'haver fins i tot substanciat preguntes orals a la Conselleria, encara no

entenem com pot ser que el perllongament de l'autopista, la C-32...

(Pausa.)

Ja sé, senyor conseller, que segur que hi haurà una resposta. Però, és clar, portem deu anys –portem deu anys– amb el perllongament d'aquesta autopista, que vostè i la resta de diputats coneixen, que és absolutament necessari per desbloquejar... *(Pausa.)* Sí, ja sé que em parlarà de la nacional II i de l'efecte que la nacional II té, i les cruïlles de Can Bartolí, i tot això..., ja ho farem després a la segona part, però jo ara li pregunto, al Govern, quines són les causes, perquè fins i tot recordo que, en algunes entrevistes mantingudes amb Autopistas, doncs, ens deien que el tram que encara resta de l'actual concessió tampoc s'ha dut a terme –són molt pocs quilòmetres els que hi han– però que la resta està afectat, doncs, pel que ha de ser o el que pot ser la coincidència amb algun tram de la nacional II, que nosaltres entenem que, tot i això –tot i això–, ens agradaria saber en quina situació es troba actualment el perllongament d'aquesta autopista.

I, de passada, ja que estem a Lloret, a Lloret de Mar, senyor conseller, també li voldria preguntar, malgrat que això no sigui carreteres, com està el compliment de la Proposició no de llei que el Partit Popular li va presentar referida a l'aixecament de la reserva de sòl per al perllongament del tren. Que, per cert, Convergència i Unió, com vostè sap, va votar en contra d'aquesta iniciativa al Parlament de Catalunya. I nosaltres entenem, així com la resta de grups..., i fins i tot Convergència en el mateix Ple municipal va votar a favor de l'aixecament d'aquesta reserva. I és un tema que m'agradaria que vostè també pogués adreçar i pogués explicar en aquest Ple, en la substanciació d'aquesta interpellació.

I un altre dels temes que no pot passar per alt aquesta diputada i que afecta, sens dubte, la vertebració de les comarques gironines és el desdoblament de l'eix Transversal.

Clar, senyor conseller, jo entenc que vostè hagi tingut un posicionament, que el desencontre, a vegades, amb el president de la Generalitat hagi estat un altre..., doncs, perquè s'han dit coses diferents en algun moment... *(Pausa.)* Sí, sí, i consten, i vostè ho sap; s'han dit coses diferents –potser vostè avui ens explicarà aquest desencontre.

Però, clar, nosaltres entenem que després d'haver estat aprovat, a petició i presentació d'una proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular, la darrera sessió de la Comissió de Política Territorial, per procedir al desdoblament abans del 2008, al desdoblament *total* de l'eix Transversal... M'agradaria saber –m'agradaria saber–, senyor conseller, i de ben segur que ho explicarà a la resposta, com és que el Grup que dona suport al Govern va votar en contra d'aquesta iniciativa, com és que va votar en contra, i, sobretot, com pensa finançar-la, perquè, clar, si el que pensa és finançar-la considerant-la obra d'interès general però propietat de la comunitat autònoma, que de ben segur que farà aquesta apreciació...

A nosaltres ens agradaria saber també, i a part d'aquests 61.000 milions que van ser finançats pel mateix Govern

de l'Estat, doncs, com es produiria la resta de finançament d'aquest desdoblament, i, sobretot, entenem que aquest desdoblament, per nosaltres és absolutament prioritari, per a la resta de Catalunya ho és, però sens dubte és prioritari per al desenvolupament i la vertebració de les comarques gironines, i segur, senyor conseller, que la predisposició de la seva Conselleria en aquesta darrera interpellació serà la millor de les esperades, però esperem una resposta que també sigui operativa, que sigui eficaç i que millori la vertebració de les comarques gironines.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta segona

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable conseller senyor Felip Puig.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques (Sr. Felip Puig i Godes)

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores diputades, senyors diputats..., no deu ser pas l'*overbooking* que obliga una senyora diputada a asseure's a les escales del Parlament... (*Veus de fons.*) Bé, deuen ser altres motius...

En tot cas, senyora diputada, li agraeixo la seva interpellació i intentaré donar resposta pràcticament a tots els seus interrogants, tot i que, si em deixo alguna cosa de detall, segueixo estant a la seva disposició per complementar la informació que vostè em requereix.

I també li dic que jo entenc que vostè per..., bé, potser, en part per estratègia dissuasòria i en part per prioritat espanyola, m'ha plantejat primer les carreteres de l'Estat i després les de Catalunya. Jo faré estrictament al revés: primer, perquè no se'm pugui dir que parlo d'allò que no ens toca en primera instància i, després, perquè la nostra prioritat són les carreteres que gestiona el Govern de la Generalitat i que a més són les que estan vertebrant el territori d'una manera més decidida.

La primera manifestació que jo voldria fer és que l'esforç inversor en carreteres que s'està fent en aquests moments, i al llarg dels darrers mesos, però d'una manera singular al llarg dels darrers dos anys, 2002 i 2003, és formidable.

Des de l'any 96, amb la capacitat de finançament que la Generalitat de Catalunya ha anat destinant a la inversió en matèria de carreteres, i parlant, en aquest cas, en milions d'euros, doncs, hem passat d'una inversió propera, els anys 96, 97, 98, 99 i 2000, als aproximadament, de mitjana, 200 milions d'euros l'any, per passar a situar-nos l'any 2002 a 360 milions d'euros i l'any 2003 a un pressupost de 470 milions d'euros.

Per tant, i en part haig de recordar que gràcies a un acord de finançament que es va aconseguir l'any 2001 amb el Govern central, del Partit Popular, i la Generalitat de Catalunya, estem destinant –i així ho noten també..., i reiteradament des del Departament fem l'esforç de demanar disculpes als ciutadans que veuen alterada la seva quotidianitat, doncs, pel nombre ingent d'obres que s'estan fent a la xarxa viària de Catalunya– unes

inversions molt importants en matèria de carreteres, gràcies, repeteixo, a aquest esforç inversor jo diria que excepcional.

Intentaré centrar-me en la seva interpellació de cara a les actuacions a la xarxa viària de les comarques de Girona. Deixi'm que li digui que, si li sembla, ho estructuraré de la mateixa manera que ho tenim estructurat des d'un punt de vista territorial: d'una banda, les prioritats del Departament a les comarques de Girona van per donar resposta a les necessitats de millorar els accessos a la Costa Brava; d'altra banda, per garantir una bona comunicació interior de totes les comarques i, per tant, garantir el seu reequilibri territorial, que penja en bona part també de l'orografia pirinenca, i, finalment, també parlarem de l'eix que vertebrava les comarques de Girona de dalt a baix, l'eix de la nacional II i de l'A-7.

La millora dels accessos a la Costa Brava és un dels objectius prioritaris i en aquest moments estem, més enllà de les obres que s'han fet en els darrers anys, actuant d'una manera decidida en bona part del que és aquesta anella viària. Els accessos a la Costa Brava sud o a la Selva marítima avui s'estructuren al voltant de la C-32 i també d'altres carreteres, com la de Tordera a Blanes, la Vidreres - Lloret o la de Tossa a Llagostera.

Passant a la prolongació de la C-32, que la preocupa d'una manera específica, vostè coneix els problemes de definició de l'entroncament de la variant de la nacional II als seus termes de Tordera i de Blanes, i això és el que ha fet que encara no haguem desencallat aquest aspecte. Li puc dir que en aquests moments ja hem pres una decisió definitiva: ACESA, per encàrrec del Departament, que és la concessionària del tram entre Palafolls i Tordera, està redactant el projecte constructiu, amb la voluntat que passat l'estiu es puguin licitar ja les obres d'aquest tram, que ja té una concessió en aquest cas a favor d'ACESA, Tordera - Palafolls, Palafolls - Tordera.

A continuació, ha de venir el tram de Tordera fins a Lloret de Mar. Tenim ja molt avançat el projecte tècnic, juntament amb un estudi de trànsit, que també tindrem enllestit al llarg d'aquest segon semestre. La nostra intenció és que, amb el projecte de traçat redactat, també traurem a concurs en aquest cas la concessió del tram entre Tordera i Lloret, per tal que aquesta autopista ja comenci a ser una realitat.

En definitiva, Palafolls - Tordera, licitació d'obra segon semestre; estudi de traçat, projecte, estudi informatiu, també concurs, a licitació la concessió del tram Tordera - Lloret.

Com vostè sap, també ens proposem i estem estudiant les alternatives, perquè ja hem fet informacions d'estudis i d'impacte ambiental de perllongar aquesta autopista, en aquest cas com a carretera convencional, en el tram entre Lloret i Tossa, que jo espero que serà objecte, amb els nous consistoris, de consens en els propers mesos per també poder tirar endavant la corresponent tramitació del projecte.

Contestant i fent una sortida i entrada en l'aspecte de la reserva del tren, li haig de dir que aquest és un mandat del Parlament que nosaltres estudiem i analitzarem en el marc de l'elaboració del Pla territorial de les comarques de Girona, que en aquests moments s'està elabo-

rant, i que jo espero també que, després de l'estiu, podrà ser objecte de participació, de diàleg institucional, tècnic i sectorial i que, en el marc d'aquesta planificació, analitzarem quina és la millor de les decisions al voltant d'aquesta reserva ferroviària que el Parlament ens va donar el mandat d'alliberar.

També li hagi de dir que després de l'estiu, perquè no volem alterar la normalitat i la congestió i saturació de la xarxa viària durant l'època estival, la carretera GI-600, entre Blanes i Tordera, serà condicionada amb un projecte important, del qual ja estan adjudicades les obres, repeteixo, tot just passat el mes d'agost.

L'accés a la Costa Brava centre, és a dir, l'anella de la Costa Brava, configurada per la carretera de Girona a la Bisbal i Palafrugell, la de Palafrugell a Palamós i Santa Cristina d'Aro, i de Santa Cristina a Llagostera i Girona, és a dir, l'anella de les Gavarres, forma part també de les nostres actuacions prioritàries.

En aquests moments estem ja redactant els estudis d'impacte de les variants de Celrà i Bordils. També al llarg, i després que hagi pogut tenir una entrevista, ben aviat, amb les institucions locals del Baix Empordà i bàsicament de la Bisbal, doncs, la nostra intenció és ja treure els estudis definitius de la variant de la Bisbal. Vull recordar que en aquests moments ja estem acabant el que anomenaríem una variant interurbana per evitar el pas pel centre de la ciutat i que ja s'està actuant, en aquests moments, en les obres i que, per tant, la nostra intenció és no anar-nos-en de vacances d'agost —aquells que farem alguns dies de vacances d'agost— sense haver també intentat resoldre o pres una decisió —perquè el consens serà complicat— pel que fa a la variant de la Bisbal.

També li haig de dir que s'estan, en aquests moments, construint noves carreteres de connexió a Flaçà, a Sant Jordi Desvalls, pel que fa a la GI-633 i la C-66. Com vostè sap, en aquests moments, ja tenim un acord institucional per tirar endavant el desdoblament del tram entre Palamós i Palafrugell. En aquests moments estem redactant ja els projectes tècnics definitius per poder licitar les obres també al llarg d'aquest segon semestre, a finals d'any, en definitiva, per tirar endavant una actuació molt important que vindrà a donar resposta a l'articulació d'aquesta anella de les Gavarres.

En aquests moments estem ja treballant en les obres de desdoblament de la variant de Santa Cristina d'Aro, en el tram que va des de l'actual desdoblament fins a la sortida de la carretera de Sant Feliu de Guíxols, i continuarem sense solució de discontinuïtat i, per tant, sense cap aturada, quan acabin aquestes obres amb el desdoblament progressiu fins enllaçar, en aquest cas, amb el municipi de Palamós.

També, com vostè ja sap, s'està en aquests moments actuant en les obres de la variant de Llagostera, i espero que el programa d'obres donarà una certa resposta de traçats alternatius per intentar disminuir les repercussions en el trànsit estiuenc.

El tram entre Vidreres i l'enllaç d'Alou, en aquests moments ja s'està també treballant des d'un punt de vista de projectes, i la nostra intenció seria que a final d'any poguéssim també tenir tots els estudis perquè

l'any 2004 fos l'exercici en què poguéssim desenvolupar aquesta actuació, el desdoblament entre Vidreres i la costa de l'Alou, amb la qual cosa pràcticament tindríem una actuació ja completa en tota l'anella de les Gavarres.

Els accessos a la Costa Brava nord fa poques setmanes vam inaugurar el tram de Corçà a Verges. Aquest mes de juliol inaugurarem el tram entre Torruella de Fluvià i Figueres; estem ja tirant endavant el tram central entre Verges i Torruella de Fluvià, i, per tant, tirant endavant els estudis i els projectes per tal de buscar també, en la mesura de les possibilitats, un cert consens; en definitiva, també estem estudiant i treballant aquí.

I veig que el temps se m'acaba i se'm tira a sobre, però l'eix Vic - Olot, amb l'actuació del túnel Bracons. També hi ha el desdoblament que iniciarem en un tram de l'eix Transversal, en aquest cas en el tram entre la N-II i Santa Coloma de Farners, que també espero que, un cop complerts els estudis informatius i les declaracions d'impacte ambiental, l'any 2004 serà objecte de desdoblament.

Ja li dic, aquest Govern no contempla el desdoblament al cent per cent de l'eix Transversal. I aquí sí que vull manifestar que som molt respectuosos amb els mandats del Parlament, que té la funció de controlar i de seguir la tasca de l'Executiu, però la materialització i l'execució i la gestió del programa de Govern corresponen al Govern i el tram d'entre Santa Coloma de Farners pel pas de les Guílleries fins a la comarca d'Osona, doncs, té unes dificultats formidables, des d'un punt de vista tècnic i ambiental, i nosaltres creiem que, precisament, amb l'obertura de l'eix Vic - Olot, la xarxa viària ja tindrà unes alternatives que permetran un bon funcionament d'aquesta xarxa. Però el desdoblament de l'eix Transversal entre Santa Coloma de Farners i la N-II, la nostra intenció és iniciar les obres també l'any 2004.

Vostè sap, senyora diputada, que també estem actuant d'una manera decidida a l'eix Vic - Ripoll, a la C-17, que, tot i que no són les comarques de Girona donen resposta a la comarca del Ripollès, amb la variant de Sant Quirze de Besora i de Montesquiu, i que s'acabaran tot passat aquest estiu, i estem també impulsant la continuació d'aquest desdoblament fins a Ripoll, amb els estudis informatius i que, per tant, també aquesta segona fase es programarà dins de la nova redacció del Pla de carreteres de Catalunya.

Estem fent, també, actuacions com la variant de la Cellera de Ter, inaugurada fa poques setmanes, o també, evidentment, els projectes que, en aquests moments, tenim en previsió a Sant Esteve d'en Bas, a la variant de Sant Feliu de Pallerols, la variant de les Planes d'Hosstoles, la variant d'Anglès que forma part també de tot l'estudi previ del corredor Ter - Brugent, que estem ja redactant.

I, finalment, tenim l'eix Girona - Garrotxa, en què la variant de Besalú està en aquests moments en fase de licitació de la redacció del projecte constructiu, i el desdoblament del tram de Besalú a Banyoles, també es troba ja en fase de redacció dels projectes corresponents, perquè és, evidentment, una de les prioritats.

I vaig acabant, senyora presidenta.

La vicepresidenta segona

Hauria d'anar acabant, se li ha esgotat el temps.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Deixaré per al torn de rèplica, si m'ho permet la senyora diputada, parlar d'allò que vostè m'ha anomenat «les carreteres de l'Estat», però sí que ja acabo recordant, que la N-II és avui l'única de totes les carreteres qualificades de *nacional*, per l'Estat espanyol –i aquí s'inclou la N-I, la N-II, la N-III, la IV, la V i la VI–, l'única de tot l'Estat que avui en aquests moments encara està sense desdoblant, o sense transformar en autovia. I tot això podrem entendre-ho en el moment en què coneguem les xifres que per a les inversions en la xarxa de carreteres ha destinat i està destinant avui l'Estat a Catalunya.

Moltes gràcies, senyora diputada; moltes gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta segona

Gràcies, honorable conseller. Passarem, doncs, a la rèplica. Té la paraula la il·lustre diputada senyora Alicia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyors diputats, senyor conseller. Començava la seva intervenció, senyor conseller, parlant que el plantejament que havia fet aquesta diputada potser havia estat una estratègia dissuasiva el fet de començar per les carreteres considerades espanyoles i no pas per les catalanes. Més aviat al contrari, sinó que el que ha fet ha estat, senzillament, plantejar-li l'esforç inversor que ha tingut el Govern de l'Estat en el desenvolupament i la vertebració de les comarques gironines, que això anés per endavant perquè de ben segur que vostè i el Govern de la Generalitat de Catalunya ho compartien, i això esperava aquest pronunciament, perquè són i estem parlant d'infraestructures molt importants per a les comarques de Girona, per després passar a les que són el nostre objecte de debat, que són les de desenvolupament en àmbit de la Generalitat de Catalunya i en àmbit local. És per això, senyor conseller, que també em sap greu, d'alguna manera, que vostè no hagi plantejat tota l'anàlisi de les infraestructures espanyoles, perquè ja no tindrem torn de rèplica i no podrem tornar-ne a parlar. És per això que un altre cop començaré, senyor conseller, amb les seves darreres paraules.

Home!, doncs, esmentar que la N-II és l'única infraestructura, com vostè ha dit, diguem-ne, nacional, que encara no està desdoblada en tot l'Estat espanyol, com vostè molt bé sap no és responsabilitat del Govern de l'Estat espanyol, del Govern del Partit Popular. I això espero que vostè ho pugui compartir, senyor conseller, perquè abans li hem dit i li hem tornat a repetir que en el Pla d'infraestructures que ha fet el Govern del Partit Popular 2001-2010, el plantejament de la infraestructura del desdoblament de la N-II és una de les nostres prioritats, i aquesta tasca s'està duent a terme, vostè ho sap molt bé, tant en els trams de Tordera fins a Fornells - Girona, com de Girona fins a la frontera francesa.

Si encara, ara per ara, no s'han pogut començar a adjudicar i licitar segons quins trams –els de Girona fins a Tordera–, ha estat, precisament, perquè el Govern anterior, un govern del Partit Socialista Obrer Espanyol, no havia realitzat cap tipus d'actuació en aquesta infraestructura. I com vostè també molt bé coneix, sap perfectament que es necessiten uns tràmits previs, uns estudis informatius, uns estudis d'impacte ambiental, uns projectes constructius, unes licitacions d'obres i que això ja ho està fent el Govern del Partit Popular.

És més, ho estem fent que en el tram de Girona fins a Tordera, l'informe d'impacte ambiental es va desdoblant en dos per poder agilitar i anar més ràpid, i ara també s'estan fent per trams les possibles licitacions i adjudicacions i per això, senyor conseller, em sobta que vostè no hagi fet aquest reconeixement, malgrat que encara sigui l'única infraestructura no desenvolupada, i no hagi fet el reconeixement cap al Govern de l'Estat, que és l'únic que està fent aquest esforç inversor.

Però ara, pel poc temps que ja ens queda, senyor conseller, voldria valorar la seva intervenció. En la seva intervenció, diguem-ne, n'ha donat algunes de fredes i altres de calentes. És a dir, ha donat una informació positiva, crec que és positiu el que vostè ha adreçat respecte a les infraestructures adreçades a la Costa Brava sud, i sobretot pel que concreta a la prolongació de la C-32, a l'antiga A-19, perquè entenc que, per exemple, el que vostè ha dit que puguin ja ser fets, doncs, de Tordera a Lloret de Mar els projectes tècnics i que de Lloret de Mar a Tossa la carretera convencional segueix, com vostè ha plantejat, doncs, per a nosaltres el més important és la licitació de Palafolls a Tordera, que vostè jo crec que això és una molt bona notícia; sobretot ahir fins i tot algun diputat esmentava la dificultat que hi havia en el semàfor, un semàfor –aquell de Palafolls– que feia que hi hagués un gran embús, i vostè molt bé ho coneix, en sortir, precisament, de l'autopista i que feia que l'entrada cap a Palafolls, Blanes, Tordera i Lloret fos molt complicada, sobretot en èpoques d'estiu. Crec que això es podria, doncs, solucionar amb el que vostè ha dit, doncs, ja, de treure la licitació d'obres entre Palafolls i Tordera.

Però li torno a dir que n'ha donat de fredes i de calentes, perquè és clar, que em digui que l'aixecament de la reserva de sòl a Lloret, senyor conseller, està pendent del Pla territorial de les comarques gironines, doncs, és allò que en diuen *salirse por la tangente*. Vull dir, és allò que vostè no ha volgut respondre al compliment del que han demanat tots els grups parlamentaris al Parlament de Catalunya, excepte Convergència i Unió, malgrat que en el municipi de Lloret de Mar va dir un posicionament i va presentar un posicionament diferent.

Respecte als accessos que vostè ha plantejat de la Costa Brava centre, nosaltres estem d'acord que s'està avançant i que s'està fent i és així que nosaltres li hem plantejat, que l'anella de les Gavarres, doncs, estava avançant i anava realitzant-se el desenvolupament adient. Entenim que hi havien algunes problemàtiques, com són la de Mont-ras, que vostè no ha acabat d'explicar o almenys d'estendre la seva exposició al que s'estava fent des de Palafrugell fins a Palamós i respec-

te, també, al desenvolupament dels accessos a la Costa Brava nord.

Nosaltres també li hem plantejat algun dels desdoblaments que vostè, en aquest primer torn de rèplica, no ha contestat i espero que sí que ho dugui a terme en el segon torn de rèplica.

Una de les qüestions que el Grup Parlamentari Popular troba que no correspon al Govern de la Generalitat de Catalunya és el seu posicionament, el que ha dit ara respecte al no-compliment del desdoblament total de l'eix Transversal. És positiu i sens dubte era una de les coses que nosaltres li estàvem demanant, el desdoblament de l'eix Transversal, el que correspon a Santa Coloma de Farners fins a la cruïlla de la N-II, passat Sils, perquè entenem que és molt necessari per a la vertebració de les comarques gironines i per a aquesta zona de la Selva interior, de la Selva marítima. Però, és clar, que el conseller digui que el Govern ha de governar, que el Govern és qui ha de presentar la seva proposta de Govern, i és qui ha de dur a terme l'execució de la seva acció de govern, sens dubte que és així, però el que el Govern de la Generalitat no pot fer mai –i crec que tampoc pot dir des d'aquest faristol– és dir que no complirà un mandat d'aquest Parlament de Catalunya, perquè així ha estat i així ha estat aprovat, com molt bé vostè coneix; i, a més, la senyora presidenta va ser la persona i la diputada qui ho va presentar en la darrera Comissió de Política Territorial –les coincidències, a vegades són positives i són bones, senyor president, i ella ho sap–, és aprovar el desdoblament total de l'eix Transversal abans del 2008 i li torno a recordar que ara sí que entenc per què el seu Grup Convergència i Unió va votar-hi en contra, perquè, és clar, no seria lògic que hagués votat en contra i després vostè vingués aquí a dir que el Govern no pensa complir els mandats del Parlament de Catalunya.

Però li recordo una cosa, senyor conseller, el fet que el seu Grup votés en contra, no obsta que el Govern està obligat a complir allò que aprova el Parlament de Catalunya, no solament en l'acció de control de govern, que és una de les tasques que té aquest Parlament, sinó també la de crear legislació, la de crear normes, i, en aquest cas...

La vicepresidenta segona

Hauria d'anar acabant, senyora diputada...

La Sra. Sánchez Camacho

Sí senyora presidenta..., la d'aprovar una infraestructura tan important com és aquesta, la del desdoblament en la seva totalitat, que sembla que, de les seves paraules, el Govern de la Generalitat no vol dur a terme, no vol complir i crec que això no és bo per a Catalunya ni és bo per a aquest Parlament.

Moltes gràcies, senyora presidenta; senyores i senyors diputats, senyor conseller.

La vicepresidenta segona

Gràcies, senyora diputada. Honorable conseller té la paraula per a la rèplica.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, com li he dit ara intentarem centrar aquests minuts en les actuacions de l'Estat, de les quals segur que vostè políticament hi té, bé, coneixement i també alguna responsabilitat.

Estic convençut que intentaran fer esforços perquè l'encara ministre Piqué compleixi els seus compromisos per escrit, i em refereixo a inversió necessària que cal destinar al compliment d'un conveni signat per fer la carretera entre Campdevàrol i Guardiola del Berguedà; una inversió absolutament important, compromesa, de la qual no hi han partides pressupostàries.

També estic convençut que en el futur serem capaços entre tots –i l'escenari electoral que tenim a curt termini i a mitjà termini per a l'any 2004 estic segur que obrirà nous horitzons en aquest sentit– de millorar la inversió que l'Estat destina a carreteres a Catalunya, perquè l'any 2003 els pressupostos generals de l'Estat, que estic convençut que el senyor Sirera no deu conèixer en profunditat, en el cas de carreteres, l'Estat destina a Catalunya el 6,9% de la inversió territorial en carreteres. A Catalunya, 16% de la població, 20% del producte interior brut i 40% del trànsit de tot l'Estat, 6,9% de la inversió dels pressupostos generals de l'Estat a Catalunya, dades extretes dels pressupostos generals de l'Estat.

Si observem, d'altra banda, també, l'evolució de la inversió en carreteres a Catalunya, en un sector en què el transport privat i el transport de mercaderies, doncs, creix amb increments superiors als del creixement del producte interior brut, doncs, resulta que en els darrers quatre anys aquesta inversió ha oscil·lat: l'any 98, el 16%, sobretot, suposo, degut a la insistència durant els darrers quatre o cinc anys anteriors, però ja l'any 99, el 13; el 2000, el 8; el 2001, el 10; el 2002, el 8 i el 2003, ho repeteixo, el 6,9%.

Aquesta és una actuació, aquesta és una prioritat, que també està reflectida en el famós Pla d'infraestructures del transport del Ministeri de Foment. De tota la inversió acumulada en el Pla d'infraestructures de transports de l'any 2000 al 2007, aquest Pla que el ministre Cascos, doncs, explica reiteradament, del total de la inversió destinada en aquest cas a infraestructures de transport, el que és el Programa d'alta capacitat en autopistes i autovies, es destinen a Catalunya, xifres del Ministeri, es preveu a Catalunya, el 3,66% del total de la inversió del Pla d'infraestructures del transport, el 3,66% està destinat, en el marc del Pla d'infraestructures del transport, a Catalunya.

Per això, no és estrany que quan es fan xifres o dades, o estudis, doncs, entre l'any 94 i el 2000, per agafar ja pressupostos objectats i consolidats, doncs, de la inversió acumulada que fa el Ministeri de Foment en carreteres a Espanya i a Catalunya percentualment, doncs, surtin aquestes. El nan és, evidentment, el ciutadà de Catalunya; el gegant és, evidentment, el ciutadà de la resta de regions espanyoles; 395 euros per habitant a la resta d'Espanya, 280 euros per habitant, en carreteres, a Catalunya.

I això encara és més evident, perquè això és una dada absoluta, si les fem referides, òbviament, al trànsit, al volum d'activitat, a les necessitats d'utilitzar les carreteres. Tampoc és d'estranyar, senyor Sirera, que tampoc ho deu conèixer prou bé, que mentre a Espanya el 20% de la xarxa d'alta capacitat és d'autopistes, el 65% d'autovies i el 14% de carreteres de doble calçada, a Catalunya aquest 20% que a Espanya és autopistes, autopistes són el 45%, el 65% d'autovies a Catalunya és el 45% i el 14% de doble calçada a Catalunya és el 9%. I, per tant, també hi ha un greuge encara aquí molt important, i hem d'intentar avançar d'una manera més decidida per superar una situació que ha motivat un pacte important al voltant..., del pacte i del grup de peatges, però que cal que hi hagin més que paraules, doncs, també avenços significatius durant els propers anys.

No li parlaré del quart cinturó, de la 340, no li parlaré de la 260, no li parlaré de totes les obres que estan fixades en el Pla d'infraestructures del transport per al període 2000-2007 i que és *materialment* impossible, senyora diputada, materialment impossible, que es vegin materialitzades dintre del termini temporal del Pla. No hi ha temps material per redactar els projectes, per treure les tramitacions, per fer les licitacions i per fer les obres. Hi ha tot un conjunt fonamental i estratègicament absolutament imprescindible de xarxa viària a Catalunya en el Pla d'infraestructures del transport que no es veuran materialitzades durant el termini compromès per part del Govern. I, evidentment, aquí la nostra inquietud es refereix a la Nacional II, entre Tordera i Girona, entre Girona i la frontera francesa; però també el desdoblament de l'A-7, necessitem desdoblar entre Maçanet i la frontera francesa l'A-7 d'una manera imperiosa; necessitem resoldre la variant de Girona d'una manera també decidida; necessitem desenvolupar l'eix Pirinenc d'una manera més ràpida del que en aquests moments s'està desenvolupant, i joestic convençut que ben aviat tornaran a venir escenaris en què les prioritats de les inversions en matèria de política espanyola podran tornar de nou a ser reprioritzades gràcies a la capacitat d'incidència de la política catalana en el Govern de l'Estat.

Moltes gràcies per la seva atenció; moltes gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta segona

Gràcies, honorable conseller. Per què em demana la paraula, senyor Sirera?

El Sr. Sirera i Bellés

M'ha citat dos cops, senyora presidenta.

La vicepresidenta segona

Li concedeixo un minut.

El Sr. Sirera i Bellés

Honorable conseller, segurament jo no conec els supostos de l'Estat tan bé com vostè, no? El que sí que li puc dir és que des que el seu partit no és decisiu a

Madrid el Govern del Partit Popular inverteix més a Catalunya.

(El conseller de Política Territorial i Obres Públiques demana per parlar.)

La vicepresidenta segona

Conseller?

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Entenc que deu ser l'últim ple d'aquest període de sessions, però l'afirmació que ha fet el senyor diputat no es basa en cap xifra real, i, per tant, parteix del més absolut desconeixement o de la més absoluta voluntat de distorsionar la realitat.

Moltes gràcies.

La vicepresident segona

Bé.

Interpellació al Consell Executiu sobre la política de suport als processos d'emancipació dels joves a Catalunya, especialment pel que fa a l'accés a l'habitatge (tram. 300-01128/06)

Passem ara al trenta-unè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Consell Executiu sobre la política de suport als processos d'emancipació dels joves a Catalunya, especialment pel que fa a l'accés a l'habitatge, presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Manuel Jaime.

El Sr. Jaime Ortea

Gràcies, senyora presidenta. Il·lustres senyors i senyores diputades, avui substanciem sembla que l'última interpellació al Govern sobre polítiques de joventut, i suposo que és una pressió del títol de la interpellació –política de suport als processos d'emancipació dels joves, especialment pel que fa a l'accés a l'habitatge–, perquè, encara que és una interpellació al Consell Executiu, i aquest és col·legiat, aquest diputat que parla no sap encara el criteri del Consell Executiu respecte a les polítiques de joventut. O millor dit, no sap l'enfocament que fa el Govern respecte a aquestes polítiques ni respecte, també, al greu problema que afecta els joves del nostre país, com és la seva emancipació personal.

Per a unes qüestions, sobretot per a la foto, hi posem el conseller en cap; per a altres, en aquest mateix Parlament, la consellera Rigau, i per a altres, el conseller de Treball. Ara li toca a vostè, honorable conseller, i, com diria el nostre president, avui a vostè no li toca –no li toca–, perquè estem parlant de la política respecte a l'emancipació i no tan sols de l'habitatge, del qual també parlaré. Amb tot el respecte, honorable conseller, aquest diputat pensava que les polítiques de joventut depenien de Presidència, i, si més no, de la conselleria en cap.

Honorable conseller, per què faig aquesta afirmació? Perquè a l'igual que el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i també aquest Parlament, nosaltres pensàvem que les polítiques de joventut eren interdepartamentals. Per això, aquest Parlament va aprovar una proposició no de llei demanant un nou pla nacional de joventut, que destacava principalment la interdepartamentalitat de les polítiques que s'haurien de dur a terme per part del Govern de la Generalitat.

I per què faig aquesta àmplia consideració? Perquè el nostre Grup Parlamentari vol que la tasca del Govern sigui efectiva, perquè en l'emancipació juvenil no hi ha tan sols un vector que hi influeixi, sinó multitud: l'educació, el treball, l'habitatge, canvis culturals, canvis demogràfics. És per això que la nostra interpel·lació no anirà tan sols en el sentit de l'habitatge, i tampoc anirà en el sentit de confrontar mesures fiscals o mesures de construcció, sinó que contemplarà diferents vessants per tal d'interpretar la nova realitat juvenil, encara que el seu Govern, en aquest sentit, té greus mancances.

Fem una ullada, honorable conseller, a aquesta realitat juvenil. A Catalunya són 1.300.000 joves de quinze a vint-i-nou anys. O sigui, avui en dia els joves representen el 22% de la població catalana. L'any 2003 a Catalunya vivien a la llar d'origen, a la llar dels seus pares, el 91% dels joves de vint a vint-i-quatre anys; el 58% dels joves de vint-i-cinc a vint-i-nou, i el 25% dels joves de trenta a trenta-quatre anys. Com deia la pel·lícula: «Houston, tenim un problema.» I jo dic avui: «Govern, fa temps que tenim un problema.»

Aquesta seria la part descriptiva, però passem a l'anàlisi, passem a estudiar les arrels d'aquest problema, perquè, si no pensem això, després plantejarem solucions aleatòries, erràtiques, que resten efectivitat a la tasca del Govern.

Una d'aquestes arrels és la taxa d'atur, que al nostre país és d'un 15,5%, una xifra molt alta amb referència al conjunt de la població activa, recordem que la taxa d'activitat a Catalunya és molt baixa. I el que és més preocupant: que el percentatge d'assalariats juvenils temporals és del 43,3%, i aquesta temporalitat no és transitòria, sinó que és estructural. Estudiem, honorable conseller, aquestes xifres amb més deteniment: mentre que a Europa la mitjana de contractes temporals és del 39%, de quinze a vint-i-quatre anys, a Catalunya es supera àmpliament aquesta taxa, amb un 68% de temporalitat ens situem l'últim, senyor conseller, l'últim país d'Europa en temporalitat, i això repercuteix en les possibilitats de promoció laboral i, sobretot, d'incertesa cap al futur professional i personal de la joventut del nostre país. I vostè em deurà respondre, o sinó els diputats del Partit Popular em deuran respondre, que a partir de l'any 95 ha baixat la temporalitat. D'acord, però això ha sigut fruit d'unes noves formes de contractació que suposen i es caracteritzen per uns costos d'acomodament molt més baixos que han permès els descens de la temporalitat, però no de la precarietat.

Una altra vegada, com el fantasma de Canterbury, apareix la incertesa cap al futur dels joves respecte a la seva vida, i aquest ha de ser el nus gordià del problema, ho-

norable conseller. Com diria, *tanto monta monta tanto cortar lo como desatarlo*. I vostès ni tallen ni desfan aquest nus gordià, ans al contrari, l'emboquen més.

Primer, passant la responsabilitat als ajuntaments; després, llançant ajudes aleatòries que no resolen el problema i que resten efectivitat a la tasca del Govern. En aquesta cambra han escoltat que no fan falta pisos de lloguer, això ho va dir el president, i que si després ajudarem els papes perquè ajudin els fills, i així podríem continuar amb una llarga llista de despropòsits. Tot junt fa una manca d'empenta i una manca de gestió respecte al Govern envers la construcció també de l'habitatge públic o de lloguer. Vint-i-cinc, o vint-i-vuit pisos, millor dit, a la ciutat de Barcelona, *fatta novella*, vint-i-vuit pisos. De les 60.000 llicències d'unitats concedides pel seu Govern, 5.500 són d'habitatge públic. Honorable conseller, això significa el 8,9% dels habitatges construïts per a habitatges públics. I per a joves dels 1.800 habitatges que vostès han conveniat amb els ajuntaments simplement n'han executat el 50%, 900 pisos per a 1.300.000 joves al nostre país.

I això què denota? Que no hi ha una voluntat real del seu Govern per frenar la pujada dels preus dels habitatges. És per això que el jove que s'emancipa ho ha de fer en parella, per la senzillera raó que sol no ho pot pagar. Més del 92% dels joves que s'emancipen a una edat mitjana de vint-i-vuit anys ho fan en parella. I tornem al nus gordià una altra vegada: precarietat laboral, baixos ingressos individuals, que després suposen un endeutament considerable de les famílies a Catalunya: més del 56% de la renda familiar destinada a l'adquisició de l'habitatge, ja sigui de lloguer o de propietat.

Després, davant d'aquesta situació, no ens hem d'estranyar de la baixa natalitat a Catalunya.

Per concloure, honorable conseller, permeti'm una reflexió. Jo, que sóc de l'esquerra, que no d'Esquerra Republicana, sinó d'esquerres (*rialles*), faig una interpretació del nostre sistema. L'estat del benestar a la nostra societat està sustentat en tres pilars, els poders públics, la família i la societat civil, però que poden permutar-se amb molta facilitat en el mercat. Si a un home o a una dona no li resollem els problemes els poders públics, ho pot fer la societat civil o la família, que és l'autèntica escola bressol d'aquest país, l'autèntica xarxa d'atenció sanitària per a la nostra gent gran i per a la nostra gent malalta. I si falla tot això, l'home o la dona pot comprar aquests serveis en el mercat, que és on vostès estan dirigint el poble de Catalunya, perquè, a més de la precarietat i l'augment desorbitat del preu de l'habitatge, hem de tenir present altres circumstàncies lligades a la mateixa vida afectiva dels joves. Els canvis de parella ja no són una excepció a la joventut: la incertesa respecte a la seva vida personal, la incertesa respecte a la seva vida familiar i la incertesa respecte a la seva vida laboral fan que visqui el jove el seu temps vital pensant més en la immediatesa, més en el *carpe diem*. Estem fent que al nostre país hi hagi un canvi de valors o, com diria el professor Terricabras en la Comissió de Joventut d'aquest Parlament, una ràpida superposició de valors.

Desafortunadament, aquest diputat no constata tan sols això, que el debat polític a vegades va molt més lent que la realitat social, sinó que aquesta ens està sobrepassant, sinó que també el sistema capitalista va molt més ràpid que la realitat social i que la tasca del Govern. Fenòmens mediàtics com *Operación Triunfo*, que premien el triomf ràpid, o l'anunci del Seat Ibiza de «no fa falta que et compris ni un pis, compra't un cotxe i tindràs els amics, els concerts i un pis», en el pis 54, a la ciutat de Barcelona, primer perquè no pots, perquè..., una altra vegada per la precarietat laboral i després perquè no fa falta. Fins i tot la Caixa de Pensions té més garanties hipotecàries respecte a l'atur que la tasca del Govern respecte a la seva emancipació.

És per això que jo demanava una visió global de l'emancipació, i no simplement un corollari d'informació del que volen fer respecte a l'habitatge. Ara, honorable conseller, ja no toca –per retornar a la meua argumentació inicial–, ara toca un temps de canvi, una nova forma d'enfocar, d'analitzar, de reflexionar i d'entomar l'emancipació juvenil des d'una perspectiva global i transversal que tingui en compte tots els factors de la nova condició juvenil, oferint des de les institucions públiques solucions al conjunt de la realitat complexa, dinàmica que viu la joventut de Catalunya.

Gràcies, honorable presidenta, honorable conseller, il·lustres senyors i senyores diputades.

La vicepresidenta segona

Gràcies, il·lustre diputat. Per a la resposta té la paraula l'honorable conseller senyor Felip Puig.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Moltes gràcies, senyora presidenta. Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats. Senyor diputat, no entenc que per problemes d'horari digui que no toca. No, sí que toca, sí que toca parlar d'habitatge, si a vostè li sembla. És la interpellació que vostè va fer, a més, al Consell Executiu: política de suport dels processos d'emancipació dels joves, especialment pel que fa a l'accés a l'habitatge.

No, anava a dir que entenc que en el seu model o la seva concepció del model de societat vostè desitjaria que el Govern intervingués, doncs, en els programes de televisió de les cadenes privades, impeding, doncs, aquests programes que vostè ha esmentat, o de les televisions públiques d'una manera més decidida, o que controléssim els anuncis de les empreses de cotxes o de les entitats financeres, però jo crec que en el fons el debat sobre els valors va més enllà d'aquests anuncis o aquesta publicitat que vostè ha relacionat, no?

(El vicepresident primer substitueix el president en la direcció del debat.)

Em sorprèn francament que vostè digui que no coneix els criteris de captivament de la política de joventut del Govern. Milers de joves a casa nostra ho coneixen. El nivell de participació al voltant de l'elaboració del Pla nacional de joventut, aprovat l'any 2000, així ho reflecteix. Crec que la participació també en el si del Consell Nacional de Joventut i les reiterades intervencions també en aquest Parlament han donat mostres o possibili-

tats suficients com per poder analitzar de quina manera el Govern afronta els reptes i els problemes de la gent jove a casa nostra, que són una de les prioritats de la nostra acció de govern i que és cert que avui, per canvis socials, econòmics, culturals, de les darreres èpoques, de les darreres dècades, s'estan originant nous reptes, nous problemes i que la joventut reclama noves solucions.

Crec de totes maneres que, entre les quals vostè ha citat les dificultats d'accedir a un habitatge, el Pla nacional de joventut aborda totes aquestes problemàtiques, i amb una visió transversal i integral, és aquest el motiu pel qual jo, com a conseller d'Obres Públiques, doncs, surto aquí per parlar de les polítiques d'habitatge adreçades a la gent jove, perquè s'inscriuen en aquesta visió, ho repeteixo, de globalització. La formació, el treball, l'habitatge, la salut, la participació democràtica, l'equilibri territorial, la cohesió social són els eixos que configuren la nostra política de joventut, són els eixos que reflecteixen un pla que amb 214 programes d'actuació, amb un pressupost total de més de 300, 400 milions d'euros són xifres importants de la prioritat que destina el Govern.

I vostè, jo no m'hi dedicaré, però, ha parlat de les xifres d'atur, també haig de dir que l'atur a Catalunya és menys problema que a molts altres llocs, no només d'Espanya, sinó d'Europa, i que aquest és un esforç de polítiques globals, de polítiques que prioritzen la generació de riquesa, l'ocupació, l'estabilitat social i que, en definitiva, avui estan donant bons resultats com tots els indicadors també ho diuen. I jo no dic que no haguem de lluitar contra la precarietat, al revés, ha de ser una de les nostres prioritats, però sí que vull recordar que el fenomen de l'estabilitat laboral, tal com s'entenia fins fa uns quants anys, ja no serà més una manera d'entendre l'estructuració del mercat laboral i que no només els joves, sinó en general tota la població ocupada ha d'anar entenent i anem entenent que les situacions de globalització de la nova economia, dels nous processos productius comporten que hi hagin més i nous canvis en les estructures de producció, que ens generaran, és veritat, nous elements d'incertesa, davant dels quals hem de fer esforços per donar-hi una resposta, però al mateix temps, també, hem d'intentar no fer discursos excessivament demagògics.

Avui, l'atur continua essent una de les prioritats del Govern a Catalunya, l'atur juvenil, la precarietat laboral per als joves continua sent una de les prioritats del Govern de Catalunya i creiem que les condicions que estem aconseguint són unes condicions suficientment positives com per pensar que aquestes són les polítiques que necessita el nostre país.

Pel que fa a l'accés a l'habitatge? Bé, podem fer grans discursos o podem parlar de realitats concretes. I la veritat és que les realitats concretes són com les que ahir al Prat del Llobregat, dissabte passat a Sant Andreu de la Barca, demà a Tarragona el Govern de Catalunya està fent: entregant claus d'habitatges, de promocions d'habitatge en règim de lloguer per a gent jove. Ahir al Prat del Llobregat, dissabte a Sant Andreu de la Barca, demà dissabte a Tarragona estem reiteradament i permanentment impulsant un programa d'accés als joves

en règim de lloguer. I li haig de dir, compari les xifres, que Catalunya és amb diferència –amb diferència– la comunitat autònoma o la regió espanyola que més diners destina i que més política d'habitatge en règim de lloguer protegit fa de tot l'Estat espanyol. Miri les xifres, compari els nivells de compliment, també, dels plans de protecció oficial i veurà com el que li dic és absolutament cert.

En els darrers quatre anys s'han concedit, en el marc dels plans d'ajut dels joves per a l'accés a l'habitatge, més de 22.000 ajuts a joves per la compra d'habitatge tant de protecció oficial com també d'habitatge en el mercat secundari. Ara bé, aquests ajuts no són suficients, absolutament necessaris però no són suficients. És aquest el motiu pel qual des del Govern hem endegat en els darrers anys i en els darrers mesos tot un seguit de mesures específiques per a joves, i altres que no són específiques però també incideixen en aquest col·lectiu, per accedir a l'habitatge.

Des de la perspectiva dels eixos del Pla nacional de joventut, l'eix que té un major creixement pressupostari és el que fa referència a l'accés a l'habitatge, amb prop de 85 milions d'euros, l'any 2003, destinats a l'accés a l'habitatge per a la gent jove; ajuts per a l'adquisició d'habitatges, 28 milions d'euros; promoció d'habitatge de lloguer per a joves, 42 milions d'euros; microcrèdits per a la rehabilitació d'habitatges lloguer per a joves; programa de promoció del lloguer; programa d'habitatge del Pla interdepartamental per a joves extutelats; impuls a les borses joves d'habitatge. Tot plegat una actuació avui encara insuficient però molt important que remarca una de les prioritats.

No només pressupostàriament, legislativament aquest Parlament fa escassament un any ha tingut l'ocasió d'aprovar una important llei que de cara al futur ens ha de permetre que a Catalunya un de cada cinc habitatges dels que es construeixin sigui habitatge protegit, habitatge de protecció oficial. La modificació de la Llei d'urbanisme així obligarà les institucions i les administracions públiques en tots els processos de planejament urbanístic i de desplegament de les polítiques d'habitatge.

També la Llei ens permetrà una major intervenció en el mercat de compravenda de l'habitatge, tant en el règim de lloguer de segona mà, com també per facilitar la creació de patrimonis municipals de sòl. Hem apostat d'una manera decidida per la construcció d'habitatges de lloguer, específicament destinats a gent jove, de dimensions reduïdes i també amb unes quotes d'arrendament molt, molt assequibles per a aquest col·lectiu.

L'any 2002, el marc del Pla de l'habitatge preveia iniciar 1.050 habitatges en règim de lloguer. Vam començar amb 1.669, superant amb un 50% les previsions previstes. La Generalitat, amb pressupostos propis, va doblar les subvencions o els imports pressupostaris de convenis amb el Ministeri de Foment, i per finançar totes aquestes actuacions fa escasses setmanes hem signat un conveni amb el Banc Europeu d'inversions que permetrà destinar a polítiques d'habitatge, adreçades especialment a la gent jove, més de 200 milions d'euros per promoure precisament –precisament– la prioritat en política d'habitatge amb aquest col·lectiu.

En aquest sentit també vull recordar que des d'Adigsa estem impulsant la intervenció i la intermediació en el mercat secundari, tant per a operacions de compravenda per després destinar-los a règim de lloguer, com també com a mediadors, com a mitjancers per intervenir en els propietaris que avui no volen posar a disposició del mercat de lloguer els seus habitatges. Per no esmentar els ajuts a la rehabilitació que en nombrosos casos també són un mitjà d'accés a l'habitatge per part dels joves, o la promoció pública directa del Govern de Catalunya que, en el marc del Programa d'actuació de sòl i habitatge del 2000-2003, impulsa la construcció de més de 1.865 habitatges avui ja superats pels convenis i per les obres en curs, prop de 2.500 habitatges en el marc del 2000-2003, només en règim de lloguer per a la gent jove.

En aquests moments, ho repeteixo, més de dos mil habitatges ja s'han construït, s'estan construint o estan en fase de licitació i, per tant, són uns habitatges que van adreçats a aquest col·lectiu d'una manera important.

La Secretaria General de Joventut i també Adigsa i el Departament de Benestar Social estan impulsant noves borses de lloguer per a joves entre divuit i trenta-cinc anys que també estan donant resposta. Per exemple, més de nou-cents, entre nou-cents i mil nous allotjaments, a través d'aquestes catorze borses existents amb convenis amb diferents municipis de Catalunya, han donat també resposta a aquestes necessitats.

I acabo deixant també per al torn de rèplica, senyor diputat, algunes de les coses que vostè ha llançat. No és veritat que la Generalitat hagi fet només vint-i-quatre o vint-i-vuit habitatges al municipi de Barcelona. En qualsevol dels casos, les xifres de l'actuació de la Generalitat a Barcelona en matèria d'habitatge les hi detallaré a continuació, però també li vull dir que fins fa escassament pocs mesos el govern municipal de l'Ajuntament de Barcelona no va fer la primera de les sessions amb molts, molts i molts anys, a favor de la Generalitat, de sòl públic per poder començar, en aquests moments ja en marxa, entre set i vuit promociions noves amb més de tres-cents habitatges destinats a lloguer per a joves. Però, ho repeteixo, amb molts anys de sequera d'una capacitat de col·laboració que a altres municipis és molt efectiva com li he dit –Sant Andreu, el Prat, Tarragona– només en una setmana, on la cessió de sòls municipals, i podem parlar de les causes i dels motius, a favor de la Generalitat per construir habitatge de lloguer, a Barcelona ha estat a iniciativa municipal absolutament nul·la, zero.

Moltes gràcies, senyor diputat.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. Ara, per al torn de rèplica té la paraula l'illustre diputat senyor Juan Manuel Jaime.

El Sr. Jaime Ortea

Honorable conseller, jo que no sóc nacionalista, jo no he fet la meua interpellació comparant Catalunya amb la resta de comunitats de l'Estat. Jo he comparat Catalunya amb Europa, i som l'últim país d'Europa en

precarietat laboral. Per fer una tasca d'intervenció, per regular o per intentar minimitzar l'augment dels preus, faria falta que la tasca del Govern, que ara estan inaugurant, fos a un ritme de cinc..., que un de cada cinc habitatges construïts pel mercat fos públic. 70.000 habitatges privats fan les promocions, i nosaltres, les xifres que estem treballant en polítiques de joventut són pràcticament ridícules.

Jo, honorable conseller, li demanaria, com he demanat sempre en aquesta cambra i en la Comissió de Joventut, que el Govern no faci filibusterisme en el Pla nacional de joventut. Perquè el Pla nacional de joventut són les línies d'actuacions. No tenim encara el Pla d'actuacions. No emmascarin la manca de polítiques que té el seu Govern respecte a la joventut de Catalunya amb un pla que ha sortit del moviment associatiu de Catalunya i que ha sortit, també, impulsat per aquesta cambra per part de tots els grups parlamentaris, no tan sols del Govern.

I una consideració, vostè parlava de la intervenció a les televisions públiques dels valors de la superpossessió, si estem d'acord en l'anàlisi, jo demanaria al Govern que entomés amb més decisió la construcció i la regularització del mercat respecte a l'habitatge. Tenim un problema i el seu Govern encara no el veu, o si no el veu, que és més greu, està fent filibusterisme, també, en el mercat per no intentar frenar l'augment de preus, que això és de veritat el fre que té la joventut de Catalunya per a emancipar-se.

Gràcies, honorable president, il·lustres senyors i senyores diputades.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Jaime. Per al seu torn de rèplica té la paraula l'honorable conseller de Política Territorial i Obres Públiques, senyor Felip Puig.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, bé, entenc la seva preocupació i inquietud en tot del tema al voltant dels mitjans de comunicació, perquè, si lliguem mitjans de comunicació i habitatge, haig de manifestar que són vostès, el Partit Socialista, els qui van convertir la problemàtica de l'habitatge en un espectacle absolutament obscè, des d'un punt de vista televisiu, a través d'un concurs, d'una adjudicació festiva, de més de vint mil joves que aspiraven a tenir un habitatge, per a prop més de mil adjudicataris, d'alguns habitatges dels quals en aquests moments s'estan construint els fonaments, i no estaran acabats, alguns, fins d'aquí a dos o tres anys.

Per tant, entenc aquesta problemàtica i aquesta inquietud mitjans de comunicació - televisió - espectacle. No m'estranya: són vostès també els que han convertit la política d'habitatge en una política de subhasta contínua –i disculpin la coincidència entre les sigles–, una política de subhasta contínua, perquè en molts ajuntaments governats pels polítics i partits socialistes s'han dedicat, estrictament, a subhastar tots els sòls públics municipals, en lloc de destinar-los a prioritats d'habitatge social. Amb un doble efecte: la dilapidació del pa-

trimoni públic, que això ha evitat que poguéssim fer promocions d'habitatge públic a molts municipis –cosa que ha provocat després que hàgim de fer requalificacions urbanístiques per poder construir habitatge per a gent jove a solars qualificats d'equipament; i no diguin que no, perquè tinc la sort o la mala sort d'haver d'acceptar moltes propostes d'ajuntaments per edificar habitatge en solars qualificats d'equipament, perquè són els únics que els queden pendants per edificar–, i amb un altre factor també, absolutament pervers, que és que els poders públics, els ajuntaments, governats sobretot pels socialistes –i li faig esment de l'Ajuntament de Barcelona–, amb aquesta actuació de subhasta del sòl públic, el que fan és, precisament, tensionar a l'alça, inflacionar el mercat del sòl, el preu dels solars, amb un efecte de rebot, que aleshores tot això arrossega a la iniciativa privada a igualar aquestes tensions en els preus i en els solars.

Parlant d'una altra cosa... Per tant, espectacles a la televisió, subhastes contínues... I, si no, diguin-me: Diagonal Mar, quants habitatges de protecció oficial hi han a la promoció estricta de Diagonal Mar, impulsada per l'Ajuntament de Barcelona? (*Veus de fons.*) Zero. Diagonal Mar: zero. (*Remor de veus.*) Mirin els números: zero. Diagonal Mar: zero habitatges protegits. Jo ja sé que vostès, aleshores, per fer trampes...

El vicepresident primer

Si us plau...

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

...que és el que estan acostumats a fer...

El vicepresident primer

...si us plau, senyors diputats... Per favor... Si us plau, senyor diputats... Prosegueixi, senyor conseller.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Jo ja sé que per fer trampes, que és el que estan acostumats a fer, aleshores agafen Poble Nou, front marítim, els agafen i els hi posen... Diagonal Mar: zero. (*Persisteix la remor de veus.*) Escoltin, acompanyin-me, si volen. Zero. Entenc que vulguin amagar una crua realitat. Vagin a veure els preus dels habitatges que s'han promogut amb l'impuls de l'Ajuntament a Diagonal Mar, i conservaran i observaran que aquesta no és la política d'habitatge que necessita.

Però parlem de la política d'habitatge. Setanta mil habitatges, seixanta-cinc mil habitatges, seixanta mil habitatges, són els habitatges que es construeixen cada any, els darrers anys, a Catalunya. Els estudis demostren que, per necessitat de primera residència, a Catalunya necessitem entre 35.000 i 40.000 habitatges a l'any, per a famílies que necessiten accedir per primera vegada a un habitatge o que necessiten un habitatge per al seu primer habitatge. Vol dir això que tenim una part important de la producció d'habitatge que es destina al sector turístic, a segones residències o a inversió. A aquests 35 o 40.000 nous habitatges, que són famílies que avui tenen necessitats importants, la majoria d'elles, per accedir als preus que avui el mercat està oferint, és on

hem de destinar nosaltres la prioritat i és on estem destinant nosaltres la prioritat de la nostra intervenció.

Amb visió global i agregada, els diré que l'any 2002, comptant les ajudes per a rehabilitació –que són ajudes també que van adreçades a habilitar un nou habitatge–, les ajudes per a la promoció d'habitatge de compravenda nou, les ajudes en règim de lloguer, les ajudes per a adquisició en mercat secundari, el Govern de la Generalitat ha canalitzat 17.000 expedients d'ajuda a 17.000 famílies. Vol dir que, amb la intervenció ja de la Generalitat, hi han 17.000 de les famílies que accedeixen a un nou habitatge cada any que, d'una manera o altra, tenen un nivell d'ajuda.

I quan jo he dit que Catalunya era la comunitat autònoma, avui, relacionada amb Espanya, que més promou el règim de lloguer és perquè això és absolutament veritat. I gràcies a nosaltres s'han aprovat fiscalment mesures que vostès tampoc volien aplicar, com per exemple, que es pugui apujar l'IBI als ajuntaments en aquells habitatges buits, o, per exemple, que el Govern hagi aprovat finalment, després de molts anys de demanar-ho, que les empreses que promoguin habitatge en règim de lloguer tinguin benefici d'impost de societats, impost de societat sobre beneficis, 1%, per tal de facilitar la destinació d'inversió en aquest camp.

I a Barcelona només vull recordar –perquè de vegades suposo que no es coneix prou bé tot el que es fa o es deixa de fer–..., vagin a preguntar al Polvorí, a la Pau, al Governador, al Turó de la Peira, a Via Trajana, al sud-est del Besòs (*remor de veus*), a 14.000 habitatges en què ha actuat la rehabilitació del Govern de la Generalitat, el nombre important d'habitatges nous que s'estan fent a la ciutat de Barcelona gràcies a la intervenció del Govern de la Generalitat, que és, a través de l'Institut Català del Sòl, el primer promotor públic d'habitatge al municipi de Barcelona, i les xifres són absolutament incontestables, i són absolutament certes.

Per tant, espero que, de cara als propers mesos i als propers anys, podrem continuar parlant de la realitat de les polítiques d'habitatge, vostè practicant espectacles, nosaltres fent les obres que necessita la gent. (*Remor de veus.*)

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. Senyor Jaime, em demana la paraula per...?

El Sr. Jaime Ortea

Per contradiccions.

El vicepresident primer

Té un minut.

El Sr. Jaime Ortea

Honorable conseller, jo pensava que simplement en aquest Parlament de Catalunya tenien un pacte estable amb el Partit Popular; també comparteixen amb el president del Govern de l'Estat l'anàlisi i les reflexions que

va llançar el president del Govern espanyol respecte a la tasca dels ajuntaments respecte a l'habitatge.

I jo li demanaria, honorable conseller, com li he demanat en la meua interpellació, que no passés la responsabilitat als ajuntaments, perquè la responsabilitat en polítiques de joventut és del Govern de la Generalitat, i no dels ajuntaments.

Gràcies, senyor president.

(*Veus de «Molt bé!» en un sector de l'hemicicle.*)

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Jaime. (*El conseller de Política Territorial i Obres Públiques demana per parlar.*) Senyor conseller?

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Només per manifestar, senyor president, que no he entès les contradiccions a què es referia el senyor diputat.

Moltes gràcies.

(*Remor de veus.*)

El vicepresident primer

D'acord. Gràcies, senyor conseller.

Interpellació al Consell Executiu sobre la publicitat institucional de les administracions (tram. 300-01132/06)

El trenta-dosè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Consell Executiu sobre la publicitat institucional de les administracions. La presenta Esquerra Republicana de Catalunya, i, per a la seva formulació, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Xavier Vendrell.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller, la motivació d'aquesta interpellació és perquè a nosaltres ens preocupa l'ús que es fa de la publicitat institucional, en tant que el nostre Grup..., si més no, jo personalment sóc socialista, no del PSC, i, com a persona socialment preocupada, hi ha actituds que ens preocupen. (*Remor de veus.*)

Quan vàrem presentar aquesta proposta, ho vàrem fer...

El vicepresident primer

Un moment, un moment, senyor Vendrell. Si us plau, si us plau, prego una mica de silenci. Perdoni, segueixi, senyor Vendrell.

El Sr. Vendrell i Segura

Quan vàrem presentar aquesta proposta, ho vàrem fer en dates pròximes a les eleccions municipals que s'han celebrat darrerament, en dates anteriors, i amb la previsió de poder comptar amb un següent ple per tal de substanciar una moció en la qual ens poguéssim posar d'acord pel que fa a la despesa en publicitat institucional. En aquell moment no va ser possible substanciar-

ho, per problemes, doncs, d'ordre, i en aquests moments jo, personalment, no tenia clar si era un bon moment per fer-ho.

Fa escassament una setmana, la meva filla, que està cursant P-4, va rebre una publicitat que *a priori* em va semblar molt interessant: «Setmana de l'Energia, fem un bon ús de l'energia...», vostè sap que sóc una persona preocupada pels temes mediambientals, i vaig pensar que era una bona tasca, a través de la canalla, també impulsar l'estalvi energètic. Però, quan vaig obrir el prospecte i vaig veure la fotografia del –no ens enganyem– candidat a la presidència de la Generalitat d'una força política publicitant-se a través dels infants, em va semblar que era pornografia política, i em va semblar que era de mal gust.

I això em va fer reflexionar en el sentit de dir: «Home, val la pena que en parlem i val la pena que intentem trobar consensos», consensos com es van trobar –i que jo crec que els darrers temps s'han trencat una mica– quan es va fer la Llei que regulava la publicitat institucional i que, justament, parlava d'aspectes en la línia que «cap comunicació publicitària institucional no ha de ser partidista. En aquest sentit, s'ha d'evitar la confusió i la coincidència de les campanyes institucionals amb les campanyes electorals», o parlava de la protecció dels infants i dels adolescents, que la publicitat institucional destinada a aquests segments de població ha de ser extremament acurada.

Això, tenim la sensació que es va complir d'alguna manera en una..., són coses que es compleixen en èpoques no massa electorals; però, quan ens acostem a etapes o a èpoques massa electorals, tot plegat es dispara. I en aquest sentit hem vist com, amb disgust, les funcions i el consens que hi havia en la Comissió Assessora sobre Publicitat Institucional es trencaven amb l'entrada de l'equip Mas en la cursa electoralista, i vèiem com es deteriorava d'alguna manera la qualitat, com es trencaven algunes idees que s'entenia que eren clares, com per exemple que *Catalunya Novetats* –apareixia en aquell moment aquesta revista– s'establí que era informació, i no publicitat. Home, jo crec que, si som sincers, som conscients que això és publicitat institucional, com ho és molta de la que fan molts dels ajuntaments catalans, i que convindrem que no és la que toca.

I aquí volia entrar, senyor conseller. Jo no..., no m'agradaria entrar en el debat de veure qui fa més i qui fa menys. No em surti que l'Ajuntament de Barcelona també fa publicitat institucional. També fa més publicitat institucional de la que caldria; hi estem totalment d'acord. Estem totalment d'acord que la majoria d'ajuntaments, la majoria d'institucions catalanes fan més publicitat institucional, hi ha més despesa en publicitat institucional de la caldria, i, com ho demostra l'augment del 800% que va haver-hi entre l'any 98 i el 99, és a dir, entre un any no electoral i un d'electoral, per part de la Generalitat de Catalunya..., demostra –i segur que em podria vostè donar xifres coincidents en altres institucions governades per altres partits, i en algun cas participades fins i tot per Esquerra Republicana de Catalunya– que, quan entrem en anys electorals, es disparen aquestes publicitats. Per tant, com que tots estem d'acord amb la crítica aquesta, jo crec que no serveix

de res que anem retroalimentant-nos amb aquesta crítica, sinó que el que hem de fer és trobar-hi solucions.

En aquest sentit, jo li preguntaré, senyor conseller, en aquesta primera intervenció, si vostès estarien disposats..., i plantejo això perquè crec que és molt necessari i perquè no descarto –perquè no ho ha descartat ningú, ni el mateix president de la Generalitat– que hi hagi un proper ple, i, per tant, si vostès estan d'acord a trobar el punt d'acord, de consens, pel que fa a la regulació, més enllà d'aquesta Llei... Aquesta Llei, d'alguna manera, el que regulava era la qualitat de la publicitat institucional, i en alguns aspectes jo crec que les diferents institucions se l'han saltada, però ara parlariem de la quantitat, d'intentar baremar la quantitat que s'ha de gastar en publicitat institucional, perquè entenc que és un insult per al contribuent, sovint, el dispendi que es fa –hi insisteixo, en moltes institucions, no només la Generalitat de Catalunya, en moltes institucions– en publicitat institucional, crec que és excessiu.

I, per tant, jo el que li plantejo –i com que s'ha demanat brevetat, doncs, compliré i ho deixaré aquí, en aquesta primera part de la intervenció–, jo li plantejo, senyor conseller: som capaços de trobar uns punts d'acord que, de forma proporcional als pressupostos de cada institució, puguem baremar i fixar uns límits, i específicament per al darrer any de cada mandat, pel que fa a la despesa en publicitat institucional, per no trobar-nos en aquests casos d'ús i abús d'aquesta publicitat institucional que, entenc, va en detriment de l'activitat política i de la inversió en altres necessitats més importants per al ciutadà que aquesta informació? –mal dita «informació», perquè acaba essent publicitat.

Això és el que li plantejo en aquesta primera intervenció, senyor conseller, i m'agradaria, doncs, que fossin receptius des del Govern a ser capaços de posar-nos d'acord, amb l'esperança, doncs, que hi hagi un proper ple on puguem substanciar una moció.

Gràcies, senyor president, senyor conseller, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vendrell. Per a la seva resposta, té la paraula l'honorable conseller de Política Territorial i Obres Públiques, l'honorable senyor Felip Puig.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyor diputat, deixin-me que faci una breu reflexió al voltant de la publicitat institucional, que de vegades, doncs, dóna la sensació que es tracta d'una publicitat no necessària. La veritat és que la publicitat institucional forma part de l'activitat ordinària de les institucions públiques democràtiques d'arreu del món, i és un element de comunicació pública que serveix per intercanviar, per compartir informació, per difondre valors.

A Catalunya tenim una llei que regula la publicitat institucional, una llei aprovada l'any 2000, i aprovada per unanimitat. Per tant, vol dir que tenim ja uns criteris, un marc que tot el Parlament i tots els grups polítics van compartir, que havia de permetre desenvolupar tot això

que com a publicitat institucional s'entén, que és aquella que duen a terme les institucions públiques per promoure i defensar els valors i conductes que permetin consolidar la democràcia, el benestar social, la salut, la prevenció i la seguretat, i també, com diu aquesta Llei, doncs, per informar sobre els drets i les obligacions dels ciutadans, per informar sobre l'existència d'entitats o institucions públiques de les seves activitats, dels seus serveis o dels productes que promouen, per informar de les activitats dels projectes duts a terme per l'Administració pública i per promoure missatges que, en l'àmbit de les competències, les responsabilitats i les obligacions de les administracions o dels subjectes socials que les entitats, les societats o les persones jurídicopúbliques promoguin, necessitin en el camp comunicatiu.

Per tant, m'agradaria destacar, separar i distingir clarament la publicitat institucional d'aquella altra que és publicitat política vinculada als processos electorals; publicitat de caràcter merament administratiu, que compleix la funció de comunicació obligada per llei en determinats tràmits urbanístics o fiscals, o la publicitat pròpiament institucional, que és la que –repeteix– és objecte de la nostra interpellació.

Crec que és important delimitar i regular, perquè queda clar que l'ús dels mitjans publicitaris per part dels poders públics preocupa la societat que vol garantir avui, en la nostra societat, la transparència, la democràcia, la llibertat i el bon ús d'aquests recursos públics.

La Llei també –i deixi'm que ho recordi– consagra un conjunt de principis, que l'actuació de la publicitat institucional del Govern de Catalunya compleix escrupolosament: evitar la coincidència amb processos electorals, que sigui clarament identificable, que respecti la legalitat i l'ordenament constitucional, que siguin comprensibles els missatges per al públic al qual van dirigits, que sigui, també, respectuós amb el medi ambient, per la diversitat, una sèrie de criteris i de principis com la protecció als infants i adolescents, i en aquest sentit la Comissió Assessora sobre la Publicitat Institucional és un òrgan que funciona, però podria funcionar molt millor si fos un òrgan que, d'acord amb el que la Llei diu i els decrets que la desenvolupen estableixen, doncs, hi participés tothom que hi hauria de participar. Perquè, lamentablement, alguns representants d'entitats locals, municipals i d'alguna diputació no han acabat ni tan sols de participar en aquesta Comissió, que és la que pot permetre, més enllà del control parlamentari, que és necessari i a qui ens sotmetem, un seguiment concret de les activitats que en publicitat institucional tenen totes les administracions de Catalunya, totes incloses les administracions locals i supralocals, en tots i cadascun dels àmbits d'actuació corresponent. Això és el que diu la norma de la Comissió d'Assumptes de Publicitat Institucional.

Per tant, tenim ja instruments: una llei, una comissió, i tenim ja una intervenció clarament definida en aquest àmbit. Crec que és preocupant i en aquest sentit, si els acords passen perquè tothom assumeixi, doncs, els seus compromisos i tothom compleixi la Llei, doncs, estarem d'acord que puguem acordar aquests criteris. Però, el problema és que no es compleix la Llei, el problema és que hi han institucions que no donen resposta a l'o-

bligació que totes les campanyes de publicitat institucional siguin informades per aquesta Comissió. L'única Administració que compleix escrupolosament la Llei, que tramet totes les seves campanyes de publicitat institucional a la Comissió que vetlla pel seguiment de la publicitat institucional de totes les institucions del país és la Generalitat de Catalunya; ni l'Ajuntament de Barcelona, ni la Diputació de Barcelona, ni molts ajuntaments, avui, no fan, no donen resposta a obligacions legals.

Jo crec en els acords, senyor Vendrell, però sóc molt poc confiat del seu compliment. Si hi ha gent que ja no compleix la Llei, de quina manera vindran a complir també altres acords que puguem anar impulsant. Tot i així –repeteix– jo no em tanco que puguem impulsar noves..., nous criteris i nous acords en aquest sentit.

Deixi'm que li parli, ja molt breument, del que fa la Generalitat de Catalunya. Les nostres campanyes són clares i concretes, les nostres campanyes no fan volar coloms ni venen fum, les nostres campanyes tenen objectius de comunicació clars i concrets: donar serveis a la ciutadania perquè pugui disposar o fer ús d'ajuts a pensions de viduïtat, d'ajuts a famílies, d'ajuts per a infants, del Pla d'habitatge, d'eines de protecció al consumidor, de finançament per a projectes d'autònoms i petits empresaris, un àmbit de la publicitat institucional; de promoció de valors o d'actituds entre els catalans, perquè creiem que una societat ha de reforçar els seus valors i aquesta és una de les responsabilitats també del Govern, promoure aquests valors: igualtat home - dona, seguretat en el treball, protecció de l'entorn natural, valoració de la feina dels mestres i valorització del cost educatiu; o bé també campanyes adreçades a la protecció i a la seguretat de les persones: campanyes de trànsit, campanyes sobre incendis, de protecció dels boscos. En definitiva, aquesta és la nostra –la nostra– prioritat i la nostra actuació, escrupolosa amb la Llei, de compliment amb la comissió de seguiment que existeix, fixada per llei i desenvolupada per decret i que, en definitiva, ens permet dir que la Generalitat de Catalunya compleix avui tots els requisits en matèria de publicitat institucional, cosa que no fan altres institucions.

I no en vull fer esment al llarg de tota la intervenció..., però sí, deixi'm, vostè ja ho ha dit i no hi ha millor defensa, doncs, que avançar-se. De totes maneres, és allò d'«excusa no sol·licitada, acusació acceptada». És evident que l'Ajuntament de Barcelona, en què vostès governen, ha estat una de les principals institucions d'incompliment flagrant de la legislació i de la normativa que en publicitat institucional existeix. I no em faci citar l'últim exemple de vulneració i alteració de la publicitat que es va produir en la utilització de símbols institucionals que durant la darrera campanya electoral es van produir per part, en aquest cas, doncs, de membres del Govern municipal que vostès comparteixen.

Ho repetixo, entenc les contradiccions que vostè ha exposat aquí, accepto la possibilitat que puguem parlar de cara al futur de millorar encara la implicació de les institucions públiques en una millor utilització de la publicitat constitucional, i sàpiga que la Generalitat de Catalunya és la que millor compleix avui la legislació en aquest sentit i, per descomptat, ens trobarà, evident-

ment, com a govern, en aquest cas, doncs, a la seva disposició per parlar encara de millorar els criteris sempre que –repeteix– les altres institucions i els altres grups polítics, més enllà de grans declaracions, també facin els seus deures correctament.

Moltes gràcies, senyor diputat; moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. Per al torn de rèplica té la paraula l'illustre diputat senyor Xavier Vendrell.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller, home, em sembla que ha vist que la meua voluntat no era entrar en una excessiva polèmica, no tant perquè tingui la sensació de cap mena de feblesa en el sentit que si que participem de governs, però ja se sap que, doncs, d'alguna manera, a la majoria de municipis on tenim una majoria suficient i sòlida, doncs, som prou escrupolosos en aquest sentit.

Per tant, no era en aquest sentit, sinó en el sentit de dir «escolti, tinc ganes de resoldre-ho tot això». Ara, tot i no voler entrar en la polèmica, és clar, el que no em pot dir és que vostès són «escrupolosos» complint la Llei, perquè, home, no entenc que determinades publicacions que hi han, com aquesta que tinc a les mans, compleixi escrupolosament la Llei, quan la Llei parla d'evitar la confusió i coincidència de les campanyes institucionals amb les campanyes electorals, parla de les seleccions esportives catalanes... En un llibret com aquest hi han vint-i-una fotografies de membres del Govern, semblava que els protagonistes de les seleccions esportives catalanes haurien de ser els esportistes i no acabem de situar, francament, en cap activitat esportiva –segur que en practica alguna– el senyor Artur Mas, el senyor Vilajoana, el senyor Maldonado, etcètera. No ens fa la sensació que hagin destacat per la seva activitat esportiva, o sigui, segur que practica algun esport, però, vaja, ens sembla que tenim esportistes de més nivell esportiu que aquests senyors que hi ha en aquest llibre.

Per tant, nosaltres entenem que això és una mostra de com l'opuscle que li he ensenyat abans, distribuït als infants, que jo crec que si vostè no fes el paper que li toca fer avui de defensar una postura del Govern em reconeixeria que no va bé això, que no va bé això, que no és la manera d'actuar més adequada i més èticament correcta, per tant, no entrem en aquest debat.

Miri, jo el que li plantejo i el que li plantejaré en la Moció, que insisteixo no descarto que tinguem l'oportunitat de veure-la, discutir-la, votar-la i espero que aprovar-la amb el consens necessari i amb els acords que calguin, li plantejo bàsicament dues qüestions, que crec que són transcendents. La primera, la que li he anunciat: d'acord amb els pressupostos de cada institució i en base als pressupostos de cada institució i de forma proporcional establir unes franges que, evidentment, no podem marcar un percentatge perquè per a un municipi petit seria irrisori establir un 1% en un petit municipi, on no podrien ni, en fi, ni anunciar la festa ma-

jor i en un municipi gran, doncs, segurament que seria molt més del que caldria.

Per tant, establir unes franges de la despesa que pot destinar-se a publicitat institucional, aquesta és la primera qüestió que li plantejo i que li plantejaré, i, a més a més, li establirem, doncs, li farem la proposta d'uns percentatges i estem disposats a discutir-ho amb vostè i amb qui, si es dóna el cas, doncs, s'hagi de discutir per part dels diferents grups, això un. I dos –i crec que la més important–, establir un límit, perquè tots ens discutim: «tu has fet més, tu has fet menys...» Fem una cosa, no en fem gens, no en fem gens, establim, prohibim que pugui haver-hi un sol opuscle pagat per una institució pública durant ics mesos, pactem els mesos que ha de ser, però durant ics mesos abans d'una campanya electoral. I aquí ho acabarem, perquè sinó sempre és allò d'«això era informació, això era publicitat», doncs, mireu, cap candidat pot aparèixer, públicament, en una publicitat pagada per una institució, a ics mesos vista d'unes eleccions del tipus que siguin.

Si establim això no entrarem a discutir si això és menys o més, em sembla que és evident el que és, però ens estalviarem aquesta discussió. Això és el que els plantejo i això el que els proposarem en una moció que, insisteixo, tinc l'esperança de poder-la substanciar en un proper ple, i sinó en tornarem a parlar a la propera legislatura.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats, senyor conseller.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vendrell. Per al seu torn de rèplica, té la paraula l'honorable conseller.

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques

Moltes gràcies, senyor president. Doncs, també molt ràpidament, gràcies, senyor diputat. Disculpi que hagi..., disculpi, jo no he interpretat debilitat com vostè ha exposat aquí, no, només he interpretat alguna contradicció i segurament l'he extrapolada en les seves primeres paraules quan manifestava, doncs, aquella expressió que vostè era socialista, tot i estar a Esquerra Republicana. Suposo que també això va paral·lel, doncs, al fet d'estar en un partit nacionalista, independentista i acabar pactant a molts municipis, doncs, amb partits d'obediència espanyola, o d'estar fent una interpellació sobre publicitat institucional quan el seu company de partit, que té responsabilitats molt importants en l'equip municipal de l'Ajuntament de Barcelona, és la principal institució que en matèria de publicitat institucional hauria de corregir moltes coses.

Només una xifra de referència, senyor Vendrell. L'Ajuntament de Barcelona, comparant pressupostos, volum pressupostari i capacitat de destinació a publicitat institucional, gasta, destina proporcionalment al pressupost, cinc vegades més que el que destina la Generalitat de Catalunya a publicitat institucional –cinc vegades més, en un pressupost, aproximadament, deu vegades menor que el de la Generalitat de Catalunya.

Dit això –dit això– jo li haig de dir, senyor Vendrell, que si l'esperit de la Moció que vostès presenten és de

millorar el capteniment de les institucions en matèria de publicitat institucional, ens hi trobarà; que si l'esperit i les propostes que vostès ens fan han de servir perquè totes les institucions i tots els grups polítics puguem consensuar i acordar noves actuacions i nous criteris en matèria de millorar l'eficàcia i de limitar, a vegades, l'expansiva actuació en publicitat institucional, ens hi trobarà. Ara bé, no ens hi trobarà si el motiu o la voluntat de la Moció és d'explicitar un quatre contra un en contra del Govern de la Generalitat, o si altres grups voten coses que després, en el dia a dia, demostren que no fan i no compleixen. I, per tant, jo espero que la Moció sigui una moció que de veritat busqui millorar l'actuació que en publicitat institucional totes les institucions, doncs, hem de vetllar permanentment perquè sigui una actuació cada vegada més eficaç, més efectiva i més, realment, adreçada al que els ciutadans ens demanen, que és una bona comunicació, una bona informació i una bona promoció d'una societat com cal.

Moltes gràcies, senyor diputat; moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'impuls de les polítiques de cogeneració energètica (tram. 302-00351/06)

El trenta-tresè punt de l'ordre del dia, entrem ja en el capítol de mocions, és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'impuls de les polítiques de cogeneració energètica. La presenta el Grup Parlamentari Popular, i per exposar-la té la paraula l'illustre diputat senyor Ricard Fernández Deu.

El Sr. Fernández Deu

Moltes gràcies, senyor president, senyories, en efecte, vinc a presentar la Moció subsegüent a la interpellació que vàrem substanciar en el passat Ple, a propòsit de l'impuls a la cogeneració energètica a casa nostra.

Nosaltres, a la interpellació que vàrem dur a terme, com deia en el darrer Ple i que vàrem tenir l'oportunitat de contrastar amb el conseller del ram, ja significàvem el decisiu paper que la Generalitat ha tingut en la consecució d'aquesta modalitat de fabricació energètica. Em permetia llavors recordar que el 17,8 que significava aquest sector, a hores d'ara, podia, amb tota justícia, atribuir a la Generalitat, doncs, el paper de dinamitzador quan efectivament del que es tractava, i quan convenia, era posar en marxa una política d'ajut a la producció d'energia elèctrica a casa nostra.

Insistent en aquesta reflexió, el Pla energètic de Catalunya en l'horitzó de l'any 2010 li atribueix també, a la cogeneració, una participació important.

L'altre dia, el conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme, en la sessió que vàrem tenir a la comissió corresponent, ens feia una aportació des del punt de

vista informatiu molt valuosa –molt valuosa–, perquè es referia a la garantia del subministrament energètic al conjunt de les nostres comarques, als efectes fonamentalment d'assegurar-ne el desenvolupament industrial. I en aquesta compareixença parlava de la posta en marxa dels nous grups de producció energètica de cycle combinat, que, en total, els que estan ja previstos, assolien els 2.400 megawatts, i n'hi havia altres, concretament cinc, si no recordo malament, que el mateix conseller en la seva compareixença qualificava de «possibles».

Per tant, la conclusió a propòsit d'aquestes reflexions prèvies és que hem d'incentivar, hem de garantir, hem de promoure, hem d'estimular tot el que sigui aquest sector, probablement des d'un punt de vista quantitatiu no tan important com aquests altres, però des d'un punt de vista qualitatiu, al nostre entendre, decisiu, perquè al que ve és a complementar una manca d'energia elèctrica que d'altra forma resultarà difícil poder garantir, i, en tot cas, amb les previsions que tenim fetes a hores d'ara, al cent per cent, no queda garantida com al nostre entendre hauria de ser.

Aquesta és la raó per la qual nosaltres, senyories, hem presentat aquesta Moció, en el sentit de posar en marxa quatre accions, complementàries entre si, que poden venir a estimular, a impulsar aquesta política de cogeneració energètica.

Els voldria fer una reflexió abans de defensar-la molt breument. I és que la cogeneració està estancada; el desenvolupament de la cogeneració està estancat a casa nostra. Hi havia setanta-un projectes materialitzats que es varen començar a endegar l'any 99 i que tenien l'any 2003 com a punt i final; l'any 2002 aquests projectes, doncs, no seguien el ritme que qualsevol hagués pogut entendre, doncs, lògic o coherent amb aquestes previsions.

Què és el que nosaltres diem? Doncs, que les empreses cogeneradores d'energia gaudeixin de les deduccions de caràcter fiscal que corresponguin a les competències de la Generalitat als efectes d'incentivar la cogeneració, la inversió en el sector.

A continuació, participar a través de l'Icaen tant en les noves empreses com en l'ampliació de les ja existents. Això, el conseller ens recordava que s'està fent. Bé, nosaltres, a través d'aquest segon punt el que volem és garantir que aquesta política continuï. I, per tant, ens permetem recomanar-la.

Tercer punt. Aportar, a través de l'Institut Català de Finances, naturalment, i això ho diem també negre sobre blanc, amb les garanties que resultin exigibles, els recursos necessaris que facin possible tant el finançament com el refinançament de les empreses cogeneradores.

I, finalment, revisar les previsions existents pel que fa a la xarxa de distribució de gas, en el sentit de prioritzar la seva implantació en aquelles contrades on existeixen centrals de cogeneració energètica.

Penso que aquestes són quatre accions, com dic, complementàries, que poden venir a facilitar molt el desenvolupament d'aquest sector que en definitiva el que pretén també a llarg termini és garantir el subministrament energètic de les nostres comarques.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Fernández Deu. Ara, els grups que han presentat esmenes a la Moció; en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Miquel Barceló.

El Sr. Barceló i Roca

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres celebrem la Moció que presenta el Grup Popular perquè tracta un tema important, el tema de la cogeneració.

L'altre dia no vaig poder assistir, per raons horàries, al debat que van tenir vostès, que estic segur que va ser molt interessant. I em sap greu perquè poder ara repetir coses. Però en tot cas estarem d'acord que el règim especial i, més específicament, les centrals de cogeneració són un tema important, important per a Catalunya perquè plantegen una forma d'aprofitament energètic; és a dir, quan s'installa una central de cogeneració, d'alguna forma recuperem energia que es perdia per la via del calor romanent. En aquest sentit, per tant, és una millora, és una mesura de racionalització de l'ús de l'energia.

Pel altra banda, ens anticipem a un concepte del qual venim parlant i que estic segur que en el futur en parlarem encara més, que és el concepte de model de generació distribuïda. El que fem amb les centrals de cogeneració és tenir petites unitats de generació elèctrica distribuïdes, lògicament, on hi ha teixit industrial, per tant, també on hi ha consum, eh? I, per tant, tenim més d'un centenar de petites unitats generadores d'energia elèctrica on precisament hi ha consum, que és precisament el model de generació que nosaltres defensem i que pensem que en el futur anirà fent camí. Per tant, seria un model de generació distribuïda *avant la lettre*, que, en aquest sentit, ara ja fa uns anys, ens vam saber anticipar Catalunya i Espanya.

Però què passa? Per què estem també d'acord que el model de cogeneració és un model en crisi? Perquè el sistema de retribució que permet l'actual marc legal per al règim especial en general, i més específicament per a les centrals de cogeneració, és un règim que estableix un sistema de retribució que ha entrat en crisi, eh? I aquest és el problema fonamental.

I per això és que nosaltres diem que ens semblen bé les mesures que planteja el Partit Popular, però que en el seu primer punt no van al nucli del problema. El nucli del problema són les famoses «primes» que s'apliquen al preu nominal del quilowatt i que fan que un projecte sigui viable o no sigui viable. I aquest és el tema fonamental. Si no resollem aquest tema, aplicar deduccions de caràcter fiscal seria, d'alguna forma, com fer pessigolles a un malalt, diguem-ne: no toquem el nucli del problema. El nucli del problema és el sistema de retribució que faci viables les centrals de cogeneració, i, de passada, tot el règim especial, per tant, el sistema de centrals d'energies renovables. Perquè a Espanya, i, per tant, a Catalunya, no només està en crisi el sistema

de cogeneració sinó també el sistema de centrals d'energies renovables, perquè senzillament tenim un règim retributiu que qüestiona la seva viabilitat futura. I això penalitza les centrals existents i penalitza els projectes.

Nosaltres, amb la Moció del Partit Popular, no estem tampoc d'acord en el punt segon, on parla de «participar a través de l'Institut Català de l'Energia, tant en les noves empreses de generació com en l'ampliació de les ja existents». Nosaltres pensem que la millor participació de l'Administració pública és a través del foment d'aquest tipus de centrals, però no necessàriament a través de la participació en el capital, que té efectes negatius, perversos, disfuncions, que fan que, per exemple, ara estem participant en una part de les centrals però en l'altra no, amb la qual cosa, amb raó o sense raó, hi han determinades opinions o determinades..., algú pot pensar que hi ha algun tracte de favor en les polítiques energètiques en relació amb aquelles centrals en què la Generalitat participa sobre les que no hi participa.

No. Fem una política energètica que afavoreixi totes les centrals, però no necessàriament participant-hi en el capital. Perquè, per altra banda, ara, actualment, ja tenim un capital immobilitzat quan precisament tenim pocs recursos per fer política energètica.

Per tant, nosaltres no només estem en contra de participar en noves centrals sinó que posem en qüestió la conveniència de mantenir aquest immobilitzat, que ja té una xifra acumulada important, encara que en cada una de les centrals hi participem d'una manera minoritària, i nosaltres considerem que ens n'hauríem de sortir.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

En canvi, sí que estem a favor que l'Institut Català de Finances pugui fer mesures de finançament en favor d'aquestes centrals, tant de les existents com de les noves, i de revisar les previsions existents respecte a la xarxa de distribució de gas; sense la xarxa de distribució de gas, senzillament no serien possibles aquests projectes.

No hi ha fet referència el ponent, però si ens acceptés l'esmena en què fem referència no només a les centrals existents sinó als projectes, nosaltres li votaríem a favor el punt tercer i el punt quart, i, en canvi, no hi podríem votar a favor, del primer i del segon, raó per la qual, senyor president, li demanarem votació separada del primer i el segon sobre el tercer i el quart.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Manuel Sabanza.

El Sr. Sabanza i March

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, realment jo crec que va ser una bona idea haver presentat la interpellació que va fer l'il·lustre diputat, el senyor Fernández Deu, perquè és un tema que s'ha convertit en preocupant, el tema de la cogeneració; fins fa no massa temps era un tema que no necessitava massa de

l'atenció per part del Govern ni dels grups, perquè era un sector que anava força bé, perquè tenia una retribució adequada i, a més a més, complia, doncs, un model a què tots nos avenim i que a tots nos agrada, que és el de descentralitzar els centres de producció, apropar-los al consum, i en este cas, mai més ben dit, al consum tant elèctric com calorífic que té una central de cogeneració.

Però, clar, la situació actual és ben diferent perquè vostès saben que hi va haver un canvi en les regles del joc. I, per tant, doncs, a partir d'este canvi de regles del joc, a través d'un decret que es va fer l'any 98, l'any 99, doncs, hi ha hagut una recessió important quant a, primer, l'energia produïda, perquè hi ha cops que no els és rendible produir energia en aquestes condicions, als cogeneradors, i han d'aprofitar tan sols les hores punta, i, un altre problema, una recessió quant a la posta en marxa de noves centrals.

Actualment hi ha 260 empreses a Catalunya que fan cogeneració, que equival a 1.200 megawatts. El Pla de l'energia a Catalunya preveu que se n'han de tindre en funcionament fins a 1.950 l'any 2010. Per tant, n'hi falten 750, que s'haurien assolit ràpidament al ritme que es portava si no s'haguessin canviat estes regles del joc.

Tenim set anys, però si la cosa no canvia, doncs, serà difícil, serà difícil perquè..., tot i que actualment ja estem gairebé complint les recomanacions de la Unió Europea, que eren d'arribar al 17% del total de l'energia produïda al país i aquestes 260 empreses, estos 1.200 megawatts, equivalen ja actualment al 15%. Per tant, amb un esforç addicional no massa important compliríem les recomanacions de la Comunitat Europea però no assoliríem los objectius que nos vam marcar tots plegats a través del Pla de l'energia en l'horitzó del l'any 2010.

Què hem de fer? Jo crec que hem de fer tots los esforços per canviar aquestes regles del joc, tornar a l'origen al màxim possible. Des del Govern de la Generalitat, vostès ja saben, i el conseller ja ho va explicar a bastament el dia que va substanciar la interpellació, que s'estan fent contínuament gestions i reunions amb el secretari d'Estat de l'Energia, a nivell del conseller i del secretari d'Estat i dels diferents o dels respectius directors generals, per tal de minimitzar els efectes negatius que ha comportat en un sector que jo crec que és estratègic per al país com és el de la cogeneració.

El senyor Fernández Deu nos presenta una moció que intenta trobar solucions. I el nostre Grup ha presentat dos esmenes: una de supressió al primer punt i una de modificació o d'addició molt puntual al quart punt.

Li vull dir que si s'accepta esta darrera esmena al quart punt, doncs, li votarem el segon, el tercer i el quart. El primer, no l'hi podem votar. Estos tres últims, els segon, tercer i quart, els hi votarem perquè bàsicament –bàsicament– demana el que ja estem fent, i, per tant, per coherència, si és una cosa que estem fent, en tot cas lo que farem és posar-hi més èmfasi, en lo que es fa, no?, però bàsicament és la política que s'ha portat fins ara per part del Govern de la Generalitat, com és la participació de l'Institut Català de l'Energia en la cogeneració, i, a través de tres empreses filials, d'Efiensa, EISSA i Saensa, es participa gairebé en el 30% de la potència que hi ha instal·lada a Catalunya: 352 megawatts.

I nosaltres creiem que ha estat una bona política, participar en el capital. I no és que... Home, si algú malpensa és que és malpensat, sobre la discriminació que hi pot haver, senyor Barceló, en el tema este, perquè vostè ha de saber –i sap, jo estic convençut que vostè ho sap– que la Generalitat ha participat en aquells projectes que se li ha demanat o en alguns per estimular-los que es possessin en marxa; en els que no va participar al seu dia és perquè el negoci era prou interessant com perquè els promotors no volguessin cap altra participació sinó la d'ells sols.

Per tant, totes les mesures que es facin, doncs, endavant, però sense malpensar de quina ha estat la motivació de la participació, perquè, a més, a partir d'ara jo crec que fins i tot potser s'haurà d'incrementar esta participació. Veurem quin és el resultat de tot plegat.

El finançament de l'Institut Català de Finances, doncs, el votarem favorablement perquè ja hi participem i, actualment, la participació en finançament de projectes energètics amb cogeneració per part de l'Institut Català de Finances supera els 33 milions d'euros, per tant, una quantitat important, i a més té obertes línies per finançar projectes energètics.

El finançament de l'Institut Català de Finances, doncs, el votarem favorablement perquè ja hi participem i, actualment, la participació en finançament de projectes energètics amb cogeneració per part de l'Institut Català de Finances supera els 33 milions d'euros, per tant, una quantitat important, i a més té obertes línies per finançar projectes energètics.

I quant a l'extensió de la xarxa de gas, doncs, vostès saben que el mes d'abril, el 22 o el 23 d'abril, el conseller va signar un conveni amb Gas Natural per a l'extensió de la xarxa, que un cop estigui cobert aquest darrer conveni, doncs, em sembla que ens anem a més d'un 95% de la població de Catalunya que tindrà assegurat l'abastament de Gas Natural.

I quant al primer punt, doncs, senyor Fernández Deu, veritablement, no el votarem a favor, per això li hem presentat una esmena de supressió, perquè entenem que qui pot incidir favorablement en el tema de la cogeneració a través de la millora o deduccions fiscals és el Govern de l'Estat, que és qui té les competències en l'impost de societats i el Pla comptable d'amortitzacions i, a més, també, amb les subvencions de la innovació i la recerca, que són, segurament, i n'estic convençut, els millors mecanismes per fomentar la cogeneració en la resta.

El president

Senyor diputat...

El Sr. Sabanza i March

I dir-li que si ens accepta l'esmena a l'últim punt, doncs, el votarem favorablement, i que el primer punt, doncs, si no l'accepta, el votarem en contra.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Per fixar el seu posicionament, i en nom del Grup d'Iniciativa per Ca-

talunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller, nosaltres, tot i estar d'acord amb què la cogeneració és un sistema energètic important i, a més a més, en..., una formació política creu que ha d'anar desapareixent l'energia d'origen nuclear, evidentment, hem de buscar altres alternatives i una d'aquestes és la cogeneració, no?, és un sistema eficient d'utilitzar l'energia primària. De totes maneres, el que no ens acaba d'agradar és la manera com s'ha plantejat aquesta Moció, no?, perquè dóna la sensació que és més fruit de..., i ben legítim, per altra banda, del *lobby* dels cogeneradors, ben legítim, doncs, que ha pressionat perquè està en una situació econòmica difícil, a vegades produïda pels canvis que han vingut determinats pel Govern central, que en aquests moments, doncs, no poden fer front a les inversions, i ho deia el senyor conseller l'altre dia, a les inversions que s'havien fet ni tampoc a les expectatives que s'havien creat, no?: dificultats en el mercat, el preu de gas ha augmentat i tenen moltes dificultats.

Però, sap?, nosaltres, tot i que aquest percentatge que en aquests moments nosaltres creiem que és l'adequat –sí que el podria pujar una mica, però és l'adequat–, nosaltres el que fem és una proposta diferent, nosaltres sí que creiem que s'ha d'apostar per les energies renovables. Vostè, senyor Fernández Deu, deia que estaven estancades, em sembla que va dir en la seva intervenció. Estan estancades perquè, en tot cas, hi ha una voluntat econòmica i política que estiguin estancades. Clar, nosaltres, doncs, no, si nosaltres tenim capacitat de governar i incidir en la societat, nosaltres podem apostar per un sector productiu, i la nostra aposta de sector productiu seria fomentar aquelles empreses que tirin endavant i que inverteixin en energies renovables, i esmerçar tots els esforços econòmics i polítics possibles perquè això funcioni. I això em sembla que també és molt legítim, perquè el percentatge d'energies renovables és baixíssim al nostre país perquè pugui augmentar amb totes les dificultats territorials, que hi són, doncs, que podrien sortir.

Per això nosaltres creiem que hauríem d'apostar molt més i, a més a més, fer més fàcil la connexió d'aquestes empreses d'energia renovable a la xarxa general, que tenen moltes dificultats; fins i tot, nosaltres creiem que s'hauria de garantir la prioritat d'accés de connexió, precisament, a aquestes energies renovables, a aquestes empreses que apostessin per la producció energètica a través de les energies renovables. I aquest és l'element clau, no?, o sigui, nosaltres, tot i que ja està bé la cogeneració i que ens sembla, doncs, que el percentatge és adequat, el que haurien de fer és, precisament, un canvi radical des del punt de vista del Govern central, però, en tot cas, ara, del Govern de la Generalitat apostar per aquest sector productiu.

Perquè, a més a més, en la cogeneració també entrava allò dels purins, i això és una bestiesa. A això, dir-ne cogeneració jo crec que és bastant irresponsable, és utilitzar, doncs, en el mateix sac les plantes de purins

que cremen gas natural per assecat els purins, quan els mateixos purins, per ells mateixos, doncs, ja serien generadors d'energia, cosa poc sostenible a fer-ho de la manera que ho fan i, precisament, des del Govern central, quan s'han canviat les primes, perquè se'ls ha pujat, precisament, les primes a les plantes de purins, les menys sostenibles, les menys eficients i, en canvi, no es varen pujar les de l'energia eòlica, quan des del sector i des de diferents punts de vista, doncs, s'estava dient «aquesta és la que hem d'apostar».

O sigui, aquí hi ha una aposta i vostè, senyor Fernández Deu, amb la seva Moció, també, es veu..., i em sembla, ho repeteixo, molt legítima per a la cogeneració. La nostra aposta és per les energies renovables i creiem que ha de ser una aposta que ha de venir del Govern i que ha de ser un canvi de sector productiu.

Per la qual cosa, nosaltres no votarem favorablement aquesta Moció i el nostre vot serà el de l'abstenció.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. Senyor Xavier Vendrell, l'il·lustre diputat senyor Vendrell, en nom d'Esquerra Republicana.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquesta Moció, favorable a l'impuls i al suport, per part del Govern, de la cogeneració, és una moció que té aspectes positius i aspectes negatius, suposo que com tot en aquesta vida.

Nosaltres no la podem votar favorablement perquè entenem que és una moció que qui a la pràctica en sortirà més beneficiat són les grans empreses, Gas Natural, FECSA, Endesa. Les grans empreses que fan les grans plantes de cogeneració energètica a partir de gas natural, quantitativament seran les que en sortiran més afavorides. Però nosaltres tampoc no podem votar-hi en contra perquè també en sortiran afavorides aquelles petites empreses que fan cogeneració a partir de la biomassa.

Sembla que tots estem d'acord amb la idea que a l'hora de produir energia hi ha una forma, que és la més lasciva, que és la nuclear, que és centralitzada, que és dependent de recursos externs, que és altament contaminant i que és no renovable, que a l'altra punta hi han les energies renovables, les energies netes, les anomenades energies netes, i que entremig hi ha una fórmula que hauria de ser d'*impasse*, és a dir que hauria de servir per fer de via per anar des de les energies nuclears, des de l'energia nuclear, que tots coincidim que no és la millor sinó al contrari, cap a les renovables. Que les renovables no estan suficientment desenvolupades com per de cop i volta poder suprimir totes les altres fórmules i treballar només amb renovables, això en som tots plegats conscients, però a nosaltres ens agradaria, i això no ho hem aconseguit, i en una moció subsegüent a una interpellació que vaig substanciar jo mateix en nom del Grup d'Esquerra Republicana, vàrem plantejar que s'hauria de començar a fixar data de tancament definitiu de les centrals nuclears.

Si nosaltres promovem la cogeneració pensant que això ha de servir per tancar les nuclears, realment ens creuem que es planteja com aquesta via de traspass de la nuclear a les renovables. Però això no va ser acceptat ni pel Grup Popular ni pel Grup Convergència i Unió ni tan sols pel Grup Socialista, per tant, no tenim clar que sigui realment l'esperit i la voluntat amb què es planteja aquesta Moció subsegüent. I, per tant, ens preocupa que no sigui així perquè nosaltres el que voldríem és anar evolucionant a poc a poc i amb els mitjans de què siguem capaços, però justament invertint especialment les renovables i no promovent les plantes de cogeneració d'una forma específica i per damunt, fins i tot, en molts casos de les renovables, de les plantes de cogeneració a partir del gas.

No m'estendré, perquè ja ho ha fet el senyor Boada, doncs, parlant del fet que s'anomeni també plantes de cogeneració tot el tema de purins que, al cap i a la fi, no s'ha plantejat per resoldre com s'hauria d'haver plantejat per resoldre el tema dels purins, sinó, justament, per cobrar les primes de producció energètica. I, per tant, entenem que aquesta Moció, que com deia també el senyor Boada, vostè té tota la legitimitat per presentar-la, entenem que té parany i, per tant, nosaltres no hi podem donar suport. El nostre vot serà d'abstenció perquè, evidentment, tampoc no podem estar en contra que es promoguin i es subvencionin les energies renovables i aquelles petites empreses que estan treballant avui i que en alguns casos ens estan fent projectes molt fermes, i hi han projectes fets per enginyeries catalanes i estrangeres pel que fa a la producció d'energia elèctrica a partir de la cogeneració, a partir de la biomassa, que entenem que..., i avui coincidia amb alguns contertulians, avui en parlaven, doncs, en una emissora de ràdio, en el sentit que la preservació dels boscos ha d'anar per altres vies i una d'aquestes ha de ser la cogeneració amb biomassa, que és el que ha d'afavorir, aquestes primes haurien d'afavorir, justament, a netejar els boscos i a produir energia a partir d'aquesta matèria primera renovable, i que, a més a més, doncs, resol-dria un altre problema com és el problema de la manca de manteniment dels boscos que provoca, doncs, tot el tema dels incendis. Però aquest és un altre debat i no hi entraré.

En tot cas, sàpiga que aquesta serà la nostra postura, senyor Fernández Deu.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Per fixar el seu posicionament sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ricard Fernández Deu.

El Sr. Fernández Deu

Moltes gràcies, senyor president. Brevíssimament, abans d'entrar en la resposta a les esmenes plantejades, senyor Boada, senyor Vendrell, jo també faig una aposta decidida en benefici de les energies renovables però suposo que estaran d'acord amb mi en el sentit de concloure que no és suficient, sobretot, quan estem parlant d'una energia, com és la nuclear, que té data de caducitat, i

quan estem dient, doncs, que el que volem és garantir el subministrament energètic. I jo els recomano que s'afaccionin a l'escuma, per afaitar-se vull dir, perquè si no ho resollem això, ni la maquineta d'afaitar podrem endollar. Conseqüència, només aquesta reflexió.

Al Grup Parlamentari de Convergència i Unió, senyor Sabanza, moltes gràcies per la seva reflexió, crec que compartim en gran mesura el tenor i l'esperit de la nostra iniciativa parlamentària. Li anuncio d'antuvi que, efectivament, acceptem la seva segona esmena, l'esmena d'addició segona; en tot cas, no la primera que el que pretén és la supressió del nostre primer punt. Té raó quan diu que tot això no només és responsabilitat de la Generalitat de Catalunya, potser ni tan sols en la seva major part, però també ho és, de responsabilitat de la Generalitat de Catalunya. I com la Generalitat disposa de capacitat normativa en política fiscal, en la mesura que resulti possible, nosaltres entenem que això s'ha de fer. Queda clar, per tant, el que té a veure amb les seves esmenes.

Senyor Barceló, Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, li accepto la seva esmena. Vostè només n'ha presentat una i jo li accepto, però, clar, és que me'n presenta una i després a la tribuna em diu que no em vota ni el punt 1 ni el punt 2. Bé, està en el seu perfecte dret però no deixa de sobtar-me, no deixa de sobtar-me perquè tal vegada de l'aportació que sa senyoria ens hauria pogut fer a través d'una esmena, doncs, hauríem pogut, fins i tot, millorar el text que modestament el nostre Grup Parlamentari ha volgut presentar. (*Veus de fons.*) No ho resol tot, és cert, però resol una part, eh?, i penso que això, doncs, és ja suficient; no suficient, és suficientment important com per marcar-nos el camí.

Hem de fer més coses, però hem de començar a treballar-les, hem de començar a insistir-hi i hem de començar a refermar aquells aspectes que nosaltres entenem que poden venir a facilitar el desenvolupament d'un sector que és estratègic. No podem oblidar que aquesta producció energètica es fa en benefici també de la recuperació d'unes tèrmies. Li ho dic sobretot al senyor Vendrell. És a dir, no es tracta aquí d'un *lobby* de gent que no sé què, suposo que hi haurà de tot, però fonamentalment és gent que fa servir unes tèrmies per... (*Veus de fons.*) Sí, senyor president, a més, el que anava a explicar estic segur que les senyores diputades i els senyors diputats ja ho saben, era una digressió escadussera.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies per la seva autoreflexió.

Anem a cridar a votació.

(*Pausa llarga.*)

Senyores i senyors diputats, sotmetem a votació el text de la Moció, incorporant-hi l'esmena número 1 socialista i la número 2 de Convergència i Unió. I ho farem amb tres votacions: primer, l'article 1; després, l'apartat 2, i, després, conjuntament, el 3 i el 4.

Sotmetem a votació l'apartat 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 12 vots a favor, 100 en contra i 13 abstencions.

A continuació, l'apartat 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 67 vots a favor, 46 en contra i 13 abstencions.

I, a continuació, els apartats 3 i 4.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 113 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

———— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la promoció i la informació del sector turístic** (tram. 302-00352/06)

El trenta-quatrè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la promoció de la informació del sector turístic. En nom del Grup Popular, la presenta la il·lustre diputada senyora Carina Mejías.

(Pausa. Remor de veus.)

Prego a les senyores i als senyors diputats que ens permetin continuar el debat. Té la paraula, senyora Mejías. Prego silenci, si us plau.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, avui finalitzarem un període de sessions, però el que sí que està clar és que iniciarem un període de vacances, i, per tant, un període cabdal per al sector turístic, i és per això que a mi m'ha semblat important, o interessant, acostar el debat parlamentari, una vegada més, al sector turístic, ja que no ha hi ha pogut estar al principi d'aquesta sessió plenària com a conseqüència de certes actituds d'obstruccions parlamentari que no ens han pogut, o no ens han permès, portar a debat una nova eina, que és la que s'havia de treballar en el sector turístic durant els propers anys, com és l'Agència de Turisme de Catalunya.

La interpellació substanciada en el darrer Ple tenia un objectiu molt clar, i era aprofitar certs esdeveniments esportius i culturals que es celebraran a la ciutat de Barcelona en els propers mesos i en el proper any per tal d'extreure el major rendiment turístic d'aquests esdeveniments i per tal de promocionar també la resta de Catalunya.

Així, considerem que l'arribada de turistes als campionats del món de natació, per a l'Any del Disseny, per a l'Any Dalí o dintre també de la celebració del Fòrum de les Cultures havien de ser aprofitats per a la promoció turística també de la resta de Catalunya i per donar a conèixer la resta del nostre territori, que, d'aquesta manera, el podrien situar com un referent en el món.

La promoció turística de Catalunya, i sobretot la d'aquests esdeveniments, necessita, al nostre parer, l'actuació conjunta de totes les administracions, i, en aquest

sentit, és pel que en aquesta Moció demanem la coordinació d'aquesta promoció turística entre totes tres administracions –l'Estat, la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona– per tal que aquesta promoció es faci de manera coordinada, es puguin extreure els millors rendiments dels recursos invertits i optimitzar-los, i per la qual cosa fem referència a la signatura d'aquest conveni, únicament per a la promoció turística, tenint en compte que aquesta promoció ha de fer-se també diversificant la promoció de productes atenent les diferents demandes derivades d'altres motivacions turístiques.

I és en aquest sentit que, també, la nostra Moció fa referència a la necessitat de consolidar Catalunya com un referent per a la celebració de congressos en el nostre territori, i també hem d'aprofitar que es celebrarà a Barcelona el congrés més important, l'ABTM, en matèria de congressos, i, per tant, nosaltres creiem que també és un motiu per consolidar Catalunya com un referent pel que fa a la promoció d'aquest producte turístic.

En definitiva, l'objectiu d'aquesta Moció és intensificar aquesta tasca promocional de la marca «Catalunya», el turisme arreu del territori, aprofitant aquests esdeveniments de transcendència internacional. I és en aquest sentit que també demanem l'impuls d'aquesta promoció turística als mercats emissors més propers de la resta d'Europa per tal de consolidar, de garantir, els nostres nivells de qualitat i consolidar els nostres productes. Són aquests objectius els que estan continguts en els quatre punts de la Moció.

I respecte a les esmenes presentades pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, haig de dir que considero que en aquests punts que ells proposen hi estan continguts pràcticament els mateixos objectius que nosaltres plantejgem a la Moció, estan dits d'una altra manera, però sí que hi ha un element específic a què, a mi, m'agradaria referir-me, i és que volen deslligar aquesta promoció turística en els diferents mercats del que és Turèspaña, cosa que, en el sector, certament, no està ben vista. Sí que és cert que volem incidir en la marca turística «Catalunya», concentrar tots els nostres esforços en la promoció d'aquesta marca turística, però, des del punt de vista de la promoció externa, deslligar-la de la marca Turspain em sembla, certament, poc encertat. I és per això que, com que considerem que aquestes esmenes el que volen és aquest deslligament, nosaltres no les acceptaríem.

I respecte a les esmenes presentades pel Grup d'Iniciativa, el senyor López Bulla ens diu, en la seva esmena: «Impulsar la promoció turística per tal d'aconseguir el lideratge català en el turisme europeu.» Canviar «consolidar» per «aconseguir». Jo crec que Catalunya ha assolit al llarg de tots aquests anys situar-se com un punt de referència turística en el món. Per tant, jo crec que hem aconseguit un objectiu, i el que hem de fer és consolidar-lo. Per tant, considero que aquest canvi de paraula no és adient, i, per tant, tampoc l'acceptaríem.

És en aquest sentit que sotmeto a votació de la cambra la Moció presentada pel Grup Popular.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Per defensar les seves esmenes el Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Bé, nosaltres estem essencialment d'acord en aquesta Moció, i el que hauríem de dir, bàsicament, és que la voluntat a l'hora de fer aquestes esmenes no ha estat precisament aquest deslligament de Turspain, ha set, simplement, el fet que aquestes esmenes pretenien una concreció –pretenien una concreció–, i, per tant, més que esmenes de modificació haurien de ser de concreció, però, malauradament, això no existeix a la jurídica parlamentària, i, per tant, al que ens hem vist obligats és a això, a concretar més, perquè entenem que el que és un valor afegit important en aquests moments és la singularitat de l'especificitat, i, fins i tot, l'exotisme, és una cosa que venim defensant des de fa molt temps. Turísticament en tenim exemples molt clars, com el turisme escocès, o altres llocs on el turisme cultural identitari forma part important d'aquest valor estructural turístic que té en aquests països. És una cosa que va a l'alça i que, per tant, nosaltres creiem que amb la marca «Catalunya» hauria de passar el mateix, una marca que, per altra banda, no deixa de tenir el seu exotisme i la manca de competència, de Catalunya només n'hi ha una al món, i, a més a més, amb una singularitat i especificitat identitària pròpia molt important a l'hora de vendre paquets turístics.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.*)

El que hem volgut és fer això, remarcar, realçar, recalcar, que aquesta marca, precisament el fet de vendre Catalunya, representa un valor afegit i estructural molt important per a les nostres aspiracions turístiques. Això és una cosa que, malauradament, no s'ha vingut fent, jo diria, amb massa cura fins al moment, i el que pretenien aquestes esmenes era això.

Per altra banda, li he de reconèixer la bondat de la Moció i que, per tant, doncs, el nostre Grup hi votarà a favor.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vigo. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, que també ha presentat esmenes, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Senyora diputada, la nostra esmena és molt austera, és un canvi de paraula no irrellevant, perquè no és el mateix «consolidar el lideratge» que «aconseguir el lideratge». Vostè deia: «Home!, és que som un punt de referència.» Sí, però una cosa és ser un punt de referència i una altra cosa és ser el líder.

Però també ho fem com una interferència contra el cofoisme, contra l'autosatisfacció, i com un element d'estímul al sector, als treballadors, als empresaris, a la

societat catalana en general, perquè no caigui també, en aquest cas, en l'autocomplaença, especialment quan comencen a haver-hi dades. L'altre dia llegia, no recordo a quin diari, que a la Costa Brava en quatre anys ha baixat el nombre de turistes en un 11%, partint d'una quota de 390.000 persones, i el nombre de treballadors, en gairebé un 9%, i les pernoctacions a la baixa. Això és alarmant? No, però, vull dir, és un motiu per verificar, és un motiu per estar amatents a aquesta situació. Si, naturalment, ens installem en el fet que *la nave va* i que va de meravella, sobretot que va de meravella, estem depotenciant, estem traient garra a la nostra i compartida tasca que Catalunya sigui líder en el panorama europeu i mundial.

Nosaltres, en qualsevol cas, aprovarem aquesta Moció, amb una certa fatiga, i li diré per què. No sé quantes vegades hem aprovat documents d'aquesta naturalesa, més o menys similars, tant en comissió com aquí, i la pregunta és: hipòtesi 1, si ho hem aprovat no sé quantes vegades i no ho ha fet, el Govern, doncs, vol dir que alguna responsabilitat hi ha en algun lloc, això és un raonament intel·lectual; hipòtesi 2, en tant que és veritat el que estic dient, vull dir, la intenció legítima és fer que les estadístiques del Grup Parlamentari Popular, en aquesta història i en la que sigui, pugui, que em sembla bé, però vull dir que és una moció que els francesos en dirien *motion routine*, és una mica rutinària, en el sentit que és molt repetitiva de coses que hem aprovat. Jo espero que, efectivament, doncs, es consolidi el lideratge, lluitarem perquè això sigui, perquè algun dia si guem, efectivament, els líders objectivament.

Crec que hi ha una dificultat, i és que mentre no hi hagi –això no ve al cas ara de forma directa, però deixi-m'ho dir–, doncs, mentre no hi hagi un departament *ad hoc* per al turisme, en un negoci –utilitzo l'expressió en el sentit més noble–, en un afer, d'aquestes característiques, de tant volum, de tanta repercussió per a la societat catalana, jo crec que no podrem –no podrem. És un megadepartament impressionant; que el conseller Fernández Teixidó sigui diligent, actiu, això és una altra història, però, evidentment, doncs, són moltes tecles que s'han de tocar, i aquesta no és una simfonia qualsevol, és la gran simfonia de la qual depenen moltes coses concretes aquí a Catalunya.

En definitiva, per aquestes raons que he dit, nosaltres, amb una certa fatiga, li donarem el sí, però, en qualsevol cas, el que quedarà per als arxius i per a la biografia parlamentària és que vostè, doncs, ha aconseguit també el vot nostre en aquesta direcció.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor López Bulla. Ara poden intervenir els grups que no han presentat esmenes. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Clofent.

El Sr. Clofent i Rosique

Gràcies, senyor president. Senyora Mejías, la hi votarem favorablement, la Moció. Ja ha vist que no l'hi hem

presentat esmenes, però, no obstant i això, li faré algunes consideracions.

Primer, les esmenes que li presenta Esquerra Republicana ens agradaria que les poguéis incorporar, perquè ens sembla que no desvirtuen, en absolut, la Moció de vostès, i, al contrari, la concreten i la fan encara molt més entenedora.

Respecte del recent debat que tenien ara amb el senyor López Bulla respecte al tema del lideratge, li ho confesso: miri, el meu Grup n'estarà molt satisfet, si Catalunya és líder, però aquest no és l'objectiu, l'objectiu és adequar la nostra oferta turística a criteris de sostenibilitat, també econòmica; si d'això en surt un país líder, perfecte, però el que nosaltres necessitem és que s'ajusti a la possibilitat del país i que tinguem un sector que sigui rendible.

Vostè vol consolidar el lideratge i ens presenta una moció en què ni una paraula respecte del que és líder dintre del sector, que és el producte sol i platja, les destinacions sol i platja. És el 70%. Ni una paraula en els esforços de promoció.

Quin sentit té, a parer nostre, de bo, aquesta Moció, o d'especial, aquesta Moció, que la fa oportuna? Home, actuacions especials per a un esdeveniment especial, que és el Fòrum de les Cultures. La resta, el Departament ens consta que està treballant en tasques de promoció permanentment. Perquè, si no, correm el risc, senyora diputada, que els sectors que no estan aquí ens diguin: «I jo, què?» Hi han molts productes turístics en què vostè no reclama un esforç d'inversió en promoció, i que el necessiten tant com els que vostè demana.

Per tant, caldria fer un esforç una mica en aquest sentit. I una darrera reflexió, respecte al tema de Catalunya - marca. No hi estem en desacord, però això ho hem de precisar molt, perquè més enllà del moment en què aquesta casa i la Generalitat determinen que sigui Catalunya - marca, cosa que ens sembla bé, hem d'entendre que ho fem en un context en què, molts mercats, no és convenient distreure'ls ara o confondre'ls amb Catalunya. Alguns mercats compren Lloret, compren Salou –i no els distrauem–, o compren Barcelona. Hi ha mercats que sí, que és oportú i convenient que sigui Catalunya. Són convenients iniciatives que permetin l'expansió de la marca Catalunya, però això ho hem de precisar molt més, no fos cas que aconseguíssim el sentit contrari del que pretenem.

Dit això, senyor president, senyora diputada, li anunciem que el nostre Grup li votarà favorablement la Moció. No obstant això, hi insisteixo: ens agradaria que poguéis incorporar les esmenes d'Esquerra Republicana.

Moltes gràcies...

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Clofent. En nom del Grup de Convergència i Unió... Em demana la paraula, senyora Neras? Senyora Mejías? Ah, per això? En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Trinitat Neras.

La Sra. Neras i Plaja

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats. Els anuncio que el nostre Grup donarà suport als quatre punts de la Moció presentada pel Grup Popular, sobre la promoció i informació turística. I ho farem perquè el nostre Govern centra precisament la seva política en aquests dos conceptes. I ja que s'ha parlat d'aquest tema, també cal dir que sempre ha format part de les prioritats de la nostra Administració turística l'assoliment –i ara consolidació– del molt destacat lloc que Catalunya, senyor López Bulla, té dins el rànquing de les destinacions turístiques europees.

Tampoc podem estar en desacord amb la demanda d'una estratègia de diferenciació en els nostres productes, segons els diferents mercats. Però aquesta diferenciació cal dir que cal que descansi en la capacitat de posar en valor els nostres recursos i els nostres avantatges competitiu, amb relació a les expectatives dels mercats emissors, així com també en les característiques específiques.

Un dels nostres avantatges competitiu que explica molts dels aspectes quantitius de l'èxit de Catalunya com a destinació turística és precisament la situació geogràfica del nostre país, que ens ofereix mercats de proximitat tan importants com la resta de comunitats autònomes de l'Estat, França, Bèlgica, Suïssa, bona part d'Itàlia i Alemanya i els Països Baixos. La importància de la proximitat com a avantatge competitiu, però, no és suficient, i cal treballar-hi, com s'ha fet i es fa, per tal d'aprofitar-lo al màxim.

Tanmateix, el turisme del segle XXI no es pot fonamentar únicament en aspectes quantitius d'aquesta mena, sinó que reclama el desenvolupament d'aspectes qualitius, com més va, més determinats. Entre aquests aspectes qualitius cal remarcar el valor creixent per al turista d'avui de la diversitat. També en això gaudim d'innegables avantatges, que el Govern s'esforça a posar en primer terme. Parlo de l'extrema diversitat de paisatges de Catalunya i també de la riquesa del nostre patrimoni artístic, cultural i monumental. I també, com no, de la nostra singularitat i personalitat com a poble. En aquest sentit, cal reconèixer l'esforç fet en la promoció de la marca Catalunya com un gran contenidor de diversitat. Els puc ben assegurar, senyores i senyors diputats, senyora Mejías, que avui dia Catalunya també vol dir, arreu d'Europa i de bona part del món, turisme de ciutat, turisme cultural, turisme de congressos, senderisme, turisme religiós, turisme actiu, turisme nàutic, etcètera. I també vol dir –i en això el mèrit l'hem de compartir amb les altres administracions amb responsabilitats turístiques– un territori que ja no és solament la costa, que també, sinó un rerepaís ple d'atractius paisatgístics i monumentals, de possibilitats il·limitades de gaudir del lleure i les vacances, d'acord amb els gustos i les prioritats de cada turista.

Pel que fa a la promoció als mercats emissors de l'Any Internacional Dalí i el Fòrum Universal de les Cultures, estan a punt de signar-se un conveni entre Turisme de Catalunya i la Fundació Gala - Dalí, i un acord entre Turisme de Catalunya, Turespaña i Turisme de Barcelona, que, de ben segur, satisfaran l'interès posat de manifest per la diputada senyora Mejías. Tant el Go-

vern com el nostre Grup també compartim plenament la consolidació del turisme de convencions i congressos, sobretot ara que Barcelona, com ha dit la senyora Mejías, ha estat designada per acollir l'European Incentive Business and Travel Meeting.

En definitiva, i per acabar, dir, com deia a l'inici de la meua intervenció: el Govern centra la seva política turística en la promoció i la informació, fins al punt que el Projecte de llei de creació de l'Agència Catalunya Turisme situa la promoció i la informació turístiques com a eixos fonamentals de les seves actuacions. Malauradament, però, aquesta Llei no ha pogut ser aprovada en aquest Ple. Ha estat, però, el que un bon amic i expert en turisme definia com una oportunitat perduda.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Neras. Per pronunciar-se ara sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carina Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Només per refermar-me en el que he dit en la meua intervenció, i és que considerem que les esmenes d'Esquerra Republicana vénen a dir pràcticament el mateix i que, per tant, considerem que estan incorporades ja en el text de la nostra Moció, i, per tant, mantenim el text tot tal i com és, i només fer una petita referència a la intervenció del senyor López Bulla, perquè mai una paraula va donar per a tant. Vostè repeteix sistemàticament, cada vegada que hi ha una moció sobre turisme, aquesta «cantinela»: que són rutinàries i que sempre aprovem el mateix, sense tenir cap efecte positiu. Dir-li, senyor López Bulla, que en aquests moments estem pràcticament a les portes de la celebració del Fòrum 2004, que per nosaltres és prioritària la seva promoció i que en aquests moments encara no s'ha signat el conveni entre les tres administracions que han de dur a terme aquesta promoció. Sabem que totes les administracions estan fent la seva, però creiem que és important coordinar-les, i en aquest moment aquest conveni encara no està signat. I posar d'acord tres administracions comporta una certa dificultat que, per nosaltres, és important pal·liar. I potser, si li donem una empenta des del Parlament de Catalunya, això tirarà endavant. Per tant, nosaltres no pensem que sigui una qüestió ni banal ni rutinària, pensem que és un impuls més, de cara a la promoció turística, important en els esdeveniments culturals, esportius, que se celebraran a la ciutat, i que poden contribuir, d'alguna manera, a millorar aquesta tasca promocional.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Per altra banda, dir-li també, senyor López Bulla, que nosaltres no estem d'acord, tampoc, en la creació... No, senyor Clofent, perdó. Que nosaltres no estarem d'acord tampoc en el fet que hi hagi una davallada del sector turístic. Considerem que hi ha una necessitat de consolidar aquest lideratge i que aquesta Moció anava destinada a un únic sector, que és el sector de la promoció dels esdeveniments culturals i esportius que se ce-

lebren a la ciutat de Barcelona, i que amb una única moció no es pot, de cap manera, intentar abastar tots els sectors turístics, que sabem que a Catalunya són diversos i tenen diferents objectius.

I és per això que nosaltres hem fet aquesta Moció en aquest sentit, i amb la intenció, únicament, d'impulsar aquesta promoció turística perquè sigui profitosa per a tot el territori de Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(El Sr. López Bulla demana per parlar.)

El president

Mig minut, senyor López Bulla.

El Sr. López Bulla

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, no he dit que la Moció fos banal, no he dit que la Moció fos banal. En qualsevol cas, per dirimir aquesta història, es miren les hemeroteques i es veurà que, efectivament, és una moció rutinària, excepte l'apartat del Fòrum 2004. Doncs, es fa una moció específica parlant del Fòrum 2004, «i a una altra cosa, *mariposa*».

Gràcies.

El president

Cridant a votació. *(Pausa llarga.)*

Passem ara, ja, a la votació del text de la Moció, que és el text original, tal com es va presentar.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'atenció a la infància en situació d'alt risc social (tram. 302-00353/06)

El trenta-cinquè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la política d'atenció a la infància en situació d'alt risc social. La presenta la il·lustre diputada senyora Carme Porta, en nom d'Esquerra Republicana, que té la paraula. *(Pausa. Remor de veus.)*

La Sra. Porta i Abad

Començo..., o m'espero?

El president

Esperi's un segon, senyora diputada. Prego silenci, senyor diputats i senyores diputades. Té la paraula, senyora diputada. *(Remor de veus.)*

La Sra. Porta i Abad

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats. Bé, la Moció que presentem avui sobre els centres de justícia juvenil i, tal com vam dir en la nostra interpellació, ve a intentar posar remei a la situació que es va crear precisament amb la manca

d'aplicació de la Llei del menor. De fet, fa tres anys que es va aprovar la Llei del menor i ens trobem que els centres de justícia juvenil encara no han adequat els recursos o encara no tenen els recursos adequats per donar atenció a molts dels articles que ja es preveuen i que pensem que són no només d'obligat compliment, sinó que a més a més és important que es compleixin.

És evident que hi han pocs centres i estan saturats, és evident que hi ha una manca evident de recursos, és evident que és un tema que fa temps que cueja, primer, com ja vam dir en la nostra interpellació, pel Comitè Intercentres que està format per tots els sindicats del sector i dels centres, que van fer la seva denúncia en aquest Parlament, i, a més a més, fins i tot el jutge de menors de Girona també va emetre..., sobre el centre de Girona, en particular, però també sobre la necessitat de centre terapèutic, que no n'hi ha actualment cap..., doncs, la necessitat d'actuar i de posar remei a la situació.

Els nostres dotze punts, els dotze punts que té la Moció..., el que preteníem, precisament, és això: compliment de ràtios, tant a nivell professional com a nivell de places, la necessitat d'una actualització de les directrius pedagògiques del Departament de Justícia, la necessitat de planificar i elaborar un mapa d'aquests centres i assegurar els recursos materials, humans i financers per al compliment d'aquesta Llei, no?

Per altra banda, hi han temes més concrets, com és la necessitat que les noves places no siguin places que s'afegeixen amb lliteres, per dir-ho d'alguna manera, sinó que s'ampliïn els centres i, per tant, es creïn places dignes i amb condicions satisfactòries. I, sobretot, alguns temes, diguem-ne, importants, que era la necessitat de creació d'un centre d'internament terapèutic, que actualment no n'existeix cap, la necessitat d'actuar en aquelles demarcacions, com és la de Tarragona, que no tenen actualment cap centre de justícia juvenil i, per tant, s'està incomplint de forma efectiva, diguem, l'article 46.3 de la Llei 27/2001, que parla de la necessitat de proximitat del centre, per tal de facilitar a les famílies l'accés a les visites, però també al mateix menor, la necessitat d'estar a prop del seu entorn. I també hi ha un tercer punt, que era la necessitat que les joves amb fills o filles menors de tres anys, doncs, poguessin tenir, evidentment, les condicions per conuiu en aquests centres amb els seus fills i filles, no? També, tanmateix, demanàvem l'augment de places per a noies menors en tots els règims, donat que actualment tan sols existeixen sis places a Girona, no? En definitiva, això és un resum de dotze punts, tenint en compte l'economia de temps que ens ha sigut necessària avui.

I ja anuncio, senyor president, que hem fet una transacció amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió de vuit punts, de què faig entrega, i també hem fet una transacció en el primer punt de les esmenes del Grup Popular, el primer punt, que, precisament, tot i que toca el model d'atenció a la infància, que era un tema que nosaltres no tocàvem en aquesta Moció, sí que pensem que parlava dels circuits de prevenció, que són tan necessaris, precisament, per no una actuació ja palliativa, sinó una actuació preventiva de tots aquests joves, me-

nors, per tant, que poden delinquir, no?, i li faig entrega, també, d'aquesta transacció.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Gràcies, a vostè, senyora diputada. En nom del Grup Popular, la il·lustre diputada senyora Maria Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Com ha dit la diputada senyora Carme Porta, les esmenes presentades pel Grup Popular en aquesta Moció eren esmenes de complementarietat, eren esmenes que, en definitiva, el que pretenien és que hi hagués en la Moció el reconeixement que no es pot tenir des del Govern de la Generalitat només una política reactiva, sinó que és molt important tenir també una política preventiva, i, en aquest sentit, doncs, agraïm a la senyora Porta que hagi acceptat la nostra esmena a través d'una transacció per tal que el bon funcionament del que ha de ser el nou model d'atenció a la infància, dels menors en situació de risc, permeti aquestes actuacions preventives.

Nosaltres compartim la necessitat d'actualitzar les directrius dels centres de justícia juvenil davant dels canvis que s'han produït, evidentment no només legislatius, sinó dels canvis que s'han produït, fins i tot, des del punt de vista sociològic, en els menors que es poden trobar en una situació, doncs, que se'ls hagin d'aplicar mesures de justícia juvenil.

L'elaboració del mapa de centres i l'assignació de recursos em sembla que és un compromís que s'ha adquirit clarament en aquesta Moció, com és el cas del compliment de les ràtios i que es garanteixin les mesures de seguretat en els centres.

Creiem que és un punt molt interessant d'aquesta Moció, també, facilitar que les mares amb criatures puguin tenir els espais, les condicions, per conuiu i per educar aquestes criatures, així com prioritzar no només l'atenció educativa, sinó també el que ha estat una assignatura pendent, que és tota la qüestió que afecta la salut mental.

Per tant, tornant a agrair a la senyora Porta l'acceptació d'aquesta esmena, que, com dic, només és de complementarietat, el Grup Popular anuncia el vot favorable a aquesta Moció.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Esteve Orriols.

El Sr. Orriols i Sendra

Gràcies, senyor president, també breument. Amb independència d'una mica de confusió que hi va haver en la interpellació mateixa sobre el contingut de la discus-

sió, tractant-se més de justícia juvenil que no pas de menors desemparats, amb independència, hi insisteixo..., hem presentat aquestes esmenes, no?, una mica per racionalitzar alguns dels aspectes que contempla la Moció, que, en general, l'entendem positiva, però, per l'altra, també, per posar de manifest el fet que, precisament, la Direcció General de Justícia Juvenil està portant a terme el desplegament de la llei catalana, de la Llei 27/2001, de desembre, i que, per tant, porta un any i poc en vigor i que, d'alguna manera, es necessita el seu temps també per poder-se aplicar polítiques molt positives i progressives. Vostès deuen recordar que la vam aprovar pràcticament per unanimitat, i, en aquest sentit, entenem que s'està fent una bona tasca des del Departament de Justícia.

Dit això, creiem que els punts que s'aproven no només són de control, sinó que donen un impuls també en aquesta tasca que ja porta la Direcció General, i, per tant, agrair que hàgim pogut arribar en aquesta transacció amb la senyora Carme Porta, i també, doncs, votarem a favor de l'esmena que ha introduït el Grup Popular, tota vegada que tot allò que pot ser preventiu en un món de marginació i en un món prou conflictiu en si mateix ha de ser necessàriament positiu, no?

Per tant, senyor president, també els anuncio el nostre vot favorable.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael Ribó, que té la paraula.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, president. Sí, en nom del nostre Grup, i en concret de la senyora Dolors Comas, que ha estat convocada a un Plenari de l'Ajuntament de Tarragona, i, per tant, no pot ser present en aquest moment a l'hemicicle, mostrar el nostre acord en la Moció i en la transaccional assolida, i, sobretot, subratllar la importància de la Moció, ni que sigui a les acaballes de la legislatura, perquè toca un dels temes que més afecta l'equilibri social de casa nostra, i crec que, fins i tot, en properes legislatures i en propers governs, del color que sigui, cal anar molt més lluny en el tractament del risc social en aquest primer sector del món juvenil i del món infantil.

Per tant, el nostre suport, i, a més, felicitació a la senyora Carme Porta per la Moció.

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre diputat senyor Àlex Masllorens té la paraula.

El Sr. Masllorens i Escubós

Gràcies, president. Nosaltres també creiem que és una moció molt oportuna, sobretot tenint en compte la situ-

ació caòtica, i en alguns casos fins i tot perillosa, que hi ha en determinats centres de justícia juvenil a Catalunya. Hem de dir que ens agradava més el text original que havia presentat la senyora Carme Porta, però aquestes coses passen, i ja és sabut que és així, que s'ha de transaccionar, i, per tant, a vegades, aigualim una mica el contingut dels textos.

En qualsevol cas, nosaltres hi donarem suport, fins i tot a l'esmena aquesta del Grup Popular, que, francament, pensem que no es refereix exactament al mateix, dintre d'aquesta confusió que ara s'insistia que s'ha donat des del començament, des de la mateixa interpellació, si parlàvem d'infància amb risc social o parlàvem de justícia juvenil. En qualsevol cas, és un text ja recurrent, en part, en aquest Parlament, i el mateix Grup Popular l'ha presentat altres vegades, però, com que estem d'acord sempre a insistir en la matèria, també hi donarem suport. Per tant, votarem afirmativament.

El president

Moltes gràcies.

No hi ha cap més intervenció. Per tant, cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Sotmetem a votació, senyores i senyors diputats, el text de la Moció, que és el fruit d'una transaccional d'Esquerra Republicana amb Convergència i Unió i una segona transaccional amb Esquerra Republicana i el Grup Popular.

Sotmetem a votació aquest text.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les ajudes que s'han de donar a l'agricultura en cas de catàstrofe natural (tram. 302-00354/06)

El trenta-sisè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre les ajudes que s'han de donar a l'agricultura en cas de catàstrofe natural. En nom d'Esquerra Republicana, la presenta l'il·lustre diputat senyor Ernest Benach. *(Pausa. Remor de veus.)* Esperí's un segon, senyor diputat. Prego agilitat a les senyores i els senyors diputats que han de marxar de l'hemicicle. Gràcies. Prego silenci, si us plau. Pot començar, senyor diputat.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. La meua intervenció serà molt breu, entre altres coses perquè aquest és un tema en què ha començat ja, el Govern, amb una certa celebritat a actuar, i, doncs...

El president

Esperí's un segon, senyor diputat, esperí's un segon. *(Pausa. Remor de veus.)* Pot continuar.

El Sr. Benach i Pascual

I, doncs, felicitar-nos pel fet que s'hi hagi fet una certa via. Només manifestar una discrepància, en el sentit que el Govern el que aprovarà, d'alguna manera, amb la seva Ordre, són ajuts que, d'alguna manera, es basen en els préstecs que s'atorgaran als afectats en funció de les seves hectàrees i del mal que han patit. Nosaltres entenem que hi hauria d'haver una part, com a mínim, d'aquesta qüestió que fos, doncs, a fons perdut. Sembla que això és complicat. Nosaltres entenem que hi hauria fórmules, però, en qualsevol cas, entenem que, també, si en el tema ja s'hi ha avançat i hi ha un acord amb les parts afectades, doncs, des del nostre punt de vista, la cosa, com a mínim, ja hauria començat a avançar.

En qualsevol cas, constatar el greu perjudici econòmic que representa aquest fet, i, en tot cas, el nostre Grup Parlamentari el que faria seria proposar una transacció a partir de l'esmena que ha presentat el Grup Parlamentari de Convergència i Unió –en tot cas la hi lliuraré d'aquí a un momentet perquè pugui ser signada–, en la qual l'únic matís que nosaltres faríem seria incorporar la primera part de l'esmena del Grup Popular, en el sentit que, senzillament, el Govern ho aprovi de forma urgent, que, de fet, és el que ja ha fet, i, per tant, faríem la transacció entre tots tres grups parlamentaris, si a vostès els sembla bé.

Per tant, des d'aquest punt de vista, felicitar-nos pel fet que això hagi anat amb celeritat. En qualsevol cas, lamentar que aquestes ajudes no es puguin veure incrementades, sobretot en el tema del fons perdut, que, hi insisteixo, per nosaltres és el concepte clau en aquesta qüestió, i que, segurament, com vaig dir l'altre dia, no té el mateix tractament el món industrial que el món agrícola.

De seguida que tingui l'esmena signada, senyor president, la hi lliuraré perquè sigui coneguda per la resta dels grups parlamentaris.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Rafael Luna.

El Sr. Luna i Vivas

Moltes gràcies, senyor president, des de l'escó estant. Simplement, per dir que nosaltres ens afegirem en aquesta esmena transaccional que han fet els diferents grups, perquè ve, d'alguna manera, a ampliar en mesura no solament el tema de les Terres de l'Ebre, sinó del Pla d'Urgell, del Segrià i l'Alt Urgell, per tant és més àmplia i és més específica, encara que també en la línia que el senyor Benach ha dit, ens agradaria, i ens hauria agradat molt, que, a part d'aquest acord o Ordre que té a veure simplement amb lo que són crèdits, hi hagués hagut alguna partida que hagués tingut en el tema de fons perduts, perquè les destrosses que s'han fet són importants.

Però afegint-nos, realment, al fet que poguéssim votar tots conjuntament i poguéssim arribar en un acord en aquest sentit al més ampli possible, nosaltres donaríem

recolzament en aquesta esmena transaccional..., a què nos afegíssem tots els grups parlamentaris.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè...

El Sr. Luna i Vivas

Senyor president, i penso que ja és l'últim ple, agrair-li molt, personalment, la seua presidència en aquest Parlament.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. És que no sé què dir-li, gràcies. (*Rialles.*) Té la paraula l'illustre diputat senyor Francesc Iglesias.

El Sr. Iglesias i Sala

Moltes gràcies, senyor president, també des de... (*Pausa.*) Sí? Agrair al diputat presentant l'acceptació d'aquesta transacció, perquè la diligència del Govern s'ha demostrat amb el fet que en els dies que s'ha discutit tant la interpellació, en l'últim Ple..., aquell mateix dia hi havia una reunió amb l'alcalde de Benissanet i algunes cooperatives de Benissanet en la seu del DARP, i abans-d'ahir, dia 25, s'arriba a un acord al Departament amb les associacions professionals agràries i federació de cooperatives, en què, com s'ha dit abans, demanant ajuts a fons perdut..., en realitat aquests crèdits sí que tenen un any de carència i una subvenció d'interessos que són a fons perdut. Per tant, amb l'ampliació d'aquesta situació, no tan sols hem addicionat..., sinó geogràficament –com ha explicat el diputat senyor Luna–, en altres comarques de Catalunya, sobretot a la zona dels voltants de Lleida, que el mateix dia 19 van patir la pedregada, donem una cobertura, que era la necessària i no molt localista com semblava en la primera interpellació.

En tot cas, el nostre Grup donarà suport a aquesta transacció a què hem arribat amb el Grup proposant i amb el Grup també esmenant, el Grup Popular.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. També ens felicitem que s'hagi pogut arribar a aquesta transacció, que així augmenta els ajuts, no a unes poblacions concretes, sinó a unes comarques, totes elles afectades per la pedregada que ja s'ha explicat. El que sí que l'acord a què s'ha arribat no sé si és un acord de totes les parts, senyor Iglesias, no sé si Unió de Pagesos a la Taula de Foment també hi està d'acord amb el que s'ha discutit; ahir no hi estava d'acord, no sé si han avançat, però ahir no hi

estava d'acord, no totes les associacions professionals, només uns quants, en tot cas la JARC i la Federació de Cooperatives, no pas Unió de Pagesos, almenys ahir perquè els semblava que els acords a què havien arribat potser no eren del tot suficients. Però, en tot cas, aquesta no és la discussió, si hi estan d'acord i avui hi estan d'acord, excel·lent i la qüestió l'estem discutint aquí, i aquí nosaltres estem d'acord amb la Proposició, amb la transacció, perdó, que s'ha aprovat. Però, en tot cas, sí que en volia fer esment, perquè en consultes amb el sindicat, doncs, semblava que ahir no hi havia..., no satisfia prou al que s'havia arribat. Si així és avui, estu- pend, perfecte. Nosaltres votarem favorablement a la transacció a què s'ha arribat.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. En nom del..., té la paraula l'il·lustre diputat senyor Sabaté.

El Sr. Sabaté i Ibarz

Sí, gràcies, senyor president. Senyors diputats, senyores diputades, per anunciar també el nostre vot favorable, atès que, en els darrers moments, el Grup que presenta la Moció i els que han presentat esmenes han pogut arribar a una transacció. Si no hagués estat així, ens haguéssim abstingut, per un criteri, perquè davant de situacions de catàstrofe i d'emergència com fa el cas, és del tot convenient que prevalgui la unitat i el consens. I efectivament, en lo cas de les pedregades del 19 de maig, que van afectar el Pla d'Urgell, el Segrià, la Terra Alta, l'Urgell i la Ribera d'Ebre, i dintre la Ribera d'Ebre el municipi de Benissanet, que viu de la fruita dolça i de la fruita seca, va ser realment una catàstrofe de primer ordre i que, segurament, requereix una excepcionalitat.

Des del nostre punt de vista, qui ha de marcar aquesta excepcionalitat? Primer, escoltant els afectats, en est cas, l'Associació de Productors de Fruita Dolça de Benissanet, la Societat Agrària de Transformació de la Capelleta i la Cooperativa del Grup Fruiter de Benissanet. I després l'instrument que té dotada l'Administració per poder arbitrar les mesures necessàries, fruit d'aquesta excepcionalitat, que, en estos moments, és la Taula de Foment, convocada el 23 –crec que es va reunir el dia 25–, on hi han presents les organitzacions professionals agràries del sector i la Federació de Cooperatives Agràries, on s'ha de donar el vistiplau a l'ordre on es contemplin estos criteris d'excepcionalitat en funció dels ajuts.

Segurament que els ajuts no són mai tots los desitjables, però est és l'instrument que, en tot cas, ha de garantir una certa, diguem, harmonització i equitat, no solament pels efectes negatius que produeixen fenòmens com el que es va produir el 19 de maig en un municipi, sinó a tots els municipis on es puguin produir.

Per tant, davant que s'ha arribat a una transacció per part del proposant i dels esmenants, anuncio el nostre vot favorable.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ernest Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. Miri, la intervenció del senyor Boada m'ha fet, d'alguna manera, acabar de posicionar-me amb relació a les esmenes, i, per tant, justificar també la transacció. I aquesta transacció es produeix per dos motius, bàsicament. Primer, perquè jo també he fet una consulta deu minuts abans de començar aquest punt, pel fet de a veure si valia la pena o no valia la pena, i realment, sí que valia la pena, malgrat tot, aprovar aquest text.

Segona, perquè, evidentment, el Grup Socialista no hi votava a favor. Si no hi votava a favor, llavors és evident que no es podia aprovar. I, per tant, no aprovar res per no aprovar res, més valia aprovar aquesta transacció. Però, en qualsevol cas, que quedi clara la responsabilitat de cadascú, no?

I, finalment, dir que.. Jo torno a insistir en el mateix, a mi em va doldre la intervenció del conseller d'Agricultura en la interpellació, va ser un to, diguem-ne, no s'adequava una mica a una interpellació en què parla d'una catàstrofe. I, en fi, jo penso que també és una mica equivocada el to de no pretendre, de no buscar fórmules per a ajusts directes que no passin pel préstec. Però, bé, en qualsevol cas, de moment el préstec és el que hi ha, doncs, és el que hi ha.

Li lliuro, senyor president, l'esmena transaccional.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Per tant, anem a cridar a votació. *(Pausa llarga.)*

Senyores i senyors diputats, anem a votar la Moció que acabem de debatre, que és el text transaccional entre Esquerra Republicana, Convergència i Unió i el Partit Popular..., i el Grup Popular, perdó.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 117 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els criteris del seu capteniment en matèria de seguretat ciutadana (tram. 302-00355/06)

El trenta-setè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre els criteris del seu capteniment del Govern en matèria de seguretat ciutadana. La presenta, en nom d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Joan Ridao.

Esperi's un segon, senyor diputat. *(Pausa.)* Pot començar, senyor diputat.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. Ridao i Martín

Gràcies, senyor president. Com dèiem l'altre dia amb motiu de la interpellació que vaig substanciar, el tercer pilar de la Unió Europea per a afers de justícia i interior ha rebut en els últims temps un impuls sense precedents, que entenem que consolida realment un espai comú en matèria de seguretat, de llibertat i de justícia a l'interior de la Unió Europea, no? (*Remor de veus.*)

El vicepresident primer

Un moment, senyor Ridao. Perdoni, és que no se sent molt, no sé si és perquè hi ha molta remor de veus o...

Gràcies.

El Sr. Ridao i Martín

I aquest impuls, senyor president, prové de la consciència, cada vegada més consolidada entre els estats de la Unió, de la necessitat de lluitar activament contra el crim organitzat a nivell internacional, no? Hi ha diferents instruments i fòrums que entenem que a nivell europeu no tenen cap mena d'adherència política i que esdevenen simples instruments d'informació, de cooperació i de coordinació policial, no? Per tant, entenem que és una urgència el fet que la policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra s'incorpori a aquestes estructures. Entenem que ha de ser una prioritat operativa del cos de Mossos d'Esquadra, també una necessitat, sobretot en l'horitzó que, en els pròxims anys, aquest cos esdevingui policia ordinària i integral a tot el territori de Catalunya.

És per això que amb una moció transaccional a la qual hem arribat els grups d'Esquerra Republicana, com a proponent, Convergència i Unió i Socialista, el que plantejarem és la modificació de l'article 3 del Protocol d'adhesió del Conveni de Schengen, per tal que els Mossos puguin exercir tasques de vigilància transfronterera; puguin també perseguir, en calent, a França i en altres estats, doncs, els delinqüents, també que puguin intervenir de forma activa en l'intercanvi d'informació operativa en matèria antiterrorista, a través d'una decisió marc del propi Consell Europeu; també que integri els agents del cos de Mossos d'Esquadra a les diferents oficines, tant de la Interpol com d'Europol; també la participació activa dels Mossos d'Esquadra, doncs, en tot el relatiu a l'euroordre o al manament de detenció europea, i, finalment, també la participació activa dels Mossos d'Esquadra en els equips conjunts d'investigació criminal i també en la creada Escola Europea de Policia (SEPOL) i a l'Institut Europeu d'Estudis Policials, no?

Amb tot això entenem que contribuïrem a ampliar el paper de Catalunya i a fer-lo més actiu en el denominat tercer pilar de la Unió Europea. I entenem que així també es garanteix al màxim la informació i la participació de la nostra policia en l'exercici de les seves competències extra i supracomunitàries.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Ridao. Hi han presentades esmenes. Pel Grup Popular té la paraula l'il·lustre diputat senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup Parlamentari ha presentat una esmena en la qual demana al Govern de la Generalitat que desenvolupi els acords a què vam arribar tots els partits polítics que tenim representació al Parlament de Catalunya, fa tot just dos anys al Congrés dels Diputats. Un acord fruit d'un treball en el si de la Comissió de Justícia i Interior del Congrés dels Diputats, que va donar com a resultat l'establiment d'un nou model policial que havia de desenvolupar en l'àmbit de les seves competències la Generalitat de Catalunya.

Per tant, jo crec que la Proposició no de llei que avui presenta el senyor Ridao, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, el que fa és capgirar el model policial espanyol; un model que –repeteix– va ser acordat, per unanimitat, fa dos anys. I per tant, com que nosaltres considerem que no podem estar canviant el poder policial espanyol cada dos anys, i a més a més, a través d'un mecanisme parlamentari com és aquesta Proposició no de llei, nosaltres, el que hem demanat amb aquesta esmena és que el Govern desenvolupi –com deia–, en l'àmbit de les seves competències, els continguts d'aquest document que el que estableix és un nou model policial. Jo crec, sincerament, que tenint en compte que tots els grups de la cambra, inclosos Convergència i Unió i els Socialistes, van donar suport a aquell informe, considero que també votaran en contra d'aquesta Proposició no de llei, com ho farà el Grup Popular.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Sirera. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Marc López.

El Sr. López i Plana

Sí, gràcies, senyor president. Nosaltres donarem suport a aquesta Moció transaccional amb Esquerra i Convergència i Unió, i que, a més a més, suposem, doncs, que Iniciativa per Catalunya també donarà suport en aquesta Moció, perquè entenem que clarifica una mica quin és el paper de la policia de Catalunya.

Entenem que Mossos d'Esquadra ara ja sabem que és una policia catalana, però que algun dia hauré de decidir –i aquesta Moció ho fa– quin paper volem que tinguin els Mossos d'Esquadra, tant a nivell català, com a nivell espanyol, com a nivell europeu. Si volem una policia, l'hem de tenir amb totes les seves conseqüències.

A més a més, si em permet, senyor president, volia clarificar també quines són les dues esmenes que nosaltres havíem fet com a contribució de la millora d'aquesta Moció, especificant molt clarament que els Socialistes entenem que els Mossos d'Esquadra han de poder tenir presència directa en el que és Europol, no només a Madrid, com ja s'especificava, sinó també a l'Haia, i,

a més a més, enteníem també que per millorar el que és la lluita contra la delinqüència organitzada calia que els Mossos d'Esquadra —o cal que els Mossos d'Esquadra— puguin fer persecucions en calent en territori francès, lògicament amb el permís de l'Estat francès i del Govern espanyol, i, al mateix temps, poder estar present en la recent inaugurada comissaria conjunta que hi ha al Pertús. Amb això nosaltres entenem que millorem aquesta Moció, però que, en definitiva, el que fem és millorar les possibilitats de la policia Mossos d'Esquadra de lluitar contra la petita delinqüència, i també contra la gran delinqüència, que moltes vegades estan relacionades.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor López. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Micaló.

El Sr. Micaló i Aliu

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per anunciar el nostre vot favorable, en haver arribat, doncs, a aquest acord transaccional.

Senyor Sirera, tot i que vostè diu, doncs, que a l'any 2000 va haver-hi aquesta aportació d'aquest nou model, jo també li haig de dir que avui dia el món avança molt ràpidament, i les formes de delinquir també. I entre les formes de delinquir, amb les noves tecnologies, amb la supressió de fronteres, és evident que s'ha d'anar actualitzant, també, el sistema de seguretat, que és un dels principals problemes que afecten la nostra societat. Per tant, nosaltres hi estem totalment d'acord, com he dit abans, i tant amb la interpel·lació que hi va haver quan es va substanciar, el conseller que la substanciar, el conseller que la va substanciar ja va dir que hi estava clarament a favor, i nosaltres, doncs, també, amb les últimes iniciatives parlamentàries que hi ha hagut en aquest Parlament, també hem anat dient que nosaltres estàvem totalment d'acord amb aquest nou sistema. Per tant, i ho repeteixo, el nostre Grup hi donarà suport.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Micaló. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula el senyor diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Sí, per manifestar el nostre suport a la Moció i al text transaccional, i, pel que significa de millora dels dispositius que ha de tenir la policia catalana i la seva connexió amb altres instàncies per fer una millor tasca.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Ribó. No hi ha torn per part... Senyor Sirera, em demana la paraula, per...?

El Sr. Sirera i Bellés

Sí, senyor president, perquè acabo d'assabentar-me, pels ponents d'Iniciativa i de Convergència i Unió, que s'ha arribat a un text transaccional que el nostre Grup desconeix absolutament... És a dir, no només no l'hem vist, sinó que ni tan sols hem tingut l'oportunitat, malgrat que hem presentat esmenes, de participar-hi.

Per tant, a banda de denunciar el cert sectarisme del Grup proposant, en ni tan sols oferir a aquest Grup la possibilitat d'incorporar-se a una transacció, li he de dir que hem de votar una cosa que no sabem què hem de votar.

El vicepresident primer

Sí, senyor diputat, les transaccions, vostè sap que es fan entre el Grup que proposa i els grups que han presentat esmenes i que el propi Grup que ho proposa considera coherent iniciar una negociació. En tot cas, abans de cap votació, òbviament, s'ha de conèixer i des de la Mesa es donarà lectura a aquesta transaccional.

Senyor Ridaó, digui.

El Sr. Ridaó i Martín

No, el senyor president acaba d'aclarir, exactament, en quins termes reglamentàriament es pot fer avinent una transacció, però com que el senyor Sirera ha parlat de sectarisme i suposo, en aquest cas, amb relació al nostre Grup Parlamentari, dir-li que com que l'esmena que el seu Grup Parlamentari, doncs, ha presentat..., de fet, constitueix pràcticament una esmena a la totalitat al text primitiu de la nostra iniciativa, evidentment, no hi havia cap possibilitat d'arribar a cap mena d'acord, i, puntualment, hem fet arribar a la Mesa el text transaccional, perquè abans de la votació el faci avinent a tots els diputats, i espero que a vostè també.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Ridaó. Cridem, per tant a votació i, òbviament, es donarà lectura a la transaccional. *(Pausa llarga.)*

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Senyor Sirera..., em demana la paraula per...?

El Sr. Sirera i Bellés

Sí, senyor president, tenint en compte que en aquests moments se m'acaba de lliurar la transacció a què han arribat la resta de grups, i, per tant, el nostre Grup Parlamentari ja coneix què és el que s'ha de sotmetre a votació, estalvio a la Mesa el fet que hagin de llegir aquesta llarga transacció. Ja podem emetre el nostre vot tenint tota la garantia.

Gràcies.

El president

Podem passar directament a la votació. Moltes gràcies.

Per tant, ara sotmetem a votació el text transaccional entre Esquerra Republicana, Convergència i Unió i Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 116 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Consell Executiu sobre l'evolució de l'economia catalana (tram. 302-00356/06)

El trenta-vuitè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre l'evolució de l'economia catalana. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, la presenta l'il·lustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla, que té la paraula.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, aquesta és una moció que, amb la seva rigorositat i precisió, fins i tot pot ser votada pel senyor Marià Curto, de Convergència i Unió, en tant que el rigor de les xifres i dels conceptes que s'exposen aquí, doncs, hi ha una alternativa, o dissolem la realitat o maquillem les xifres, cosa que no ha fet mai el senyor Marià Curto al llarg de la seva vida.

En definitiva, què és el que diu aquesta rigorosa i fecunda Moció? Diu, en primer lloc, una cosa que el senyor conseller va plantejar aquí amb molta naturalitat, i és que, per segon any, estem veient la desacceleració del producte interior brut català.

En segon lloc, que per les raons que sigui, any rere any, les previsions macroeconòmiques del Govern no s'han complert. És una qüestió que sempre Convergència i Unió, el seu Grup Parlamentari i el seu portaveu sempre han banalitzat, sempre han parlat d'influències externes –que hi són, que hi eren–, però que nosaltres, contínuament, i altres grups parlamentaris havíem advertit.

En tercer lloc, la manca de mesures efectives per reduir aquesta xacra de la precarització laboral i de l'estrident rotació dels contractes de treball. Una qüestió sobre la qual no vaig aconseguir convèncer el senyor conseller l'altre dia, i és que és molt freqüent, senyor Curto, que una persona sigui contractada cinquanta vegades a l'any. Aleshores, no són cinquanta persones, no són cinquanta contractes en el sentit *ad persona*, però..., són cinquanta contractes, no una persona. Si milers de persones són contractades cinquanta vegades a l'any no estem parlant de cinquanta o de seixanta mil contractes nous, sinó de mil contractes precaris i amb una estrident rotació.

Plantegem, també, senyor Curto, amb aquesta votació que de ben segur vostè votarà, els excessivament baixos índexs de la despesa pública i privada en recerca i desenvolupament, que està generant ja un dèficit creixent en el nucli principal de la nostra economia, i que això redunda, també, directament i indirecta, en una manca de competitivitat, especialment, i d'eficiència de les em-

preses amb relació als països del pati de veïns, que és Europa.

I, per últim, plantegem la inconsistència de la política antiinflacionista del Govern davant d'un nivell d'increment dels preus que és constantment molt superior, gairebé el doble, dels de la Unió Europea, i seguint la terminologia de la senyora Carina Mejías, aquí sí que som líders en la inflació.

És veritat que Catalunya no és avui la principal comunitat autònoma o la primera d'inflació amb relació a la resta de les comunitats autònomes del nostre país, és la segona. Però, seguint la terminologia, doncs, som líders.

En definitiva, que jo crec que és una moció que està dient coses del que realment està passat, i atès això, i perquè no es pot, de cap de les formes, manipular ni la realitat ni les xifres, estic convençut que tindrà el vist-i-plau dels diversos grups parlamentaris.

I és en aquest sentit, també, que agafo, per aquestes raons que deia, la magnífica i exuberant Moció d'Esquerra Republicana, que em fa l'efecte que tampoc repugna a Convergència i Unió, i que segurament serà votada, no sé si en clau –diríem– de displicència o en clau positiva, però, en definitiva, sospito que serà aprovada per tothom.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Hi han presentat esmenes el Grup d'Esquerra Republicana. Té la paraula, per defensar-les, l'il·lustre diputat senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, moltes de les interpel·lacions d'avui i mocions d'avui són de final d'etapa, una mica de balanç; la del diputat López Bulla segueix aquesta línia i se centra en els temes de l'economia.

Jo comparteixo globalment l'anàlisi que es fa. Òbviament, podria haver-hi aspectes positius d'argument de l'economia, que hi són, segurament, però el que està clar és de veure quins són els dèficits per poder-hi posar remei, i és evident que aquest balanç dels sis punts, doncs, són compartits pel Grup que represento en aquesta cambra. El tema de la desacceleració del creixement; el tema, d'alguna manera..., el fet de la dificultat de la internacionalització de l'economia catalana, el tema de la precarització laboral, etcètera.

Des d'Esquerra hi hem afegit un parell de coses que ens semblen també prou significatives i prou estratègiques a l'hora de considerar una economia sostenible i amb creixement sostingut. Una és l'aspecte de la formació. De fet, les dades de tots els reports internacionals sobre formació del capital humà a Catalunya i a l'Estat espanyol donen uns índexs de formació dels baixos d'Europa. De fet, una de les problemàtiques actuals que estem tenint és la fuga, la deslocalització cap a altres zones buscant mà d'obra barata, però no només mà d'obra

barata, sinó mà d'obra barata i qualificada, que això encara és més complicat. Que és el que està passant amb relació a l'est d'Europa, on gent que treballa amb la tercera part del sou d'aquí tenen molta més qualificació professional que els d'aquí. I aquí hi ha un *gap*, hi ha un forat en formació, importantíssima, que no s'ha cobert, i no s'ha cobert perquè, lamentablement, a diferència de primers de segle xx, quan una mancomunitat va ser capaç d'engegar les primeres escoles de treball, hem passat no a ser capdavanters, sinó a estar dintre «del montón», diguem-ne, del ramat de comunitats autònomes, molt per darrere del que significa una formació professional integral, com és la que es dona al País Basc.

Com que no és la primera vegada que els parlo d'això en aquesta cambra, no hi insistiré, i la nostra esmena va en aquesta direcció. Oportunitat perduda per integrar la formació professional, ocupacional, continuada i reglada; oportunitat perduda, també, quan vam discutir el SOC, però, en fi, no hi entrem, no faig esment a això, i també constatar com els fons, importants fons europeus destinats a això, molt cops han estat, desgraciadament, malbaratats per a altres finalitats.

I la segona esmena és la internacionalització. L'economia catalana s'ha internacionalitzat, tenim unes tres-centes multinacionals de butxaca, dues-centes en vies de ser-ho; això és important, però queda molt lluny encara del procés d'internacionalització d'àrees importants, comparables amb la nostra, com el Vèneto, eh?, a Itàlia, al nord, on, per exemple, per posar només un exemple, quatre mil petites empreses estan instal·lades a Romania en aquests moments. Fixeu-vos, doncs, que una regió econòmica italiana, diguem-ne, comparable, des d'un punt de vista relatiu, a Catalunya, té un procés d'internacionalització que ens multiplica, però per molt, per molt, per molt, el procés d'internacionalització nostre.

Per tant, aquí hi ha hagut una insuficient política de suport a la internacionalització pel que fa a l'entrada a l'est d'Europa, crec que aquí hi va haver un error en apostar només pel «barco» sud-americà, i aquest «barco» no és que vagi molt ràpid precisament en aquests moments, i en canvi una economia com la catalana, que és una economia d'internacionalització *de proximitat*, hauria hagut d'apostar per l'Est com s'hauria d'apostar ara pel Magrib d'una forma més clara, malgrat les dificultats –malgrat les dificultats. I no: s'ha trobat a faltar aquesta prioritització, aquesta marca de línia de criteris a la internacionalització.

Per tant, hi afegim això; ens congratulem de l'acceptació del diputat López Bulla d'aquestes dues esmenes, i, per tant, òbviament, com no podia ser d'altra manera, votarem a favor del conjunt de la Moció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Té ara la paraula, en nom del Grup Parlamentari Popular, l'il·lustre diputat senyor Josep Maria Fabregat.

El Sr. Fabregat i Vidal

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, amb molta brevetat..., jo ja entenc, senyor López Bulla, que vostè hagi destinat part del seu posicionament, de la seva defensa, a intentar convèncer el senyor Marià Curto. No sé si ho ha aconseguit o no. En tot cas, al Grup Parlamentari Popular, no ho ha aconseguit; no ho ha aconseguit no pas perquè no se'ns hagi dirigit, que entenem que s'havia de dirigir vostè al Grup Parlamentari de Convergència i Unió, però no ho ha aconseguit perquè creiem nosaltres, i es desprèn de la seva Moció, dels sis punts de la seva Moció, que el que ha fet vostè és ni més ni menys que una reprovació directa del que ha estat la política econòmica del Govern de la Generalitat i del que han estat una sèrie de paràmetres per avaluar aquesta política econòmica.

Nosaltres, de la seva interpellació, esperàvem que vostè hagués presentat, com en moltes ocasions ha fet, tot un seguit de punts en aquesta Moció que haguessin fet impuls per a la política econòmica catalana, no només ficar en evidència aquells aspectes que no acaben d'anar bé, no aquells aspectes que no són els que marquen els índexs i el que marquen les previsions, sinó aquells aspectes que, des del seu punt de vista –no compartit amb nosaltres en moltes ocasions, però en algunes comptades ocasions també compartit–, vostè ens hauria presentat una moció amb uns punts, com li deia, d'impuls de la política catalana.

El que creiem és que vostè ha ficat de manifest una sèrie d'aspectes, una sèrie de dades, discutibles algunes d'elles, creiem des del nostre punt de vista, senyor López Bulla, i, per tant, nosaltres no donarem suport a aquesta Moció, entenent que la política catalana és millorable en el que és la seva gestió i el seu impuls i el que ha fet el Govern de la Generalitat de Catalunya, però, en tot cas, votar una moció ficant de manifest i posant de manifest algun dels aspectes que vostè ha desenvolupat, creiem que no porta més enllà del que és un tema totalment, i molt legítim, però deixi-m'ho dir així, electoral també des del seu punt de vista.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Martí Carnicer.

El Sr. Carnicer i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, mirin..., senyor Fabregat, diu que no hi ha pitjor cec que el que no hi vol veure, i el que a nosaltres ens dona la impressió és que, tant el Grup de Convergència i Unió com el Grup del Partit Popular, no es vol fer compte d'una cosa que planeja sobre aquesta cambra des de fa temps en totes aquestes discussions que estem tenint, que és el problema del model de creixement econòmic, el problema del model econòmic que estem vivint.

Crec que la virtualitat de la Moció que ha presentat el senyor López Bulla, amb els afegits que hi ha posat Esquerra Republicana, és de posar en evidència que aquest

és un model que té determinats problemes i que, malgrat que pugui tindre uns resultats a curt termini, és un model que a curt i a llarg termini no porta en cap lloc.

Un model en què tenim una inflació per damunt de l'europea, que són els nostres principals proveïdors i els nostres principals clients, i que, per tant, és un model que perjudica la nostra competitivitat amb relació a aquests països, de forma evident, senzillament, els nostres preus creixen més de pressa que els dels nostres competidors i els nostres clients, per tant, la nostra competitivitat està disminuint a marxes forçades. I això..., només cal veure l'evolució més recent, després de l'etapa d'expansió del comerç internacional, com en els darrers mesos, en els darrers temps, aquesta situació ja va agafant un altre caire; un altre caire, per tant, perillós per a nosaltres.

Un model en què la població ocupada creix més de pressa que el PIB és un model en què es perd productivitat, això no té volta de full; si les persones que estan treballant creixen més de pressa que la riquesa que estem creant vol dir que estem perdent productivitat, o que estem, si vol dir-ho d'una altra manera, en una economia en què el pes de la mà d'obra està creixent més de pressa que la resta de components.

És aquest el nostre model de creixement de futur? Miri, jo crec que no, que aquest és un camí que no hi podem anar.

Un model en què tenim un cinquanta per cent més de fracàs escolar en la població entre divuit i vint-i-quatre anys que la resta europea és un model que vol dir que no funciona; és un model, com ha posat en evidència també el senyor Hugué, en què tenim uns dèficits de formació importants.

I, finalment, un model en què tenim una de les taxes de despesa en recerca i desenvolupament més baixes d'Europa, menys de la meitat de la mitjana europea, vol dir que també és un model que no aposta pel futur.

I més enllà que aquest model pugui donar a curt termini determinats resultats, més enllà d'això, és un model en què el futur no està assegurat, que no s'estan posant les bases de creixement, les bases de suport pel que ha de ser el desenvolupament futur d'aquest país.

I això és el que vol reflectir aquesta Moció, i per això, senyor president, nosaltres hi donarem suport.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. *(El Sr. Fabregat i Vidal demana per parlar.)* Sí? Té la paraula, senyor Fabregat. *(Veus de fons.)* Per un minut.

El Sr. Fabregat i Vidal

Gràcies. Per les al·lusions del senyor Martí Carnicer. Amb tota cordialitat, senyor Martí Carnicer: ja sabem que tenim un model diferent, però en tot cas repassi el model i repassi cinc o sis aspectes a què ara li farà referència: atur, creixement, endeutament, dèficit, inversió; repassi aquestes dades i veurà que el seu model, sens dubte, és el model diferent del model que també

planteja el Partit Popular, i aprofitant les seves paraules: sens dubte, el seu no en té de futur.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. *(El Sr. Carnicer i Vidal demana per parlar.)* Senyor Martí Carnicer?

El Sr. Carnicer i Vidal

Sí. Senyor president, jo el que li admeto únicament, al model del senyor Fabregat, al model del Partit Popular, és la seva comptabilitat creativa: la capacitat de dissimular els defectes dels seus recursos.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula l'il·lustre diputat, senyor Marià Curto, en nom de Convergència i Unió.

El Sr. Curto i Forés

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats..., senyor López Bulla, si aquest Parlament és el reflex viu de la realitat catalana, li he de dir que hauríem d'estar tots molt contents, és a dir, segur que anem a un ritme trepidant.

Per tant, d'entrada, el primer punt de la seua Moció, és a dir, aquesta desacceleració, l'hauríem de contemplar amb un cert optimisme pensant que això està variant ja –que això està variant.

Bé, feta aquesta digressió, simplement agrair-li l'amabilitat que ha tingut en valorar el meu estil de fer les xifres i de..., com ha dit molt bé, mai les hem maquillat.

I, en tot cas, el que sí que li puc dir és que l'he vist un pèl optimista quant a la previsió que feia del nostre vot, no? Anem a veure. Vostè, senyor López Bulla, ha fet el mateix que va fer el Grup Socialista ara fa uns mesos, el mes de desembre passat: fa un diagnòstic de la situació que no compartim –que no compartim–, però el que és també més greu és que, després d'un diagnòstic, no fa propostes. És a dir, fa un diagnòstic i demana que el Ple constata, doncs, allò que, segons vostè, va malament i, en tot cas, com a grup parlamentari, com a força política, no fa propostes perquè això vagi millor, no en fan ni una. Per tant, d'entrada, el primer dèficit de la seva Moció és aquest, és a dir, no fa propostes, no tenen propostes.

I no sé, referint-me a la intervenció del senyor Martí Carnicer, quan parla del model de creixement, no sé quin deu ser el model de creixement que el seu Grup planteja, perquè també en el seu dia..., i tampoc avui..., perquè hauria pogut fer propostes també, o esmenes, per resoldre allò que no ha fet el Grup, diríem, interpellant, i tampoc coneixem el seu model perquè no han fet mai propostes que indiquen per quina línia anirien.

En tot cas, tres qüestions. La primera, el tema de la inflació; el tema de la inflació que sempre, d'una manera o altra, surt a discussió en aquest hemicicle, amb un tema que nosaltres li hem dit, li hem explicat pel dret i pel revés. És vident que tenim una taxa d'inflació més alta que la mitjana europea; vostè sap també que tenim

una taxa de creixement més alta que la mitjana europea, i vostè sap també que polítiques monetàries com les que està aplicant el Banc Central Europeu, incentivant uns tipus d'interès molt baixos precisament per incentivar les economies que estan en aquests moments en nivells de creixement molt baixos, com l'alemanya, per exemple, ens estan perjudicant els països que tenim taxes de creixement per damunt del 2, 2,2, 2,4%. Això genera tensions inflacionistes, a tot arreu. Per tant, estem suportant, diríem, unes conseqüències d'una política que no la fem nosaltres.

I en tot cas –en tot cas–, dit això, he de dir que quan el senyor Martí Carnicer argumentava que aquest model nostre que creix en població ocupada per damunt del PIB, i que això implica una pèrdua de productivitat, això, evidentment, és una xifra que és una divisió; tan simple com això. Però jo li preguntaria: que és que preferiria que hi hagués menys població ocupada i, per tant, més desocupació, encara que fóssim més productius? Home, no ho sé. Des del punt de vista del discurs del Partit Socialista no ho trobo massa coherent. Jo prefereixo..., i a més entenc que una de les prioritats de la política econòmica ha de ser crear ocupació, que la gent tinga feina, i, per tant, si aquesta població ocupada creix més que el PIB avui per avui és senyal que teníem encara aquesta possibilitat de créixer. I aquesta possibilitat o aquest creixement per nosaltres és bo.

L'altre aspecte, també, que s'ha dit aquí, que també em pareix que és important, i amb això acabo, és el tema de la crítica que fan a la manca d'inversió en R+D+I. L'any 96, senyor López Bulla, l'economia catalana va destinar 1.526 milions de pessetes a despeses d'R+D+I, que significava l'1,73 del PIB; l'any 2000, amb 3.163 milions, representava el 2,78%, i en aquests moments, i de cara a les previsions dels propers anys, creiem que a Catalunya la inversió en R+D+I se situarà als nivells de la Unió Europea. Per tant, anem, crec, en la bona direcció.

Per tots aquests motius, el nostre Grup la hi votarà en contra.

Gràcies.

(El Sr. López Bulla demana per parlar.)

El president

Sí. Un segon, senyor López Bulla... *(Pausa.)* Té la paraula per les esmenes...

El Sr. López Bulla

Molt ràpid, senyor president. És per informar el Grup Popular que no era la meua intenció ignorar la important presència del Grup Popular i el seu portaveu –tampoc he citat el Grup Socialista–; el problema és que jo tenia la forta sospita que el Grup de Convergència i Unió estava aplaudint rabiosament la meua Moció i, de vostès, tenia la certesa que no l'aprovarien.

Gràcies.

El president

Un segon, senyor diputat..., les esmenes d'Esquerra, les ha assumides totes?

El Sr. López Bulla

Sí, sí, totes dues.

El president

Moltes gràcies.

El Sr. López Bulla

A vostè.

El president

Anem a trucar a votació.

(Pausa llarga.)

Si els diputats es queden aquí, hauran de córrer d'aquí a pocs segons.

Comença la votació, que és el text de la Moció incorporant-hi les esmenes d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 60 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política educativa a Catalunya (tram. 302-00357/06)

El trenta-novè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la política educativa a Catalunya. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, la presenta l'il·lustre diputat senyor Joan Boada. *(Pausa.)* Prego silenci, senyores diputades i senyors diputats. Té la paraula, senyor diputat.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, bé, aquesta Moció ve una mica, té l'intent, o vol tenir la virtut, de sintetitzar una mica quina ha estat la gestió de quatre anys en la política educativa del Govern de la Generalitat, i si haguéssim d'utilitzar, doncs, la terminologia que s'usa en els instituts i en els ensenyaments de primària ara fa poc, aquesta setmana, és que no progressa adequadament, i, a més, jo crec que és un fracàs, la gestió en el món educatiu del Govern de la Generalitat.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Estic parlant de la gestió. El que vull deixar clar, també, una vegada dic deixar clar aquest fracàs, el que vull dir és que l'ensenyament públic en aquest país funciona, funciona molt bé, gràcies a la dedicació importantíssima del seu professorat, de les associacions de pares i mares, que fan que aquest vaixell tan important com és l'educació, doncs, pugui anar surant per arribar a bon port, cosa que hi ha massa tempestes i massa «tormentes» provocades pel Govern de la Generalitat, en aquest cas per la seva consellera.

Intentàvem aquests quatre punts..., evidentment no s'explica tot el malament que s'ha fet o quines són les

coses que ha provocat aquest fracàs, però sí que alguns dels elements importants.

Primera, la necessitat d'una llei del sistema educatiu català. No s'ha fet, ens l'han promès, des de fa vint-i-tres anys que ens estan promentent una llei, i ja a la intervenció de la consellera fa quatre anys, doncs, va dir que aquesta seria una de les seves prioritats. La llei no l'hem vist enlloc, i era una llei que no és perquè sí, sinó que havia de ser l'arquitectura del nou sistema educatiu que ha de fer front a nous reptes del segle XXI, reptes importantíssims, i que calia, doncs, donar-hi una arquitectura normativa que així no ha succeït: avenços en les tecnologies de la informació i comunicació, donar resposta a l'arribada de persones estrangeres al nostre país i a les nostres escoles, un sistema potent de formació professional, una descentralització educativa amb més competències als municipis, canvis en l'actual model de formació inicial de professorat. Totes aquestes qüestions són qüestions que s'han d'abordar ja al més aviat possible i en què aquests quatre anys són quatre anys perduts, i, evidentment, aquesta ha de ser la prioritat màxima del proper govern d'esquerres que ha de portar a terme, doncs, aquest país a partir de la tardor, o, si no, evidentment, ja començaríem, doncs, molt malament, no?

I per això en aquest cas plantejàvem, doncs, tot un seguit de qüestions també que explicàvem, no? El tema de la immigració no s'ha abordat amb la suficient capacitat, intel·ligència i sensibilitat com perquè això funcioni. Dic «sensibilitat» perquè és el professorat el que ha hagut d'assumir bona part, doncs, d'aquestes persones, assumir-ne la formació i l'educació en unes situacions molt complicades, deixem-ho com a complicades, en alguns casos ha anat molt més enllà.

En canvi, sí que s'ha dedicat en cos i ànima, aquest Govern, a fomentar un model educatiu amb dues xarxes segregades, no?, una que escolaritza tothom i l'altra només escolaritza els qui poden pagar la factura complementària, no?, cosa que provoca, a la llarga, que el sistema educatiu jugui un paper de diferenciador social, la pública i la concertada, no?

I, en canvi, pel Govern de la Generalitat és prioritària la consolidació i l'ampliació de la llibertat de l'elecció del centre, aquesta sacrosanta llibertat de l'elecció del centre per part dels pares, abans que l'edificació d'un sistema educatiu basat en l'equitat d'accés per a tothom, que no existeix, la qualitat de l'ensenyament i el suport per als que es troben en situació de risc d'exclusió social.

Aquesta situació no es dona en aquests moments a molts territoris, a moltes escoles, a molts instituts d'ensenyament secundari, del nostre país, i això és un fet gravíssim, perquè pot comportar un risc d'exclusió social importantíssim. I aquesta és una qüestió que no s'ha plantejat, no s'hi ha posat massa esforç, i les últimes actuacions que s'han fet tampoc han estat massa reeixides, perquè, en tot cas, és molt de paper, però poca cosa concreta.

El mateix pensem en tot el tema d'aquest Pla director d'ensenyament d'integració amb què s'intenta integrar en el paper el 90% de discapacitats de la xarxa general,

però, evidentment, amb manca de recursos, i això serà una altra situació, també, de descohesió social.

I l'última –aquesta no estava aquí, però, en tot cas, no puc deixar de dir-ho–, l'acceptació submissa per part de la consellera d'Ensenyament que la religió puntuï com qualsevol altra assignatura científica al nostre currículum. Això em sembla que és una reculada increïble. Vostè, senyora consellera, deia que se sentia progressista. Bé, tant com el senyor Trias a Barcelona amb la seva campanya. Poc progressisme pot fer la persona que accepta, doncs, que la religió pugui ser entesa com una assignatura científica. La religió ha d'estar en l'àmbit del privat, exclusivament en l'àmbit del privat, i cap govern pot donar suport ni pot donar cap privilegi a cap religió, ni a aquesta, ni a la catòlica, ni a la islàmica, ni a cap altra, i, en tot cas, ho repeteixo, el seu suport a aquest nacionalcatolicisme del Partit Popular, doncs, ens porta a una regressió que ni la federació, associació, de pares i mares ni el Moviment de Renovació Pedagògica, tot el que veritablement és progressista en aquest país, doncs, no accepten i la troben del tot inacceptable, com el nostre Grup Parlamentari, en aquest cas, i per això posarem un recurs d'inconstitucionalitat davant aquesta aberració.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Boada. No s'han presentat esmenes per part de cap grup. Per tant, el torn de posicionament. En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat Josep Bargalló.

El Sr. Bargalló Valls

Sí, senyor president. Si m'ho permet, de l'escó estant, per anunciar, per un cantó, el vot favorable del nostre Grup a aquesta Moció. En la Moció, literalment –literalment–, nosaltres no hi coincidim. Abans dèiem al senyor Boada que si l'haguéssim escrit, no l'hauríem escrit així.

Però sí que coincidim, per un cantó, a lamentar la no-presentació en aquesta legislatura de la llei d'educació de Catalunya, i, per altre cantó, en la necessitat d'un cop de timó en l'ensenyament al nostre país, un cop de timó que nosaltres creiem que passa per un acord o un pacte social educatiu i que passa, també, per refermar les línies de l'escola pública, per refermar les línies de qualitat i també per oposar-se a les propostes regressives del Govern de l'Estat.

En tot cas, però, ens sembla que aquest cop de timó el podem fer a partir de la propera legislatura, perquè és necessari, i, en aquest sentit, el nostre vot favorable a aquesta Moció, tot i, hi insisteixo, no coincidir en la literalitat d'alguns dels seus paràgrafs, però em sembla que no era el moment ara d'entrar a discutir aquests aspectes, sinó, en tot cas, de mostrar la nostra voluntat d'aquest canvi en la política educativa al nostre país.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bargalló. En nom del Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carina Mejías.

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Miri, senyor Boada, el senyor López Bulla abans, en la seva intervenció, ha dit que la meua Moció li feia fatiga, perquè era com repetir ple rere ple i ocasió rere ocasió el mateix. Doncs miri, jo li dic el mateix de la seva Moció: ple rere ple, comissió rere comissió, hem estat repetint i reobrint debats que ja han estat votats per la majoria d'aquesta cambra, li agradi a vostè o no li agradi, sobre els mateixos temes.

Jo, sincerament, no la hi votaré a favor, aquesta Moció, com s'ho pot imaginar, perquè entenc que respecte al primer punt de la Moció, el fracàs d'aquesta política educativa no és, precisament, per l'expectativa que hi hagi una nova llei d'educació que configuri el sistema educatiu a Catalunya, sinó per l'efecte pervers d'una llei mal aplicada de què vostès han estat fermes defensors. Això, per una banda.

Per altra banda, respecte a la diversitat, aquesta diversitat i aquesta integració de la nova immigració, que, realment, no és cap problema, sinó una oportunitat, permeti'm que li digui que la resta dels països europeus estan en la mateixa situació que nosaltres, i ningú ha trobat aquesta fórmula màgica per integrar aquesta immigració amb total normalitat. Tothom es troba amb qüestions que ha de plantejar-se novament cada dia, i, per tant, no crec que vostè estigui en condicions de donar-nos aquesta fórmula màgica.

Però, a més, vostè torna a insistir en aquest enfrontament entre escola pública i escola privada amb arguments demagògics que, a més, han tingut ocasió de ser rebatuts per un representant sindical amb una d'aquestes trobades que fem els portaveus d'ensenyament, amb una gran bel·ligerància respecte de les seves manifestacions, un representant sindical d'esquerres. Permeti'm que li recordi, senyor Boada, que hi ha moltíssimes escoles concertades –moltíssimes escoles concertades– que fan integració d'alumnes provinents de la immigració, ho fan orgullosos, amb un gran esforç, i estan fent una tasca importantíssima, i això no és segregar, sinó integrar, i vostè és el que les tracta d'elitistes i de segregadores, i això és el que nosaltres no podem compartir, i vostè ho sap.

Com també vull recordar-li que nosaltres defensarem sempre aquest dret dels pares a triar l'educació que volen per als seus fills d'acord amb el seu ideari, i, sobretot, a decidir a quina escola volen portar els seus fills.

I, escolti'm, aquesta oficina única que vostè demana per assignar alumnes a les diferents escoles, amb quin dret ho fan? Això és un instrument d'equitat o un instrument que s'han inventat vostès d'intervencionisme directe per decidir...? Amb quina raó pot decidir una oficina única a quina escola vull portar jo els meus fills? O vostè, amb quin dret ho pot fer? Doncs miri, nosaltres en això tampoc hi estem d'acord, perquè entenem que és una violació directa –directa– d'uns drets fonamentals.

I permeti'm que li digui que en la seva intervenció l'altre dia en la interpellació a la consellera vostè va fer afirmacions molt greus. Vostè va dir exactament: «A la privada o concertada els percentatges són indignes.» Miri, la privada concertada no té percentatges indignes, i li'n donaré tres exemples: L'Escola Vedruna del Raval té quaranta nacionalitats diferents; l'Escola Labouré té un 65% d'immigració, l'Escola Francesc d'Asís té un 75% d'immigració, o l'Escola Pia del carrer Avinyó li recomanaria que l'anés a veure.

És per tot això pel que nosaltres no votarem favorablement aquesta Moció, que espero que sigui l'última de la legislatura, i no ens tornem a trobar amb aquestes qüestions.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(Remor de veus.)

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Mejías. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada Maria Assumpta Baig.

La Sra. Baig i Torras

Moltes gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, per manifestar que el nostre vot serà favorable a la valoració negativa del que ha sigut l'educació durant aquesta legislatura i, sobretot, en aquests llargs anys de mandat que ha realitzat Convergència i Unió, però també li vull dir que nosaltres ho hauríem expressat bastant diferent.

Però sí que coincidim en el fons. Per què? Sobretot en aquest aspecte de la manca d'una llei d'educació, una llei que a Catalunya l'hem trobat a faltar durant tots aquests anys i que, curiosament, la senyora Carme-Laura Gil, no pas ja com a consellera, sinó quan era directora general, ja ens deia que la tenia guardada en el calaix. Sí, senyora consellera, avui consellera, llavors directora general, ens deia en el col·lectiu del CEPEC que no calia ni que fessin cap altre pas per poder-se integrar, perquè vostè tenia en el calaix aquesta llei general, aquesta llei del sistema educatiu a Catalunya.

Doncs, curiosament, li ha passat de moda en cada ocasió: li ha passat de moda quan era directora general, li ha passat de moda en aquest moment. I Convergència i Unió ha governat i ha administrat des de la legislació estatal, i, curiosament, quan aquests «inútils» dels nostres companys federals feien lleis educatives en el Govern de l'Estat resulta que les arribàvem a consensuar, i vostès en feien una aplicació unilateral i no entesa en el seu fons concret a Catalunya, i ara ens trobem, eh?, el que és més greu, que, malgrat aquí la gran defensora de la política de la Generalitat sigui la portaveu del Partit Popular, ens trobem amb una llei del PP que no han votat perquè no han pogut ni arribar a consensuar i que té un rerefons, eh?, que aspira a destruir molts dels avenços aconseguits.

Això, senyora consellera, és el que ens deixarà per herència a Catalunya en el futur, i, per tant, caldrà molta imaginació, molt treball, per donar suport a tots els professionals i a tota la gent que encara creu que l'educa-

ció a Catalunya ha de tenir un gir important i que això encara és possible per poder-ho redreçar.

I en el tema dels concerts, nosaltres, que som, eh?, i creiem en una política d'escola concertada, li hem de dir que els seus quatre anys han sigut realment nefastos en aquesta política: ha donat concerts a les escoles que no ho necessitaven i que a més a més no era convenient ni donar, ni necessari, i ens ha fet, en aquest tema, eh?, un *encobriment* d'una necessitat o sectarisme de Convergència amb burocratisme o legalisme, que realment és un dels aspectes que deixa i que fan molt mal i que convindrà redreçar en el futur. Perquè, evidentment, el que es necessita a Catalunya és treballar, deixar i posar en el lloc que correspon l'escola pública per impedir la segmentació, la diferenciació escolar, que tendeix a reproduir les diferències socials. I aquest és el greu aspecte en què podem sintetitzar una política incorrecta i que està molt lluny d'aquells cants que ens feia el mes de febrer de l'any 2000, i que tant que ens hauria agradat poder arribar a una avaluació diferent aquí.

Per això, perquè coincidim en aquesta avaluació negativa, senyor Boada, nosaltres donarem el vot a la seva Moció.

Moltes gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Baig. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Pere Lladó.

El Sr. Lladó i Isàbal

Moltes gràcies, senyor president; breument, perquè, per moltes coses que diguin, em sembla que qui hauria d'escoltar no escoltarà, però en tot cas, senyora Baig, sí que puc dir-li que fa vint-i-tres anys que esperen l'herència i, després d'escoltar el trident, li asseguro que tenen vint-i-tres anys més d'oposició, si no són més, perquè vostès... (*Veus de fons.*) Sí, no, sí, perquè vostès han fet aquí un discurs demagògic, un discurs sense cap ni peus, un discurs en què aviat semblaria que l'escola privada l'hem inventat nosaltres quan a Catalunya fa més de cent anys que existeix.

Per tant, per dir-ho d'alguna manera, vostès aquí..., i ho ha dit molt bé la senyora Mejías, li dono tota la raó del món, que el senyor Boada avui acaba, doncs, aquest període de sessions amb la mateixa Moció, em sembla, que va presentar en l'inici de la legislatura, no?, que vostè té una obsessió en determinats aspectes de l'ensenyament de casa nostra, té especials ganes d'enfrontar el sector de l'ensenyament concertat amb el sector públic, i per nosaltres és un gravíssim error.

I compte també a dir-ho, sobretot, perquè quan estem parlant de qüestions, doncs, d'immigració, compte que estem parlant de qüestions de cohesió social i que sobre aquest tema no hi podem fer, de cap de les maneres, demagògia.

Nosaltres tenim a casa nostra, doncs, que hem acollit molts nois i noies procedents..., ho saben perfectament vostès, segons a quines comarques de Catalunya... Vos-

tè posava l'altre dia l'exemple de comarques del Gironès, d'un centre de Salt... Nosaltres li podríem explicar comarques i poblacions, doncs, que tenen un 12 o un 13% d'immigració, de les comarques de Girona, ho sap vostè mateix, el meu poble mateix, i que la mateixa setmana que arriben aquests alumnes nosaltres els donem ensenyament, ensenyament públic, ensenyament de qualitat, i que a més a més...

Li posaré només un exemple... (*Veus de fons.*) Sí, sí, perquè vostè diu: «Escolti, ho fan molt bé els pares, ho fan molt bé els professionals, ho fan molt bé els mestres i el Govern ho fa molt malament.» Alguna cosa hi deu tenir a veure la consellera d'Ensenyament. O això no ho dirigeix ningú? (*Pausa.*) Doncs, això ho dirigeix la senyora Carme-Laura Gil, i penso, i pensem, que aquests quatre anys han set quatre anys molt importants per a l'ensenyament, que han motivat moltíssima gent i que ha treballat molt, i la consellera ha estat qui n'ha portat el timó. Els agradi o no els agradi. Jo suposo que no els agradarà, però ha estat així.

(*El president es reincorpora al seu lloc.*)

Dir només una cosa en aquest sentit. Fixi's..., quan vostè parla sobretot de l'escola concertada..., i d'algun aspecte, doncs, que hi ha fet referència la senyora Mejías..., no dic la resta de portaveus, perquè han donat suport a la Moció, però jo crec que han donat un suport, doncs, diríem, d'allò que diuen els castellans «de guante blanco», perquè si llegissin realment el que diuen no poden donar suport a aquesta Moció, n'estic plenament convençut, si realment, com he dit anteriorment, tenen algun interès a governar aquest país algun dia.

Però fixi's què ha passat. Alguna cosa es deu fer des del Departament en aquesta escola concertada quan a la comarca del Pla de l'Estany, només perquè tingui una idea, només n'hi ha una, d'escola concertada. Doncs sàpiga que..., amb les directrius que ha marcat el Departament d'Ensenyament, sap que ha fet aquesta escola concertada? Ha renunciat al concert de P-3, ha renunciat al concert! Què vol dir això? Compte amb el que diguem des d'aquesta tribuna –compte amb el que diguem des d'aquesta tribuna– perquè podem fer uns tipus d'enfrontaments i, en certa manera, buscar un trencament de la cohesió social que no fa cap favor a ningú, ni al Govern ni a l'oposició. I, per tant, hem de ser una mica més responsables, menys demagògics, i, com som aquí, el que és molt important és fer feina de pedagogia si és que realment estimem l'ensenyament.

Moltes gràcies, senyor president.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

Gràcies, senyor diputat. (*La Sra. Baig i Torras demana per parlar.*) Senyora Assumpta Baig, un minut...

La Sra. Baig i Torras

Moltes gràcies, senyor president. Per al·lusions. Al senyor Lladó, jo li voldria dir que quan he parlat de l'herència que deixava Convergència i Unió a Catalunya no he parlat en cap moment de qui seria el qui realment

hauria de, després, gestionar aquesta herència. Perquè sóc tan respectuosa amb el que decidiran els ciutadans que no dic ni que ho farem nosaltres ni vostès. Farem..., ho faran aquells que els ciutadans diguin amb els seves eleccions.

I, per tant, vostè ha donat per suposat moltes altres coses que jo no he dit. I, evidentment, n'ha portat el timó la senyora consellera i l'ha portat fins a on..., i amb aquesta avaluació que nosaltres diem realment negativa. Tant de bo que no haguéssim hagut de parlar-ne en tantes ocasions perquè hagués portat endavant el programa que havia expressat l'any 2000!

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. (*La Sra. Mejías Sánchez demana per parlar.*) Senyora Carina Mejías...

La Sra. Mejías Sánchez

Gràcies, senyor president. Per al·lusions directes de la senyora Baig en la seva primera intervenció. Dir-li, senyora Baig, que jo no sóc la defensora de la política de la consellera perquè la consellera..., primer, que es defensa ella soleta i, segon, que prou sap vostè que tenim prou diferències en el que és qüestions educatives.

Però dir-li que la meua intervenció ha estat només en l'interès de la defensa de drets fonamentals, fonamentals i elementals per a les famílies i per als alumnes, i en el reconeixement de l'esforç, de la tasca, que fan molts i molts professors d'escoles concertades en la tasca de la integració.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. (*El Sr. Boada i Masoliver demana per parlar.*) Senyor Boada...

El Sr. Boada i Masoliver

Sí. Gràcies, senyor president. Només dues qüestions. No és cert que jo, des del principi, hagi posat mocions d'aquest tipus. Perquè recordo la primera intervenció de la consellera; jo la vaig felicitar pel seu discurs i li vaig dir, doncs, que ja veuríem al llarg de quatre anys si la música que ella sonava i que sonava bé –se'n recorda, senyora consellera?– s'adiria amb la lletra. I jo el que acabo de dir és que, després de quatre anys, tinc tot el dret de dir que aquesta lletra no és igual que la música que sonava al principi, perquè, evidentment, no era..., la «progressia» que ella destil·lava en les paraules no s'aplicava a la gestió política.

I compte amb la utilització de demagògia, perquè s'ha d'argumentar contínuament quan algú em parla de demagògia. Senyor Lladó i senyora Mejías, si vostès tenen mala consciència en el tema de la privada concertada és un problema seu. Ho dic perquè a la meua intervenció –a la meua intervenció– no hi he estat ni una quarta part a parlar del tema de la privada concertada, i en la meua Moció, la Moció del Grup d'Iniciativa per

Catalunya Verds, només hi ha un punt... Si vostès tenen mala consciència en aquest tema és un problema seu, no me'l posin a mi.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. (*El Sr. Lladó i Isàbal demana per parlar.*) Senyor Lladó...

El Sr. Lladó i Isàbal

Senyor president... Amb tota cordialitat, senyor Boada, ja hi hem fet referència en els debats que hi va haver de la FAPEL; el representant de la UGT ja el va contestar. Per tant, suposo que li deu merèixer un criteri sobre aquesta qüestió, el representant de la UGT.

D'altra banda, senyora Baig, nosaltres hem governat aquest país durant vint-i-tres anys perquè hem tingut el suport dels ciutadans de Catalunya, i de les ciutadanes, i esperem en el futur que puguem tornar a tenir aquesta revàlida i aquest suport. Lamento que vostès comencin a dubtar de les seves pròpies possibilitats.

Moltes gràcies, senyor president.

(*Forta remor de veus.*)

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. (*Persisteix la remor de veus.*)

Anem a cridar a votació.

(*Pausa llarga.*)

Sotmetem a votació el text presentat pel senyor Joan Boada, d'Iniciativa per Catalunya Verds, sobre la Moció de política educativa a Catalunya.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 62 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre quina valoració fa de la política general realitzada a Catalunya durant aquesta legislatura i les seves conseqüències de futur (tram. 302-00358/06)

El quarantè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre quina valoració es fa de la política general realitzada a Catalunya durant aquesta legislatura i les seves conseqüències de futur. En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joaquim Nadal.

(*Remor de veus.*)

Esperi's un segon, senyor diputat...

(*Pausa.*)

Té la paraula, senyor diputat.

El Sr. Joaquim Nadal i Ferreras

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, no repetiré els arguments utilitzats durant la substanciació de la interpellació i em limitaré a subratllar que aquesta Moció el que pretén és una cosa molt concreta, molt precisa i fins i tot, si m'ho permeten, relativament discreta, que és constatar aquelles qüestions en què, des del nostre punt de vista i en aquesta legislatura, el Govern de la Generalitat no ha estat prou al nivell, allò que nosaltres en diem «mancances i incompliments», o, dit d'una altra manera, allò que no ha fet, allò que no ha fet bé o allò que no ha fet prou; que no és tampoc res per espantar-se més del compte i pensar: «No, aquests...» Me va semblar sentir en la intervenció del president en el torn de preguntes, aquella intervenció tan confusa, alguna referència al dramatisme d'aquesta Moció. No, no, no: apunta algunes mancances i incompliments, i això no exclou el reconeixement d'altres qüestions que es puguin haver fet bé, però simplement va desgranant en un inventari aquelles qüestions que o per insuficiència o per ommissió simplement el Govern no ha tocat prou bé.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

I ens sembla fàcil dir-ho en el terreny de les infraestructures, de l'habitatge, de la família..., i podríem anar repassant tot el llistat d'aquelles qüestions que apunta la Moció.

Té alguna utilitat fer això? És útil aquesta Moció? Vostès diran que no. Però per nosaltres té la utilitat de proporcionar-nos un repertori, un inventari de mancances i d'incompliments, i que, fent el positiu del negatiu, assenyalen un ordre de prioritats en una acció de govern: alternatives a mancances i incompliments del Govern actual en l'actual legislatura. És un llistat, és un inventari. És útil? És útil.

Què és el que és inútil? És inútil intentar convèncer-los de votar a favor d'aquesta Moció. Naturalment, és una inutilitat; no gastarem esforços a convèncer Convergència i Unió perquè voti una moció que assenyalen fil per randa, des del punt de vista del partit principal de l'oposició, què és allò en què, en aquesta legislatura, els últims quatre anys, el Govern ha fallat.

Ara, dit això, la utilitat que té té un valor afegit que és el següent. Pel joc dels contraris només és inútil allò que no és útil, i el nostre balanç avui, després de quatre anys d'aquesta legislatura, constata la *inutilitat* de l'acció del Govern en aquests temes. Són vostès uns inútils? És inútil el Govern? *(Remor de veus.)* Home, feta la generalització és on trobaríem l'abús conceptual que va cometre l'altre dia el president de la Generalitat en una acció que l'honora poc, malgrat que és molt honorable. *(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)* És a dir, els fem la cortesia de reconèixer que no són uns inútils però que l'acció del Govern en aquests temes i per a aquestes qüestions i en graus diversos ha sigut inútil. Constatem la inutilitat de l'acció del Govern i la utilitat, ni que només sigui per l'oposició i per la ciutadania si ens hi vol acompanyar, per inventariar allò que no s'ha fet bé i com podrien anar les coses en una altra direcció.

I acabo, senyor president, acumulant el torn de defensa de posicionament respecte a les esmenes, per dir que el nostre Grup accepta les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'esmena número 1 de substitució íntegra del nostre punt número 11, la número 2 amb una transaccional que li he lliurat, simplement, perquè hi ha la modificació d'una paraula, allà on diu «obstacle principal» per «obstacle important», la número 2 íntegrament en la seva literalitat i la número 4 també en la seva literalitat.

I, en canvi, no podem acceptar l'esmena que ens fa el Partit Popular, no pas perquè no ens hi sentim temptats, perquè és veritat que d'una forma hàbil l'esmena del Partit Popular diu d'una altra manera que es lamenta que el Govern de la Generalitat no hagi centrat tots els seus esforços en les qüestions que afecten l'interès general i la millora de la qualitat de vida dels ciutadans, que pot ser una brillant síntesi dels nostres onze punts. El Govern, lamentem tots plegats que el Govern no s'ha dedicat prou, ni bé, a atendre aquelles qüestions que afecten principalment a la qualitat de vida dels ciutadans; hi estem d'acord, però com que ho hem desgranat en onze punts i vostès ens els volen substituir tots onze per aquesta síntesi brillant, podríem estar-hi d'acord si no fos que, tot i estant també d'acord en l'afirmació que el Govern de la Generalitat no ha desplegat adequadament les potencialitats legislatives de l'Estatut vigent, vostès arriben a una conclusió fallaç, que és que tot això és culpa de l'obsessió del Govern de la Generalitat i de Convergència i Unió per un nou Estatut. És veritat que la forma com ho han plantejat no els ha portat per un bon camí, entre altres coses perquè estaven lligats de mans i peus, però en qualsevol cas, ni una cosa ni l'altra no té com a causa, com a motor de l'incompliment, la voluntat de reformar l'Estatut vigent. I, és clar, la brillant construcció de la seva esmena trontolla només per aquest punt, que és que *a* i *c* són correctes, però el *b* en què se sustenta, des del nostre punt de vista, modest, falla.

Per això no acceptarem la seva esmena, en canvi, hem acceptat totes les d'Esquerra Republicana, i els nostres deu punts, més els quatre punts que hi ha afegit Esquerra Republicana, configuren un bon llistat de nocions útils per a un bon govern de Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.)

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Nadal. Pels grups que han presentat esmenes, en nom del Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, certament la interpellació del senyor Joaquim Nadal era una interpellació de balanç, però el que es va descuidar de dir és una cosa important que és que els ciutadans d'aquest país valoren amb una notable acceptació, fan una valoració notablement positiva de l'estabilitat política i de les polítiques que ha tirat endavant aquest Govern; en els darrers vuit anys, vull recordar

que amb el recolzament del Partit Popular. És a dir, el Partit Popular ha estat ja partit de govern a Catalunya en el sentit que ha impulsat aquelles polítiques que han permès que els ciutadans vegin aquesta acció de govern amb una notable acceptació.

I és per això, jo crec, que vostè fa un parany en la seva Interpel·lació, i és per això que vostè diu: «No, jo no parlaré de la inutilitat de l'acció de govern», diu, «home, però per fer aquest balanç tampoc mirem com està el país.» Vull dir, no mirem com està el país pel que jo li deia, vostè no vol mirar com està el país perquè el país funciona raonablement bé; funciona raonablement bé, el país ha millorat, la situació del país ha millorat amb un govern del PP a Espanya i ha millorat en aquests darrers vuit anys amb l'actuació decisiva del Partit Popular de Catalunya en aquest Parlament.

I jo li agraeixo enormement i molt sincerament els elogis que ha fet de la Moció, de l'esmena que ha presentat a la seva Moció el Grup Popular, però en el seu plantejament, naturalment, fa una mica de trampeta vostè, senyor..., fa una mica trampeta, sí (*Remor de veus.*) Perquè vostè del que no parla és de com s'havia plantejat, de l'inici del plantejament d'aquesta esmena, és a dir que quan s'acosta el final de la legislatura el Govern de CiU, més preocupat, més preocupat per la proximitat de la contesa electoral, abandona aquella, el que havia centrat l'atenció en un primer moment, i, com dic, aplicant aquelles polítiques impulsades pel Partit Popular, que són les qüestions que afecten la qualitat de vida dels ciutadans i l'interès general.

Nosaltres creiem, sincerament, que l'actuació de Convergència, des del punt de vista d'estratègia política, és per nota, eh?, vull dir que és per nota, comencen la legislatura parlant de lectures, relectures de l'Estatut, després passen a la modificació de l'Estatut, després a la redacció d'un nou estatut..., i és per nota. Han aconseguit posar-se en roda d'Esquerra Republicana, dir que Esquerra Republicana té raó i que Catalunya necessita un nou estatut, amb la qual cosa fan una cosa fantàstica, es converteixen en segona marca d'Esquerra Republicana i, a més a més.... I després fan una altra cosa, encara, quan el senyor Maragall demanava només una modificació de l'Estatut, diu: «Ep!, nosaltres, més: no volem la modificació, en volem un de nou.» Estupend, centren el senyor Pasqual Maragall, amb la qual cosa, doncs, jo crec que, com si diguéssim, per Nadal els poden enviar un pernil, no?

En qualsevol cas, d'aquesta Moció jo crec que se'n dedueixen dues constatacions, no?, i li ho dic amb tota cordialitat. Vostès no han interioritzat, no han paït, no han digerit que vostès van presentar una maldestra moció de censura, van plantejar en aquesta cambra una maldestra moció de censura que va tenir una gran virtut, per això, jo crec que va ser una moció de censura d'una gran utilitat perquè es va convertir en una excel·lent, en una magnífica autocensura del que podrien ser unes futures polítiques del Partit Socialista. I, en qualsevol cas, jo sóc de les que penso que tot afecte té una causa, no?, i que la causa d'aquesta Moció jo crec, sincerament, que ha estat en la poca confiança que el seu Grup Parlamentari té en el president del seu Grup.

I li ho dic... (*Remor de veus.*) Li ho dic perquè vostè ha tret la qüestió.

Miri, jo no ho hauria plantejat, però ha estat el senyor Nadal qui ha portat a col·lació la sessió de control de just abans d'ahir. I dic «aquesta manca de confiança en el president del seu Grup Parlamentari», perquè, clar, el balanç toca fer-lo a vostè, perquè, com si diguéssim..., i faig una cosa, faig estrictament una descripció, és a dir, en lloc d'encarar un balanç, es llegeix amb tota rapidesa un paper amb molta cura, amb molta cura que no hi pugui haver ni un contrast de propostes ni un contrast polític. Estic fent pura descripció del que va ser la sessió de control.

Però la seva Moció no només fa un balanç sinó que diu..., teòricament havia de ser les conseqüències de futur, no?

Jo, senyores i senyors diputats, crec que per arribar a un autogovern millor i més eficaç, que tingui uns serveis públics que funcionin amb eficàcia i amb puntualitat, perquè Catalunya sigui sent capdavantera... (*remor de veus*), perquè Catalunya segueixi sent capdavantera...

(*Remor de veus.*)

El vicepresident primer

Un moment, un moment, senyora Nadal, si us plau. (*Remor de veus.*) Senyores i senyors diputats, si us plau –si us plau–, els prego una mica de silenci. (*Pausa.*) Segueixi, senyor Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Perquè Catalunya segueixi sent capdavantera en la modernització d'Espanya, perquè puguem realment aprofitar totes les possibilitats que se'ns obren en el futur, el que no necessita aquest país és un govern del Partit Socialista, que ha demostrat la ineficàcia de les seves polítiques allà on han governat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Nadal. En nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, donarem suport a la Moció presentada pel portaveu del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, senyor Nadal, que ja ha dit que admetia les nostres esmenes, i li donarem suport perquè, de fet, és el balanç detallista de quatre anys, no d'una trajectòria històrica, sinó del balanç detallista de quatre anys. I aquests quatre anys en la història de Catalunya seran per oblidar en molts aspectes. I aquí n'hi ha una llista, que jo hi he afegit quatre punts més, diguem-ne, a la llista.

De fet, ens queda un país amb uns dèficits estructurals importants –en parlàvem abans arran de la Moció del

senyor López Bulla—: en l'àmbit del capital humà, en l'àmbit de les dificultats per fer front a la deslocalització, en l'àmbit d'uns colls d'ampolla de les infraestructures, que és un clam, per fi, de tota la societat civil catalana el dèficit d'inversió pública, l'impacte que està tenint sobre els sectors, sobre els serveis públics la manca d'inversió reiterada a Catalunya. Hem hagut d'esperar, hem hagut d'esperar el final de la legislatura perquè el Departament d'Economia i Finances, que tenia retinguts, censurats articles fets per economistes, publiqui ara a la revista *Política econòmica* que el model de finançament és un frau pel que fa al desplegament dels aspectes col·laterals del finançament, entre ells la Sanitat. No s'està pagant un duro pels desplaçats i això ho diuen ara, després d'haver retingut l'article que analitzava això fa ja molts mesos.

Dèficits estructurals, doncs, que estan posant en qüestió la cohesió social a Catalunya i la seva competitivitat, i final d'etapa, en quatre anys, on l'aliança Convergència i Unió, Partit Popular, que com es veu avui es torna a plasmar quan és hora de fer balanç de coses concretes, ha facilitat una reiterada política d'invasió de competències en totes les lleis aprovades a Madrid; totes, pràcticament ni una de les lleis aprovades no ha servit per envair competències de la Generalitat, amb complicitat activa o passiva a vegades per part del Grup de Convergència i Unió: Llei del sòl, Llei d'universitats, Llei de qualitat de l'ensenyament, Llei d'FP, ara la Llei de Seguretat Social, discutida ahir al Congrés dels Diputats.

Per tant, si aquest és el panorama feliç d'un país, d'una situació on tots els conflictes pendents continuen pendents i més virulents que mai, francament, el balanç és molt pobre, tan pobre que nosaltres hem afegit a les anàlisis del senyor Nadal elements que creiem estructurals i estratègics d'aquesta situació. El primer, la manca d'avenç d'autogovern, no només la manca d'avenç, sinó el retrocés en l'autogovern d'aquest període, com deia abans amb invasions de competències importants, després d'haver portat reiteradament al Consell Consultiu quasi totes les lleis, i em temo que aquest estiu potser haurem de treballar també per algun recurs d'inconstitucionalitat, molt em temo. Hem posat sobre la taula la necessitat del finançament autonòmic que ara, ho repeteixo, un cop han passat les eleccions municipals, ara sí, aixequem la censura des del Departament d'Economia i reconeixem que va ser un frau, que en alguns aspectes no s'ha aplicat i que el dèficit fiscal continua galopant amunt. Ara sí, hem aixecat el vet a aquestes anàlisis dels economistes. Dèficit fiscal com a principal problemàtica que impedeix un estat del benestar a Catalunya.

Un altre punt que hem posat sobre la taula, i aquí, curiosament, els senyors del PP només marquen aquest punt, tot i que és cert, és l'autolimitació del mateix Govern a no desplegar l'Estatut a fons. Podríem tenir una llei de l'audiovisual i no la tenim, podríem tenir una llei, que se'ns va prometre, d'educació a Catalunya i no la tindrem. Això és autolimitació. Podíem haver tingut una llei d'universitats abans de la de Madrid i no la vam tenir per manca de voluntat del Govern de Catalunya. Per tant, autolimitació per part del Govern de Convergència i Unió.

I, finalment, la qualitat democràtica de la gestió de les institucions. Hi ha encara esperant cua en l'ordre del dia de la Junta de Portaveus, no sé si són onze o dotze o tretze demandes de comissions d'investigació sobre presumptes usos fraudulents de diversos recursos públics: cas turisme, cas fons ocupacionals Pallerols, cas de fons ocupacionals Baix Llobregat, amb una Sindicatura paralitzada per voluntat política del Govern de majoria. Si això no és un balanç negatiu en aquests aspectes, que vingui algú i que digui el contrari.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

En primer lloc, senyor president, voldria advertir que no em sembla correcte que mentre el senyor Nadal està defensant la seva Moció darrere d'aquesta paret el senyor Mas i la senyora consellera de Benestar estaven fent una roda de premsa als mitjans de comunicació, que considero que és una descortesia per als companys i companyes de la cambra, i sobretot una coincidència no pas fortuïta i absurda quant a la temàtica a discutir, perquè seria bo, tingui raó qui la tingui, que quan s'està debatent el que s'està debatent aquí hi hagués responsables del Govern, que estan a la casa i que podrien assistir en aquest debat.

És un debat de balanç o no, el que fem a l'entorn d'aquesta Moció? Jo m'imagino que sí, però un debat de balanç de Catalunya, malgrat que la Dolors Nadal ha volgut introduir un debat de balanç ja d'Estat espanyol amb grans elogis i medalles per al Govern espanyol. Limitem-nos, com diu la Moció, al que succeeix avui a Catalunya.

Hem estat en una legislatura que ja molts anomenen «de transició», i, evidentment, amb això no es prejutja cap on acaba la transició i de quin color serà la majoria parlamentària després d'aquesta transició. Val a dir que res és blanc o negre, que cal introduir *sfumatura*, que en diuen els italians, o matisos, per poder ser ric en el debat i en els arguments.

S'iniciava la legislatura amb dues possibilitats de majories parlamentàries, i Convergència i Unió en va triar una: l'aliança amb el Partit Popular. No cal recordar res més d'un fet tan clar com que ara som una mica més enllà del migdia. S'iniciava la legislatura amb dos objectius fonamentals fixats per la mateixa Convergència i Unió, si més no pel candidat a investidura, aleshores el senyor Jordi Pujol, i van ser millorar sensiblement el finançament i l'autogovern de Catalunya. Aquesta Moció tracta aquests temes, però junt amb altres, com les infraestructures, habitatges, la família, l'educació, la cultura, la política econòmica, l'Administració, etcètera.

Però cenyim-nos, fins i tot, als dos temes triats pel candidat a la presidència de la Generalitat, com als temes

específics d'avenç en aquesta legislatura, temes, a més, propis d'aquesta comunitat autònoma, que, com dèiem a la sessió de control, no són propis d'Extremadura o de La Rioja, amb tots els respectes, són propis d'aquesta comunitat autònoma.

I sobre aquests temes som quatre grups parlamentaris, no un, quatre grups parlamentaris, que volem anar més enllà. Si més no, hem fet una comissió d'estudi, hem plantejat una ponència de reforma, hem plantejat textos, i tots, començant pels de Convergència i Unió, volem anar molt més enllà en finançament i autogovern. Però no hi hem anat. Hi volem anar, però no hi hem anat. I tots en som coresponsables que en aquesta legislatura no hi haguem anat, però el primer que és més responsable és el que es va comprometre a la investidura a anar més enllà en els dos plans. Tots ho volem, tots ho hem dit, tots ho hem arrossegat tota la legislatura, però qui va començar la legislatura comproment-s'hi amb la presidència de la Generalitat és l'actual president de la Generalitat. I ho torno a dir: som quatre, no és dèria de cap grup ni és anar a remolc de ningú. Cadascú podria saber en quina escala està, a quin graó de l'escala sobre aquestes temàtiques.

Es complementa la Moció perfectament amb el que diuen les esmenes d'Esquerra Republicana: avenç en l'autogovern, millora del finançament, el que és l'autolimitació interna i millorar la qualitat democràtica.

La transició segur que donarà lloc a una nova etapa, si més no per un fet purament i simplement vital, i és que, si no hi ha un desmentiment d'aquí al dia ics de setembre en què es dissolgui aquesta cambra, no hi haurà de cap de llista de Convergència i Unió l'actual president de la Generalitat. Per tant, està molt clar que, personalment, si més no, s'inicia una nova etapa.

La Moció conté punts d'enorme importància sobre els quals tots hauríem d'estar discutint ara, públicament. Són els que interessin més a l'opinió pública ara. I si l'opinió pública ha de poder triar amb plena llibertat a les properes eleccions, hauria de saber amb molta més claredat què proposem cadascú de nosaltres sobre aquestes temàtiques, perquè totes, ningú ho podrà negar, necessiten millora, si més no per dinàmica social, per innovació, per canvis tecnològics, des de la política de lloguer fins a l'educativa, passant per les infraestructures –bromes a banda sobre l'AVE– o anant a la recerca. Totes aquestes temàtiques necessiten millores, i ara hauríem d'estar discutint això, no tirant-nos els plats pel cap, discutint sobre aquestes temàtiques, que són les més importants per al futur de Catalunya. I, ja que es tanca una etapa, amb els seus clars i foscos, i, evidentment, res és blanc o negre totalment, ara és el moment de saber què es proposa per a la nova etapa.

Un grup ha dit que proposa continuïtat. Ho ha dit clarament, el de Convergència i Unió: «continuïtat». Ens toca als altres grups ser claríssims en el fet que la continuïtat no és el que el país necessita. I aquest és el sentit del nostre vot positiu en favor de la Moció. Si alguns volen mantenir-se en la continuïtat, és que, fins i tot, es queden aturats en la dinàmica social que està plantejant i exigint canvis en aquestes polítiques.

Jo convido tots els grups parlamentaris, més enllà de la votació d'avui, que generem d'aquí al dia de la decisió electoral aquests canvis, si més no en les propostes.

Gràcies, president.

El president

A vostè, senyor diputat. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre... (*El conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme demana per parlar.*) Senyor diputat, sí? (*Veus de fons.*) Perdó, sàpiga que, com a conseller, obre torn, eh?

El conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme (Sr. Antoni Fernández i Teixidó)

No crec, senyor president, que sigui necessària l'obertura de torn, malgrat que tothom tindrà l'oportunitat de fer-ho. Només per fer una constatació que estic segur que el senyor Ribó, cordialment, no ens negarà, que és l'allusió al fet que hi han membres del Govern prestant molta atenció, l'atenció que vostès requereixen, senyor Ribó i senyor Nadal, a les paraules. I només voldria que constés en acta, només això, que hi han membres del Govern assistint al que l'oposició ens ha de dir, i assistint-hi amb molt de respecte.

Res més, senyor president.

El president

Moltes gràcies. (*El Sr. Ribó i Massó demana per parlar.*) Senyor Ribó?, per un temps equivalent.

El Sr. Ribó i Massó

Sí, no només per obertura de torn, sinó, especialment, per respondre-li amb tota la cortesia parlamentària. Ahir el vaig felicitar, senyor Fernández Teixidó, quan estava present en solitari en els bancs del Govern. També el vaig felicitar perquè estava llegint un esplèndid llibre, que és *Castellio contra Calvino*, que és un gran llibre en contra de la repressió i de la censura, no?

Però no..., m'he explicat molt malament, anava a dir que no m'ha entès, m'he explicat molt malament. Jo torno a felicitar-lo per estar aquí, estar aquí present. Però en un debat d'aquesta característica, de tal contingut polític de tota la legislatura, no em sembla correcte que al mateix temps estigui fent una roda de premsa aquí al costat, quan tots hi podríem estar, si més no escoltant, i, si cal, amb tot el dret, com ha fet vostè, participant-hi. Però el torno a felicitar amb tot el respecte per estar aquí present en aquest debat.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula l'illustre diputat senyor Ramon Camp, en nom de Convergència i Unió.

El Sr. Camp i Batalla

Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, avui ja sabem una cosa més, senyores i senyors diputats. Després de la intervenció del portaveu del Grup Socialista sabem que, si més no pel Grup Socialista, la intervenció del president de la Generalitat en la

sessió de control d'aquesta sessió plenària, quan feia referència a la inutilitat (*veus de fons*), a la inutilitat de l'alternativa socialista, podem dir, respecte a aquesta referència: *touché*, senyor Nadal, *touché*, perquè la seva intervenció... (*veus de fons*), la seva intervenció només s'ha centrat en el joc de paraules aquest de la inutilitat o de la utilitat.

I és evident que vostè ha començat dient: «No repetiré els arguments que vaig utilitzar al moment de presentar la interpel·lació.» Jo començaré repetint-li un argument de vostè, el darrer que va utilitzar. Va dir: «El país va bé, malgrat el Govern.» Va dir això, «el país va bé malgrat el Govern». Per tant, aquesta frase no pot ser objectiva ni és real, ni és seriosa, no pot ser tot això, perquè si el país va bé, hi va per molts factors, però no pot anar bé anant malament el Govern. Això és evident. I, per tant, perd credibilitat, el seu discurs, perd tota credibilitat. I per això no ens estranya que presenti la Moció que ha presentat, que és una moció que no és seriosa ni és creïble.

Vostè diu: «Jo faig només l'inventari negatiu.» No. Si vol fer una cosa seriosa, objectiva, creïble, ha de fer una cosa que sigui presentable, i, per tant, ponderada, objectiva. Si no, perd credibilitat. I això a vostès els està passant fa molt de temps, perquè miri, ni seria correcte ni creïble que jo sortís aquí i digués que tot és positiu i que el Govern ho fa tot molt bé ni ho és que vostè surti aquí i digui el que diu en una moció escrita, que tot va molt malament i tot està molt malament. Això, ho repeteixo, no és creïble ni és objectiu. I, per tant, aquest discurs de vostès que el Govern ho fa tot malament és un discurs que no és creïble i és demagògic.

No ens estranya que, a més a més, vostès tinguin una perplexitat, perquè si fos cert que està tan malament, la situació des de la perspectiva del Govern, quin fracàs, el de vostès!, quin fracàs!, vint-i-tres anys intentant fer convèncer un poble que té un govern que ho fa tan malament i no se'n surten. Però quin fracàs!

(*Veus de fons.*)

Per tant, jo els vaig reconèixer una vegada, des d'aquesta tribuna, els vaig reconèixer que vostès tenien bons estratèges, vaig reconèixer que el Grup Socialista tenia bons estratèges. Fa molts anys, d'això, abans de la Moció de censura, fins i tot. Ara ja no sé si ho reconeixeria amb aquella contundència. Però també els dic una altra cosa: no saben llegir els mapes. Se'ls llegeixen amb una clau, amb un filtre, que només és el que els interessa a vostès, i, per tant, equivoquen sempre la ruta, l'equivoquen, i els està passant això. La van equivocar amb la Moció de censura, la van equivocar, la van perdre numèricament, la van perdre políticament, i ara intenten, fent aquí un refregit estrany, tornar una altra vegada a plantejar una cosa de final de legislatura que, realment, queda molt distant del que hauria de ser.

Aquesta Moció és una moció que és la prova més palpable d'un estil de fer, bé, oposició, doncs, buida de contingut, de la crítica per la crítica, i que, en definitiva, doncs, posa en evidència que vostès aquest tema no l'han sabut enfocar, si més no més enllà d'aquelles cançons napolitanes que deien aquell *ritornello*, que sempre diuen el mateix –que sempre diuen el mateix; fa

vint-i-tres anys que diuen el mateix, i sembla –sembla– que hauran de continuar amb la mateixa cançó.

L'altre dia, tornant a la sessió d'investidura, a la sessió de control (*veus de fons*), a la sessió de control, tots els caps de grup van fer unes referències al balanç de l'acció del president Pujol amb un to respectuós, des d'un punt de crítica, però amb un to positiu. Vostès van tornar-se a equivocar. No van trobar ni el to, ni la forma ni el contingut, no van trobar el to de respecte institucional que haurien de tenir, i ara tornen aquí una altra vegada amb un plantejament, podríem dir-ne estrident, com el que han plantejat aquí.

Aquesta és una moció típica de precampanya –és una moció típica de precampanya. I, saben una cosa? Ja se la faran vostès, la precampanya. Ei!, vostès i els grups que vulguin aplaudir-los, però no ens demanin a nosaltres –ja ho ha intuït vostè quan ha fet la intervenció–, no ens demani a nosaltres que l'aplaudim aquí, perquè, efectivament, aquest tema queda per a un tema de consum propi de vostès.

Ara ja han conegut una cosa, aquest mes de juny, ja saben una cosa que semblava que no recordessin: que per estar assegut en aquest banc de Govern s'han de guanyar unes eleccions. Ara ja saben que hi haurà unes eleccions, que això ho sabíem tots, i que s'han de guanyar (*remor de veus*), que no n'hi ha prou –no n'hi ha prou– a baixar de l'autocar, com algú es pensava, sinó que s'hauran de guanyar les eleccions, i aquí és on comença a haver-hi els nervis, senyores i senyors diputats, els nervis.

(*Persisteix la remor de veus.*)

Avui, 28 de juny, és dia de revetlla, dia de revetlla de Sant Pere. (*Fora remor de veus.*) 27 de juny, és el dia de la revetlla de Sant Pere. (*Veus de «No!».*) Tornem a la revetlla –tornem a la revetlla–, que és l'important. (*Persisteix la forta remor de veus.*) Escoltin...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Camp i Batalla

...tenen temps –acabo, senyor president–, perquè és un consell que sempre és bo i és saludable, com vostès veuran, tenen temps de preparar-se per la revetlla de Sant Pere, i en aquesta revetlla podran tirar coets, tots els coets que vulguin els podran tirar. Fins i tot, podran menjar coca. (*Remor de veus.*) I aquell cava, aquell cava que sempre tenen preparat i mai se'l poden prendre, també se'l podran prendre. I, fins i tot –fins i tot–, poder hauran pogut arreglar el tema de Madrid, que ja ho tenen prou difícil.

(*Aplaudiments en un sector de l'hemicicle.*)

El president

Per posicionar-se sobre les esmenes té la paraula l'illustre diputat... (*Veus de fons.*) Ah, sí? (*El Sr. Joaquim Nadal i Farreras demana per parlar*) Demana la paraula, senyor...? Té un minut.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Gràcies, senyor president. Pelegrí, Pomés, Duran, Varela, Riera, Vidal i Gayolà, Arnau, Trias, Trias Fargas, Cullell, Mas, Puigdollers, Roca Junyent... Apuntin-se –apuntin-se– en la nòmina dels fracassos, si volen utilitzar com a vara de mesurar els vint-i-tres anys que fa que estan al Govern, la nòmina dels fracassats que acumula Jordi Pujol al seu voltant.

(Remor de veus.)

El president

Senyor diputat...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Una altra qüestió, senyor president, si m'ho...

El president

Hauria d'acabar.

(Forta remor de veus.)

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

I una segona qüestió, senyor president. *(Remor de veus.)* Avui hem vist que la qüestió no és tant que en els darrers moments d'aquesta legislatura... *(Remor de veus.)*

El president

Senyor diputat...

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

...Convergència i Unió i Jordi Pujol –acabo, acabo de seguida– hagin... *(Remor de veus.)* Si us plau..., hagin acabat perdent el camí dreturer que els assenyalava segons qui, no és aquest el problema. El problema és que en el relat que tant li agrada a Jordi Pujol, el fil roig del seu discurs s'ha perdut i ha acabat esfilagarsat.

(Veus de: «Molt bé!»)

Gràcies, senyor president.

(Aplaudiments en un sector de la cambra.)

El president

Gràcies. Té la paraula, senyor Camp.

El Sr. Camp i Batalla

Senyor president, senyores i senyors diputats, si volien una prova, ja la tenen: mal estil. *(Remor de veus.)* Molt mal estil, mala educació, una manca de respecte... *(Forta remor de veus.)* Una manca de respecte total a les persones, i és evident que vostès, que estan en una situació difícil –i ho saben vostès– han arribat en aquest Ple final de legislatura en una situació política que, si llegeixen els titulars de fa tres anys i mig enrere, veuran el ridícul que han fet vostès. No havíem de durar tres mesos! No havíem de durar tres mesos, senyores i senyors diputats! Arribem avui a un ple en què hem pogut perfectament fer la feina que s'havia de fer, amb una posició de centralitat i de força política que mai

vostès l'haurien pogut pensar, però que és la força que ens han donat els ciutadans de Catalunya.

(Veus de: «Molt bé!»)

Moltes gràcies.

(Aplaudiments en un sector de la cambra. Forta remor de veus.)

El president

Anem a cridar a votació... Senyor portaveu, em demana la paraula per...?

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Per les contradiccions que acaba d'expressar el senyor Ramon Camp en la seva intervenció.

El president

No la té. No la té, senyor diputat. No la té. I següi, si us plau, i explicaré el per què no la té. *(Remor de veus.)* No, no... Recordo una vegada que li vaig donar una paraula per qüestió d'ordre, a vostè, personalment, i no va respondre a la confiança que li vaig fer. *(Remor de veus i aplaudiments.)* No... Sí, senyor Nadal...?

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Jo he, voluntàriament, renunciat al torn de defensa de les esmenes, però puc fer ús del torn que ha obert el senyor Fernández Teixidó, o, com a mínim, modestament *(remor de veus)* li demano, i per economia, per economia en la discussió d'aquesta Moció he acumulat dos tornos, i davant de la contradicció que expressava el senyor Ramon Camp, jo li torno humilment a demanar que, per les contradiccions que ha manifestat, em doni un moment per intervenir.

El president

Gràcies, senyor Nadal. M'agradaria complaure'l, però no ho faig. Gràcies.

Passem ara a la votació... *(Remor de veus.)*

El text que es presenta a votació és el text presentat pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, més les esmenes d'Esquerra Republicana: 1, 3 i 4, i la transaccional que se sustenta sobre la 2, d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de promoció de la societat de la informació (tram. 302-00359/06)

El quaranta-unè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la política de promoció de la societat de la informació. En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, la presenta la il·lustre diputada senyora Teresa Serra. *(Pausa.)*

Prego a les senyores i els senyors diputats silenci. Té la paraula, senyora diputada.

La Sra. Serra i Majem

Gràcies, president. Aquesta Moció fa referència a la interpellació al voltant del contracte de prestació de serveis informàtics que està vinculat a la venda del Centre Informàtic de la Generalitat de Catalunya.

Recordem, breument, que hi havien tres grups de serveis informàtics els quals preveia aquest contracte –preveu, encara, actualment. El primer és relatiu als minuts de CPU, els grans sistemes centrals informàtics. El segon, el que serien tots els departaments de gestió i les grans aplicacions centralitzades de la Generalitat. I el grup 3, que eren aquests serveis que es realitzaven per encàrrecs de client final, i que estava considerat com un contracte marc. Aquest joc que permetia contractar sense concurs –bé, permet–, sense concurs ni concurrència d'ofertes a l'empresa adjudicatària de la compra-venda, que ara és T-Systems. I recordem també el motiu de la Moció, i és que l'any 2002, en el grup 3 es va multiplicar per deu aquesta quantitat. Vam passar de 8 milions d'euros a 88 milions d'euros contractats.

Dèiem que, des del punt de vista jurídic, plantejava alguns problemes bàsics aquest contracte. Un, que era la indeterminació i amplitud de l'objecte contractual, que ens anul·lava la concurrència pública i expulsava a la resta del mercat, que el procés d'homologació no ens semblava correcte, que la determinació de l'objecte del contracte restava en mans del contractista, i que no hi havien prevencions del tipus petició d'aval, per exemple, quan es feia una facturació d'un 20% amunt alçat. La conseqüència, doncs, de tots aquests problemes era el que he dit abans –ho repeteixo–, que s'ha multiplicat per deu l'import previst.

Per això els tres punts de la Moció. El primer, per conèixer les previsions del 2003. El segon punt, per revisar el procediment i normalitzar-lo. I el tercer, per planificar el futur.

Així, doncs, al primer punt demanàvem que, en el termini d'un mes, es fes el llistat de tots els projectes relatius a la implantació dels serveis informàtics i de telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya, amb el seu import i la manera de contractació, de l'adjudicació. Hem vist que hi ha una bona voluntat per part del Govern en aquest sentit, tot i el to, en aquest cas, del conseller en la interpellació –crec que va estar fora de to en aquell moment, conseller–, tenim, doncs, un text transaccional per a aquest primer punt, que serà: «informar semestralment». No ho farem puntualment, sinó que el desenvoluparem contínuament al llarg del contracte, i s'informarà semestralment el Parlament de Catalunya sobre els projectes executats i els previstos en els sis mesos següents.

El primer informe, però, s'elaborarà en un termini de tres mesos, és a dir, abans d'acabar la legislatura.

Al segon punt demanàvem que, una vegada superat el 20% del pressupost, del pressupost per a l'any 2003 d'aquest grup 3, de serveis, superat el pressupost que figura en el contracte i a la pròrroga, la resta de l'adju-

dicació s'executés mitjançant concurs públic. Bé, això també hem vist que hi ha bona voluntat del Govern a acceptar-ho. Acceptem una transaccional, ho farem per a tot l'any 2004, en comptes d'una part del 2003, i l'adjudicació d'aquests projectes es farà preferentment mitjançant concurs públic.

El quart punt queda igual com s'havia plantejat a la Moció, o sigui és el mateix text, que seria: «Començar a planificar el nou concurs públic», vist que s'acaba el 31 de desembre del 2004, i que un concurs públic d'aquest volum i en el tema concret dels serveis informàtics necessita pràcticament un any per preparar-se, eh? És un concurs que ha de garantir la continuïtat i la qualitat dels serveis informàtics, considerant els tres nivells d'actuació a què ens referíem: el ciutadà, el funcionari els de dipòsit general.

Bé, espero que amb l'aprovació d'aquesta Moció es produeixi un canvi en la contractació dels serveis informàtics a la Generalitat de Catalunya.

Gràcies, president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Ara té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, l'il·lustre diputat senyor Lluís Recoder, que ha presentat esmenes.

El Sr. Recoder i Miralles

Senyor president, senyores i senyors diputats, bé, el nostre Grup va presentar dues esmenes, però, de fet, com ja ha explicat la senyora Teresa Serra, aquestes esmenes han acabat transformades en una transacció, que penso que ja li ha estat lliurada a la Mesa, i que és fruit de l'acord entre el Grup proposant i el Grup que presenta aquesta esmena i que jo represento.

Bé, estem parlant d'un tema, com és el de la implantació dels serveis informàtics de la Generalitat, i concretament del contracte amb l'empresa Devis System House. És un contracte, doncs, realment important, i és un contracte que, si bé inicialment tenia un abast previst, pel gran impuls que han viscut aquests darrers anys tots els serveis informàtics de la Generalitat, específicament amb la implantació de l'Administració Oberta i altres serveis, aquest contracte ha anat agafant volum.

Jo voldria deixar molt clar, atès que ja hi ha un acord quant al text que votarem, i que si no hi ha sorpresa aprovarem, és que podia quedar en l'ànim de la cambra, després del debat d'avui, després de la interpellació del darrer Ple, és si existeix alguna mena d'ombra sobre aquest contracte. I ha quedat molt clar, del debat va quedar molt clar que no hi ha ni una ombra de dubte sobre aquest contracte. Estem parlant d'un projecte gran que havia de tenir un responsable únic i, com deia, utilitzant una metàfora del conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, en el debat de la interpellació que precedia aquesta Moció, ell parlava de la Torre Agbar, que és una torre, doncs, que per la seva fesomia original hem vist tots en els mitjans de comunicació, i deia: «Escolti'm, la Torre Agbar, oi que no ha fet a cada pis una empresa diferent? Oi que és lògic que

un projecte conjunt sigui obra i sigui un encàrrec fet a una sola empresa? Doncs estem parlant, en un altre ordre de coses, en un nivell que és el dels sistemes informàtics de gran abast, d'un projecte similar.»

Per tant, és legal aquest contracte? No hi ha cap mena de dubte que estem parlant d'un contracte absolutament legal. I, a més, fixin-se vostès, un contracte legal no a l'empara d'una llei qualsevol. La Llei que regula la contractació administrativa en aquest país és una llei de l'any 1995, i és una llei que, si fem una mica de memòria i recordem el moment en què es va fer i per què es va fer, conclourem que si és una llei molt exigent, no ho és per casualitat. A vegades és una llei que aquelles persones que treballen en l'Administració pública, sigui una administració nacional, com és la de la Generalitat, o pugui ser una administració local, com molts diputats d'aquesta cambra, sabem que és una llei que no deixa gaires esclertes ni ens dona gaire marge de maniobres, i a vegades ens trobem amb les mans molt lligades per fer allò que creiem millor per a les nostres ciutats o per al nostre país.

És una llei que va ser feta sobre pressió. És una llei, la del 95, que es produeix en el moment en què els escàndols del Partit Socialista —en aquell moment agònic— ocupen cada dia les planes dels diaris, i tots els grups polítics van entendre que havien d'anar a corregir això de la contractació administrativa, i es va fer una llei que, potser en alguns aspectes ara s'hauria de corregir. I és més, si en algun moment, en l'aplicació d'aquests contractes, hi hagués hagut alguna irregularitat, l'Administració de la Generalitat, com qualsevol administració pública, té uns mecanismes prou eficaços, com són les intervencions, per tal d'advertir de la il·legalitat o de la poca, diguem-ne, conveniència de determinades decisions. I Déu nos en guard que un responsable polític, de qualsevol ordre, adopti una decisió que comporti despesa amb un reparament de la intervenció. Això no s'ha produït mai en aquest cas.

Per tant, que quedi molt clar que no hi han ombres sobre aquest contracte, que és un contracte perfectament legal, però sí que, a nivell d'informació, hem de, o podem, com hem acordat en la Moció transaccional, millorar la comunicació amb el Parlament de Catalunya, i alhora també establir uns mecanismes perquè, en el cas que superi determinat percentatge del pressupost, previst ja en la mateixa Llei de contractes de l'Estat, doncs, puguem començar a adoptar decisions que facin que hàgim d'anar a adjudicacions per altres vies, fins i tot la del concurs públic, si s'escau.

Res més, senyor president; senyores i senyors diputats, moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'illustre diputat senyor López Bulla.

El Sr. López Bulla

Gràcies, senyor... Nosaltres compartíem el saludable optimisme de la Moció que havia presentat el Grup

Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i no enteníem gaire bé les esmenes del Grup de Convergència i Unió.

La senyora diputada ha tingut la cortesia d'ensenyar-me la transaccional que ha fet amb Convergència i Unió. No tenim el mateix entusiasme que teníem amb relació al plantejament inicial. Comprenem, de totes formes, que aquesta esmena pot ser útil, en el sentit que pot provocar, i ho farà, el vot favorable de Convergència i Unió. I endavant tindrà també el nostre sosteniment, sobretot si aquest optimisme de la senyora diputada ve acompanyat per la diligència del senyor conseller, com és de tothom conegut.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom d'Esquerra Republicana, l'illustre diputat senyor Pere Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Per anunciar també el nostre vot favorable a aquesta transacció, tot i que també compartim amb el senyor López Bulla una mica aquesta preocupació sobre la tebior de la Moció, en el sentit que jo no posaria tant en qüestió la legalitat d'aquest contracte, que és perfectament legal, sinó que jo, en el que em fixaria més és en la conveniència de la manera com es fan aquests contractes. Es passa de la política pressupostària a una entitat pública, però de règim jurídic privat, i una mica, el que representa això és el «barra lliure», perquè es pugui adjudicar a l'empresa que un vulgui.

Jo crec que aquí hi ha la clau de tot això i que, precisament, si alguna cosa hauríem de posar en dubte, és aquest sistema de contractació que permet, en certa manera, aquesta discrecionalitat a l'hora de concedir aquests contractes.

Però, a més a més, jo crec que una cosa que hem vingut denunciant, també, reiteradament, són els criteris de concurs amb què es fan aquestes contractacions, sempre atenent més la rendibilitat econòmica que la rendibilitat social, i que, per tant, moltes vegades, com ha passat en el cas de Telefónica, en l'ensenyament i en la sanitat, doncs, s'ha mirat més aquesta rendibilitat econòmica que no la rendibilitat que representava el fet que entrés a competir en el territori una nova empresa, que això afavoriria, evidentment, els usuaris. Però bé, entenem també la bondat d'aquesta Moció, en el sentit que aporta una mica de llum en aquests sistemes de contractació, i per tant anunciarem el vot favorable.

Jo, com ha fet un altre diputat abans, com que també serà la meua darrera intervenció en aquest Ple, i no sabem si en aquesta legislatura, li volia agrair al president Rigol la seva disponibilitat, la seva imparcialitat i el fet que m'agradaria reconèixer-li, personalment i públicament, el fet que hagi prestigiat aquest Parlament. Jo crec que, com a diputat i com a català, tinc el deure de reconèixer-li-ho.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Vigo. Té la paraula l'il·lustre diputada, en nom del Grup Popular, Maria Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Sí, gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. La Moció que ha presentat el Grup Socialista ens planteja l'adjudicació de contractes respecte als serveis informàtics de la Generalitat, no? En aquest sentit, haig de dir que, en els termes en què està plantejada la Moció, el que es dedueix és que per part de la Generalitat hi ha hagut un incompliment o, com a mínim, no s'ha ajustat en tot al procediment legal vigent.

Jo entenc que, en els termes en què està plantejada, diu això, però, en canvi, tampoc coneixem en profunditat els diversos mecanismes, les diverses clàusules administratives –les clàusules i les prescripcions tècniques– per les quals es va fer instar tot aquest procediment; no tant en el que és el procediment general, sinó en el que és l'adjudicació.

En aquest sentit, jo haig de dir que a l'hora de poder entrar a valorar si un contracte administratiu és correcte o no, o s'ajusta a la legalitat, perquè en principi tots els contractes administratius gaudeix del que és el principi de veracitat, no? I en aquest sentit nosaltres entenem que gaudeix del que ha estat el principi de la legalitat vigent. I per tant, en aquest cas, crec que hem de pensar que així ha estat, perquè si no, la mateixa Llei de contractes de les administracions públiques, recollida en el Reial decret 2/2000, del 16 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, té instruments suficients a l'hora de poder revocar i a l'hora de poder establir qualsevol tipus de rescissió d'aquest contracte, no?

És en aquest cas que no entraria a valorar tant el que són els procediments, però sí, en canvi, el que és el que ens planteja el Grup Socialista respecte que el Parlament tingui un coneixement profund del que són els projectes d'implantació dels serveis informàtics i telecomunicacions de la Generalitat. A aquest punt, que és el punt número 1, amb l'esmena transaccional a què s'ha arribat amb el Grup de Convergència i Unió, nosaltres hi donarem recolzament, perquè entenem que cal tindre un coneixement molt més exhaustiu de tots aquests projectes a l'hora de poder-los valorar amb suficient antelació.

Pel que fa al punt 2, també hi donarem recolzament, tot i que han arribat a un text transaccional, però entenem que no correspon a aquest Parlament..., a l'hora de, nosaltres, regular els topalls màxims sobre els quals hi ha una variació d'un contracte i amb els quals nosaltres hem d'anar a un procediment, en aquest cas, de concurs públic. No entenem per què. Vull dir, la Llei de contractes diu que pots modificar el contracte sempre que no excedeixis un vint per cent de l'import. Això ho diu la Llei. Per tant, l'Administració de la Generalitat, el que ha de fer és complir la Llei. I nosaltres crec que hem de vetllar perquè això sigui així, però no li hem de dir com fer-ho. Només faltaria que li haguem de dir..., en el moment en què un contracte que està vigent s'ha de tornar

a convocar un altre concurs, perquè entre d'altres coses abans cal rescindir el contracte.

Vull dir, en aquest cas –en aquest cas i en aquest procediment– la Llei és molt taxada, i té instruments suficients a l'hora de poder revocar, a l'hora de poder rescindir i a l'hora de poder impugnar..., fins i tot les parts que en aquest cas no estan legitimades entre l'empresa adjudicatària i l'Administració, en el cas d'un tercer que consideri que hi ha alguna irregularitat o una il·legalitat.

I per tant, nosaltres... com s'ha arribat a aquest acord? Doncs, miri, escolti'm, estem complint la Llei de contractes, però no entenem que li haguem de dir a l'Administració de la Generalitat com fer-ho. El que sí que hem de dir-li és que estableixi totes les mesures per tal que es vetlli pel compliment del que és aquesta Llei, que és la seva obligació, i els altres tenen uns altres procediments a l'hora de fer aplicar aquesta Llei.

Per altra banda, respecte al punt 3, també hi donarem suport: tot el que és la planificació del nou concurs, per tal que es doni la continuïtat i la qualitat als serveis informàtics. Sense cap mena de dubte, entenem que el que són tots els serveis informàtics s'han d'adjudicar a una empresa que reuneixi els requisits que s'estableixin a les clàusules tècniques i en les prescripcions administratives corresponents, per tal d'assolir els objectius que persegueix el mateix contracte, i en el cas que no es faci així, doncs, hi han els instruments, com he dit en un inici, a l'hora de revocar-ho o a l'hora de rescindir aquest contracte.

És per aquest motiu que el nostre Grup donarà recolzament a les esmenes transaccionals, tot posant de manifest que entenem que el Parlament no ha d'entrar a dir-li a l'Administració quin és el tipus de sistema o procediment per tal d'adjudicar determinats contractes que estan continguts en la Llei de procediment i contractes administratius. El que sí que li hem de dir, sense cap mena de dubte, és que compleixi la Llei, com espero que ja ho fa, gaudint d'aquest..., com deia, el principi de legalitat, i que extremi totes les mesures a l'hora de garantir que l'empresa adjudicatària sigui la més idònia a l'hora...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Esteller Ruedas

...de desenvolupar aquests serveis i complir els objectius que en aquest es contenen.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè. Senyora diputada, per posicionar-se amb les esmenes, si cal, perquè tinc ja el text transaccional...

La Sra. Serra i Majem

No cal, ja ho he fet, perquè tenim el text transaccional i no hi havia més esmenes. Gràcies.

El president

Molt bé. Doncs, anem a cridar a votació. (*Pausa llarga.*)

Sotmetem a votació el text transaccionat pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i Convergència i Unió.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

————— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques actives de suport i formació dels treballadors autònoms i emprenedors** (tram. 302-00360/06)

El quaranta-dosè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre les polítiques actives de suport i formació dels treballadors autònoms i emprenedors. Ho presenta, en nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'il·lustre diputat senyor Bernardo Fernández.

Prego, senyores i senyors diputats, que ens permetin avançar en aquest debat. I, per tant, silenci i agilitat a l'hora de sortir.

Té la paraula, senyor Fernández.

El Sr. Fernández Martínez

Senyor president, senyores diputades, senyors diputats. Amb brevetat, ja. És una evidència que molts dels problemes que afecten els treballadors autònoms tenen molt a veure amb les relacions laborals, protecció social o fiscalitat, i aquests són temes d'àmbit estatal, i per tant s'han de resoldre en un altre nivell. Això és cert, això és veritat, però també és veritat que des del nostre marc competencial es poden fer coses, moltes coses, i es poden prendre moltes iniciatives per millorar les condicions de treball d'aquest segment de l'economia productiva.

Vegem alguns exemples d'allò que afecta diàriament els treballadors autònoms i els emprenedors, i que així puguem incidir des d'aquí amb les nostres competències: limitacions en la formació empresarial; dificultats d'expansió dels seus productes i serveis; dificultats de combinar els processos de producció amb canals efectius de distribució; feblesa negociadora amb clients i proveïdors; manca d'un sistema adient, àgil i transparent d'ajuts i suports de finançament; dificultats de comptar amb canals efectius de compra i subministrament que abarateixin els seus costos; escassa capacitat d'inversió en tecnologia; les condicions en què exerceixen la seva activitat; manca d'un marc d'ajuts d'acord amb les necessitats actuals; significatius i importants problemes de finançament de la seva activitat; propensió a la desmotivació per manca de reconeixement, particularment social; dificultats de tramitació i gestió administrativa, etcètera.

Tot això són problemes, són qüestions que afecten el desenvolupament diari dels autònoms i que sí que es poden abordar des del nostre àmbit competencial. O, dit d'una manera, si volen, més planera: per solucionar o ajudar a solucionar aquests problemes, no cal anar a

Madrid. Es pot posar fil a l'agulla des de la plaça de Sant Jaume. Això sí, per fer-ho cal voluntat política. Hi estem d'acord, no?

Per tot això, nosaltres proposem avui una moció sobre treballadors autònoms i emprenedors que vol articular accions que beneficiïn la promoció, el foment i la creació neta d'ocupació i la creació de noves empreses, de microempreses. Perquè això sigui possible cal desenvolupar estratègies que afavoreixin la creació de condicions idònies per al foment de la cultura dels emprenedors i la creació d'empresa i ocupació; cal promoure espais que facilitin la concertació, cooperació i associacionisme entre els mateixos emprenedors i treballadors autònoms; cal donar suport a les micropimes en aspectes de simplificació de relacions amb l'Administració; cal donar suport al desenvolupament i creixement, assessorament al seu funcionament i millora dels mecanismes de concertació i associació, amb un rol actiu de l'Administració autonòmica en aquest àmbit; cal donar, també, solucions efectives a les mancances formatives i d'informació, que obstaculitzen el desenvolupament del sector, i cal fer sentir i augmentar la seva presència i el seu reconeixement social i cultural promovent la seva participació i rol actiu en els debats que els afecten, i fomentar, també, una sensibilització social envers aquesta realitat.

Per tot això, nosaltres hem presentat una moció, i, si em permet, senyor president, jo ja avanço el posicionament en les esmenes.

Ja li dic, d'entrada –i ho tenia per aquí, ja ho trobaré–, que retirem el punt número 10. Si vol un paperet, eh? Aleshores, hem fet dues transaccions dels punts número 1 i 11, i acceptem les esmenes als nostres punts 2, 3, 4, 8 i 9 de Convergència, i no acceptem les que ens fan als números 4, 5 i 7, no les acceptem.

Per tant, aquesta és la...

El president

Perdó, l'esmena número 4 m'ha dit que sí que l'acceptava, en la primera relació.

El Sr. Fernández Martínez

Doncs perdó –perdó–, m'he equivocat.

El president

La 4 no.

El Sr. Fernández Martínez

La 4 no, demano disculpes.

El president

És a dir, només la 2, la 3, la 8 i la 9.

El Sr. Fernández Martínez

Correcte –correcte.

El president

Molt bé.

El Sr. Fernández Martínez

Demano disculpes, senyor president...

El president

No, no.

El Sr. Fernández Martínez

...i vull acabar la meua intervenció donant les gràcies i felicitant el senyor president del Parlament per la seva magnífica tasca, que per mi ha estat, i continuarà sent sempre ja, un referent.

Moltes gràcies, i res més, senyores diputades, senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. En nom d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. De l'escó estant, per mostrar el suport d'aquest Grup a la Moció presentada pel senyor Bernardo Fernández, del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, íntegrament, pel tema de suport als emprenedors autònoms.

I, simplement, doncs, nosaltres hi hem fet una mínima esmena, entenent que la proposta d'observatori..., creïem que no era bo anar creant estructures en paral·lel, perquè anem creant muntatges que, al final, l'únic que fan és més burocràcia, i el que proposàvem era que —a través, en tot cas, d'una transacció a què hem arribat— sigui el mateix Observatori del Mercat Laboral, que ja penja d'alguna manera del Servei d'Ocupació, o es va crear juntament amb la Llei del Servei d'Ocupació de Catalunya, que dediqui un apartat específic als temes dels emprenedors autònoms. És una forma d'aconseguir el mateix objectiu i evitar al màxim, doncs, multiplicar, de vegades, l'Administració i gastar recursos que ens podem estalviar.

En tota la resta, senyor president, hi estem totalment d'acord, i, per estalvi processal, simplement dir que hi votarem a favor.

Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Sí, gràcies, senyor president. També per economia de temps i des de l'escó estant, només per explicar que el nostre Grup Parlamentari ha presentat unes esmenes en aquesta llarga Moció d'onze punts que ha tractat, pre-

cisament, sobre aquesta matèria que en el moment en què va ser substanciada la interpellació ja va ser explicada amb tot luxe de detalls per part de l'honorable conseller, doncs, totes les activitats que el Govern, a través dels diferents departaments que tenen incidència en l'àrea econòmica, desenvolupa per al foment i la potenciació de la creació d'empreses, els autònoms i els emprenedors.

Les nostres esmenes van totes, bàsicament, adreçades, concretament, a confirmar la potenciació que el Govern està fent en aquest tipus d'activitats. És a dir, de totes les activitats que en la Moció s'esmenten i que, al nostre entendre, el Govern està desenvolupant ja sobradament, doncs, el que fan aquestes esmenes és, en tot cas, remarcar la seva potenciació.

Hem arribat a una transacció amb Esquerra Republicana, com ja ha explicat el seu ponent, en matèria de recomanar la inclusió dins l'Observatori del Mercat de Treball d'una àrea dedicada expressament al foment del treball autònom, dels emprenedors i la creació d'empreses, i a un altra transacció, també, amb el Grup Socialista, concretament adreçada a impulsar mesures que donin un major reconeixement institucional a les organitzacions sindicals i gremis que agrupen, precisament, aquest tipus de col·lectius.

Únicament afegir que a la resta de punts de la Moció —alguns perquè afecten directament el pressupost i entenem que no és convenient en aquests moments, perquè les partides estan ja suficientment dotades, o bé perquè afecten la legislació laboral, que no és precisament competència del Govern de la Generalitat—, el nostre Grup Parlamentari hi votarà en contra.

Únicament un esment, també, a la intervenció que ha fet el diputat del Grup Socialista, quan ha dit les esmenes que acceptava del Grup de Convergència i Unió. Recordar que són, concretament, les esmenes adreçades als punts números 2, 3, 6 i 9, dels quals demanaríem votació separada.

Gràcies, senyor president.

El president

2, 3, 6 i 9. Abans se m'ha dit 2, 3, 8 i 9. Hi havia un error. És a dir que és el 6 i el 9, molt bé. I ara, em donarà les dues transaccions. Moltes gràcies. En nom d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Un servidor i el seu Grup votarem afirmativament, amb molt de gust, la Moció del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi. Aquesta Moció és molt important, i jo em debatia si hi havia de fer alguna esmena o no. La veritat és que vaig trobar que les dues esmenes que tenia *in mente* eren de naturalesa *tiquismiquis*, però no irrellevants. No ho he fet.

La primera es referia al fet que, amb independència de reconèixer la funció mediadora dels sindicats, un servidor pensava, i continua pensant, que la funció fo-

namental n'és la de reivindicació constructiva del sindicalisme, i és a partir d'aquesta naturalesa de reivindicació constructiva..., arribar a la mediació. No ho he fet, queda dit per al llibre d'actes.

I la segona era que em semblava, ho votarem també així, poc respectuosa, l'esmena que diu «incloure dins de l'Observatori del Mercat de Treball» aquest observatori que es plantejava. Poc respectuós en quin sentit? En el sentit que aquest Observatori estava pensat, després d'un fructuosa negociació, per al règim de treball subordinat. No m'importa que acabi essent un observatori del treball heterodirecte, i em sembla molt constructiva, aquesta esmena. El problema és que jo crec que la millor forma hauria estat això que el senyor Millo ha dit després, després d'una insinuació per part d'un servidor, de recomanar que sigui l'Observatori el que faci l'hospitalitat a això. Ho dic, això, per apuntar-me un «tanto», atès que no podia intervenir perquè havia renunciat a esmenar aquesta important Moció.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula la senyora diputada Alicia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. També per economia processal i des de l'escó estant, simplement, el Partit Popular volia posicionar-se sobre aquesta Moció, entenen, i això ho compartint amb el diputat proponent d'aquesta iniciativa, que no solament des de Madrid es poden cercar mesures per a l'impuls de la tasca que realitzen els treballadors autònoms, com així ho està fent el Govern de l'Estat espanyol, sinó que també des del Govern del nostre país, des de la Generalitat de Catalunya, també es podien dur a terme.

I és per això que nosaltres votarem a favor d'algunes de les propostes, en concret la majoria, excepte tres, de què justificarem el nostre vot en contra, perquè moltes, senyor diputat, també el nostre Grup Parlamentari les va proposar, com va ser, també, l'impuls del que ha de ser l'actuació mediatadora de les associacions i de la representativitat dels autònoms, sobretot, en especial, en l'activitat de formació, perquè entenem que han de tindre aquest impuls i han de tindre aquesta activitat de representació i de mediació, i, fonamentalment, també, les que desenvolupen dintre de la xarxa d'oficines especialitzades l'impuls de la inserció laboral dels treballadors autònoms.

Però nosaltres votarem en contra de tres aspectes concrets d'aquesta Moció, que són el 4, el 5 i el 7, i explicarem les raons següents. En primer lloc, perquè la quarta, que es refereix a establir el fons inicial de 3 milions d'euros per desenvolupar els programes en matèria de promoció de les noves tecnologies, s'està fent per part del Govern ja, i vostè coneix molt bé el desenvolupament de programes d'impuls d'aquestes noves tecnologies, en concret per als treballadors autònoms. El Grup Parlamentari Popular també ho va de-

manar en altres mocions anteriors, i nosaltres entenem que fixar ara un posicionament concret d'una quantitat pressupostària, doncs, ara, dintre d'aquesta legislatura, ja no és possible, com el que succeeix, també, en l'apartat setè, que també reitero que el Grup Parlamentari Popular també ho havia presentat.

I respecte al posicionament del punt 5, nosaltres entenem que és complicat, dintre de les competències d'aquesta comunitat autònoma, poder dur a terme, al davant d'aquests expedients, d'aquests ERO, expedients de regulació d'ocupació, aquesta informació prèvia al que són els Trade, els treballadors autònoms dependents, perquè això forma part del que seria, doncs, la normativa laboral, i, com a tal, doncs, nosaltres entenem que no correspon a aquesta cambra esbrinar-ho.

Acceptem..., i, a més, celebrem que s'hagi, doncs, d'alguna manera, retirat el punt desè, perquè entenem que el reconeixement de la conciliació de la vida laboral i familiar ja està tractat en una altra normativa, fins i tot, també, en la que es va aprovar referent a família en aquest Ple.

És per això que nosaltres aprovarem aquesta Moció en tots els punts que no es refereixen a aquests esmentats per aquesta diputada, que, ho torno a repetir, senyor president, són el 4, el 5 i el 7, i en el que sí coincidirem també amb el diputat proponent és en aquesta felicitació que se li ha adreçat com a president de la cambra en aquesta darrera intervenció per part del Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyora diputada.

Cridem a votació. (*El Sr. Millo i Rocher demana per parlar.*) Mentrestant, donarem la paraula. Té la paraula el senyor Millo. Demana votació separada dels punts 2, 3, 6 i 9.

El Sr. Millo i Rocher

Sí, senyor president. Si em permet, és que abans en la intervenció ens hem descuidat de fer un petit esment amb relació a una modificació de caràcter tècnic que s'ha d'incloure en el punt número 8, si el diputat proponent hi està d'acord. Just al començament d'aquest punt, quan fa la referència temporal, ha de dir, concretament: «En el termini més curt possible», al començament del punt 8 en la referència temporal que hi ha. Aleshores, si el diputat proponent hi està d'acord, això permetria votar conjuntament els punts 2, 3, 6, 9 i 8.

El president

I 8.

El Sr. Millo i Rocher

Sí, 2, 3, 6, 8 i 9, eh?

El president

Molt bé.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president.

(Pausa llarga.)

El president

Senyores i senyors diputats, per fixar el text. S'ha suprimit el punt número 10; els punts 1 i 11 són fruit d'una transacció. I, ara, per votar, ho farem en tres blocs. Primer, el 4, el 5 i el 7, separadament, i, després, el 2, el 3, el 6, el 8 i el 9, i, després, la resta, que són les transaccions. Per tant, votem ara, primer, els punts 4, 5 i 7.

Comença la votació.

Han estat rebutjats per 60 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, els punts 2, 3, 6, 8 i 9.

Comença la votació.

Han estat aprovats per la unanimitat dels presents.

I ara la resta del text amb les transaccions incorporades.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

———— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'incentius fiscals a la recerca** (tram. 302-00361/06)

El quaranta-tresè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la política d'incentius fiscals a la recerca. La presenta, en nom de Convergència i Unió, l'illustre diputat senyor Antoni Castellà.

(Remor de veus.)

Prego a les senyores i els senyors diputats que si s'han d'absentar ho facin ràpidament i amb silenci.

El Sr. Castellà i Clavé

Gràcies, senyor president. Des de l'escó estant, per l'especificitat i la concreció d'aquesta proposta. La proposta que avui presentem, de fet, concretament el que proposa és implementar un sistema d'incentius que tingui per objectiu l'estímul a la contractació tant d'investigadors estrangers com catalans que vulguin tornar a Catalunya per continuar les seves activitats de recerca.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Per tant, no vegin els il·lustres diputats una proposta en aquesta Moció de resituar en general el que pot ser una política d'incentius a la recerca, ni molt menys, que queda definida i que vam estar debatent en la interpellació feta al conseller Mas-Colell, prèvia a aquesta Moció. Per tant, el que avui proposem aquí és, concretament,

una mesura molt concreta referent a recursos humans i que, per tant, creiem que pot ser concretament una bona via per incentivar la captació d'aquestes persones que estan fent l'activitat fora del nostre país i que de ben segur pot ser positiu que les puguem retornar a fer la seva activitat de recerca en el nostre país.

Per tant, aquesta és la proposta concreta i, en tant això, demano el suport dels diferents grups de la cambra.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Castellà. No hi han presentades esmenes, per tant, per al posicionament de cada grup, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula l'illustre diputat senyor Joan Boada.

El Sr. Boada i Masoliver

Gràcies, senyor president. Per anunciar el nostre vot favorable.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Boada. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor Carles Bonet.

El Sr. Bonet i Revés

Gràcies, senyor president. Per anunciar també el nostre vot favorable.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Bonet. En nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Francesc Vendrell.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies, senyor president. Per anunciar el nostre vot favorable, perquè donem per segur que el Grup que dona suport al Govern ha fet un estudi durant quatre anys per arribar a aquesta conclusió en l'últim Ple de la legislatura. Com que l'estudi deu ser molt rigorós hi votarem a favor.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vendrell. En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'illustre diputat senyor Miquel Barceló.

El Sr. Barceló i Roca

Gràcies, senyor president. Nosaltres considerem que és una mesura positiva, també considerem que és una mesura insuficient, com sap el senyor diputat, i com es va posar de manifest en la sessió de la Comissió de Cultura de la setmana passada, perquè quan fem un balanç del..., i en aquest sentit volem que consti en acte que, quan fem un balanç del Pla de recerca aprovat pel Govern, nosaltres mostrem la nostra insatisfacció. Per tant, és una mesura positiva, és una mesura insuficient. He

tingut la temptació de proposar la nostra abstenció, però, en atenció que estem en el darrer Ple de la legislatura, li comunico al senyor diputat que tinc la satisfacció de..., tindrem la satisfacció de votar a favor la seva proposta.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Barceló.

Anem a cridar a votació.

(Pausa llarga. El president es reincorpora al seu lloc.)

El president

Senyores i senyors diputats, sotmetem a votació el text de la Moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 125 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política sanitària a Catalunya (tram. 302-00362/06)

El quaranta-quatrè punt de l'ordre del dia és la Moció sobre la política sanitària a Catalunya. La presenta, en nom del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Esteller, que té la paraula.

(Remor de veus.)

Prego silenci, si us plau.

(Pausa.)

Té la paraula, senyora diputada.

La Sra. Esteller Ruedas

Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, amb aquesta Moció hem volgut centrar, per part del Grup Popular, uns punts en què els eixos bàsics són els que sosté el sistema sanitari a Catalunya, com és la planificació en el mapa sanitari, com són els dos instruments de planificació i de provisió de serveis, el Servei Català de la Salut i l'Institut Català de la Salut, i el que és el servei de contractació de la xarxa sanitària d'utilització pública, la XHUP.

En aquest sentit, en el primer punt de la nostra Moció, hem puntualitzat un aspecte respecte al mapa sanitari que nosaltres demanàvem: actualitzar amb uns criteris d'anàlisi qualitatiu i quantitatiu de la demanda; amb equitat, establir termes d'equitat de resolució en cada regió sanitària en totes les línies d'atenció primària, aguts, sociosanitària i salut mental; establiment de nivells reals de resolució per assolir en els hospitals d'aguts en cada regió sanitària, i després, també, el que volíem era que es finalitzés la planificació dels nous equipaments sanitaris a Catalunya tenint en compte que actualment, en opinió del Grup Popular, s'està anant rere del que és tota aquesta planificació amb uns criteris

que entenem que no responen a les noves necessitats ni a les noves demandes.

El Govern té la planificació d'uns determinats hospitals, d'unes determinades àrees bàsiques de salut, però, al llarg també de les darreres comissions i els darrers plens, hem vist com a vegades es decideixen invertir, a vegades es decideixen construir nous equipaments sense que hi hagi una planificació darrere i sense que aquests nous equipaments donin resposta a les necessitats del territori. És per aquest motiu que creiem que cal modificar el mapa sanitari amb aquest criteri.

Però, he de dir ja, i avanço a la cambra que hem arribat a un acord amb el Grup de Convergència i Unió per tal de revisar tots aquests criteris amb uns marcs actuals respecte al que és l'anàlisi qualitatiu i quantitatiu, amb el que és l'equitat amb la resolució, amb el que és la revisió de procediments i amb la planificació de nous equipaments. Tots els grups tenen l'esmena transaccional a què hem arribat, el punt 1, que no era tot el que tenia previst incorporar el Grup Popular, però entenem que, com a mínim, recull uns aspectes que per nosaltres són essencials a l'hora de cobrir i actualitzar aquests serveis en funció de la demanda per tal de donar una bona resposta al que són els serveis. Insisteixo que, per part del nostre Grup, coneixem i valorem el que és la profunditat de moltes d'aquestes mesures, però creiem que cal fer-ho a l'hora d'establir aquest nou replantejament, molts seran nous replantejaments de tots aquests serveis.

Pel que fa al punt 2 de la nostra Moció, nosaltres demanem al Govern un estudi tècnic de l'anàlisi de la conveniència de transformar la personalitat jurídica i la gestió administrativa de l'ICS. Fins ara s'han plantejat moltes vegades quin és el paper de l'ICS en el nou sistema sanitari i el seu encaix com el principal proveïdor del sistema. Des del nostre Grup hem mantingut, al llarg d'aquesta legislatura, el fet que per part de l'ICS cal modernitzar-lo, cal gestionar amb més eficàcia els serveis sanitaris i, a més a més, cal, i creiem que cal fer-ho, una nova transformació de la que és la seva personalitat jurídica, perquè s'adapti a les noves necessitats i sigui un bon instrument de prestació de serveis públics, però creiem que abans de fer-ho cal que el Govern faci un estudi, que analitzi la demanda, analitzi la situació i vegi quin és aquest desencaix dins de tot el sistema.

Per tant, li demanem que en compliment d'una moció, 131/VI, d'aquest Parlament, lliuri a aquest Parlament aquest estudi, com a mínim que el faci, per tindre un element i un indicador a valorar a l'hora de poder fer la nova planificació que s'haurà de fer, sense cap mena de dubte, a la Conselleria.

Per altra banda, creiem que el nostre punt 3, que era que s'aprovesin i publiquessin les tarifes pel concert sanitari, el retirem perquè dos dies després de presentar-ho es van aprovar, i ens congratulem que així fos, perquè, entre d'altres coses, garanteix el que és la suficiència econòmica del que és el concert sanitari.

I el punt 4 del nostre Grup creiem que és un punt amb què hem anat insistint a l'hora que el Govern establi-

xi els instruments de coordinació i cooperació en l'atenció primària, els nivells d'atenció especialitzada i resta de nivells assistencials, especialment també la que és tota la sociosanitari i salut mental, per garantir la continuïtat del procés assistencial, per tal d'adoptar un model adequat evitant duplicitats i desplaçaments innecessaris. I això que sembla que és obvi, que és un dels instruments elementals a l'hora de garantir una atenció sanitària per processos, sembla que és molt complicat i que encara no s'han arbitrat els instruments idonis per garantir aquesta continuïtat assistencial per processos i, en definitiva, millorar el que és la qualitat, l'atenció, amb el temps més breu possible, amb els nivells que es requereix.

És per aquest motiu, senyores i senyors diputats, senyor president, que el nostre Grup ha lliurat a la Mesa la transacció al punt 1, sotmet a votació el punt 2 i el punt 4 i retira el punt 3 perquè ja s'ha complert per part del Govern.

El president

D'acord.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Des de l'escó estant per manifestar que hem arribat, com ja s'ha manifestat, a una transaccional respecte al primer punt, i que, per tant, ja ha sigut explicat, doncs, l'acord a què s'ha arribat. Bàsicament volíem que no hi hagués una foto fixa a l'hora de planificar la sanitat, i en aquest sentit, doncs, s'ha arribat a la transaccional.

Respecte al punt 3, que nosaltres en demanàvem la retirada, ja ha dit que ho retirava perquè ja hi havia el Decret en aquest sentit. I respecte als altres temes creiem que és la línia en què està treballant el Govern i, per tant, en aquest sentit no hi ha cap inconvenient a votar-hi a favor.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora Borràs. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Nosaltres votarem a favor el punt primer i el tercer tal com ha quedat. No, el tercer s'ha retirat, per tant, el quart original de la Moció, però votarem en contra del segon punt.

El primer perquè està introduint elements de revisió del sistema sanitari i actualització, cosa que s'hauria de fer constantment, en tot cas ens sembla correcte i hi votarem a favor. I el darrer punt també, perquè està fent èmfasi en els mecanismes de coordinació i cooperació. Per cert, diu que s'estableixin «instruments de coordinació i cooperació», cosa que implica la constatació que no està funcionant prou bé la coordinació i la cooperació, cosa que és preocupant que així sigui. En tot cas, doncs, cal millorar-ho, i hi estem d'acord.

El punt segon, de fet, està reiterant una demanda que ja es va fer en el seu moment. En el mes de gener es va aprovar una moció en què ja apareixia aquesta necessitat de fer un estudi sobre la situació de l'Institut Català de la Salut, i nosaltres estem d'acord en una qüestió, que cal modernitzar l'Institut Català de la Salut, que cal revisar a fons el mateix ICS, però que aquesta modernització, el fet que hi hagi autonomia de gestió de tots els centres, inclosos els centres d'atenció primària, per suposat, que l'organització s'hagi de millorar, no implica per nosaltres que s'hagi de revisar l'estatut jurídic. I, a més a més, ens temem que aquesta revisió de l'estatut jurídic vagi en la línia de voler convertir l'Institut Català de la Salut en una empresa pública, cosa que desnaturalitzaria el que és, i nosaltres en aquest sentit no hi estem d'acord.

Per tant, això mateix, que ja ho vaig dir el mes de gener, quan es va aprovar la Resolució en funció d'una moció que s'havia presentat sobre aquestes qüestions..., reiterem el nostre posicionament i per això votarem en contra d'aquest punt.

Gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. En nom d'Esquerra Republicana, l'il·lustre diputat senyor Ernest Benach té la paraula.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. El nostre Grup tenia dubtes amb relació al conjunt de l'esmena i què s'havia de fer; entenem que és un tema que s'ajusta a la línia del debat i que realment requeriria segurament un debat molt més aprofundit i llarg i amb conseqüències de futur.

Finalment, optaríem, atesa la transacció a la qual s'ha arribat, per aprovar..., bé, en tot cas, donar suport al punt primer i al darrer.

I en el segon punt, per motius diferents dels que s'han expressat des del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, però també amb molts dubtes en relació amb com està redactat, tot i que som conscients que en relació amb el tema de l'ICS caldria fer algun plantejament amb una certa urgència, el nostre Grup Parlamentari optarà per l'abstenció. Per tant, senyor president, li demanaria votació separada del punt segon.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Carme Figueras.

La Sra. Figueras i Siñol

Moltes gràcies, senyor president. El Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi votarà a favor de la transacció que s'ha acordat sobre el punt 1 i també a favor del punt 4. Tampoc amb cap convenciment que serveixi per a res; vull dir, en aquests dos punts se li diu, al Govern, el que hauria d'haver estat fent durant tots aquests anys de govern. I, per tant, a aquestes alçades de la pel·lícula, tampoc no crec que tingui massa sentit. Però, en tot cas, estem d'acord amb el que aquí es planteja i amb aquesta planificació i coordinació que aquí es reclama.

Amb referència al punt 2, pel que fa referència a la modernització i transformació de l'ICS, també farem un vot d'abstenció perquè tampoc estem d'acord que siguin, els criteris de reforma de l'ICS, els que planteja el Partit Popular, ni tan sols els que es diu a la Moció anterior aprovada per aquest Parlament.

Només recordar que ja l'any 96 en aquest Parlament es va aprovar una resolució proposada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi d'instar el Govern de la Generalitat que, amb el termini màxim del 30 de juny del 97, s'hagués portat la Llei de reforma de l'ICS i de modernització de l'ICS a aquest Parlament, cosa, doncs, que..., fixin-se quants anys hem estat sense que aquest Parlament hagi pogut debatre aquesta qüestió.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada.

No hi ha cap més intervenció. Per tant, anem a cridar a votació.

(Pausa llarga.)

Abans de posar a votació..., fixarem el text. El punt 1 és la transaccional entre el Grup Popular i Convergència i Unió; el punt 2 es manté originàriament; el punt 3 ha estat retirat, i el punt quart es manté. És així, suposo? *(Pausa.)*

Primer, farem votació separada del punt 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 66 vots a favor, 5 en contra i 59 abstencions.

A continuació, la resta del text.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Senyores i senyors diputats, hem arribat al final d'aquest període de sessions. No em pertoca prejutjar si aquesta és o no és la darrera sessió plenària d'aquesta sisena legislatura; ni conec la data de les properes eleccions, ni sé si alguna iniciativa parlamentària ens tornarà a convocar una altra vegada, però realment podria ser l'última sessió. Per això em permeto adreçar-los les següents paraules.

Tres coses. La primera, per agrair-los la tasca feta al llarg d'aquesta legislatura: hem elaborat cent quatre lleis, totes elles importants, perquè afecten la vida de

molts ciutadans del nostre país, però algunes d'elles d'autèntica rellevància especial per al conjunt de la nostra societat; hem controlat i impulsat la tasca del Govern amb preguntes, interpellacions i mocions en un nombre molt considerable; hem fet debats d'alt nivell polític, i sobretot hem procurat que el Parlament sigui la institució central de la dinàmica política catalana; hem fet al llarg d'aquesta legislatura esforços materials i d'organització per tal d'obrir el nostre Parlament al conjunt de la societat.

La tasca de tots i de cada un de nosaltres, el clima de respecte i de convivència han fet possible aquest alt nivell d'activitat. Som conscients que hi ha hagut mancances i oblitats en la nostra feina. A més de la nostra autocrítica, hem d'estar molt amatents a la valoració que la societat faci de la nostra feina, perquè la política exigeix una constant renovació per assolir aquella dignitat que el nostre poble, que Catalunya, es mereix.

Segona cosa. En acabar-se aquesta legislatura hem de fer esment del que ha significat per a la política catalana la presidència de la Generalitat exercida pel molt honorable senyor Jordi Pujol. Catalunya és una societat políticament plural —aquesta és una gran sort— que es manifesta en la diversitat de criteris i mitjançant el debat i la confrontació democràtica. Però estic segur que expresse el sentiment general del Parlament si dic que tots som conscients de la profunda empremta que el president Pujol deixa en la política i en la societat catalana. Els vint-i-tres anys continuats al front de la presidència de la Generalitat, més enllà de la diversitat de criteris polítics, avalen una actitud de dedicació, de servei i de passió pel nostre país. El president Pujol ha contribuït decisivament que Catalunya fos coneguda i valorada. Ara que, en no tornar-se a presentar en les properes eleccions, deixarà de ser membre d'aquest Parlament, vull deixar constància de la seva dedicació i agrair-li la tasca feta per al nostre país. I sé que continuarà treballant, des de l'indret que sigui, per Catalunya. Gràcies.

I tercer. Vostès m'han fet l'honor que hagi presidit el Parlament de Catalunya al llarg d'aquesta sisena legislatura. Gràcies. He de demanar-los disculpes per tot el que no he fet bé, i especialment pels qui he ofès. *(Pausa.)* Des del dia que em varen elegir m'he esforçat al màxim per respondre al que vostès m'ha encomanat. *(Pausa.)* Vull fer extensiu d'una manera particular el meu agraïment a..., a tots els membres de la Mesa, als presidents de grup, a la Junta de Portaveus i a tots els professionals que treballen dia a dia al nostre Parlament pel seu correcte funcionament. Els faig saber que no em penso presentar com a candidat a diputat en les properes eleccions.

Vaig entrar en aquest Parlament l'any 80 com a conseller de Treball, i de Cultura, i, després d'un parèntesi de dos anys, vaig esdevenir diputat l'any 88 i ho he sigut d'una manera continuada fins avui. Ara convé, al meu entendre, donar el relleu a altres persones. Les institucions tenen per missió donar continuïtat a la vida del poble més enllà dels cicles personals. Jo desitjo per al Parlament de Catalunya i per a cada diputat que s'esforcin i assoleixin l'enfortiment de la nostra catalanitat i la projecció dels seus valors arreu.

Tot i que el meu mandat dura fins a la pròxima mesa d'edat, permetin-me en aquesta sessió plenària que, amb emoció, m'acomia de vostès com a president del Parlament. *(Pausa.)* Me'ls he apreciat i me'ls aprecio. A tots. Pel fet de ser diputats *(pausa)* cadascú de vostès representa un tros del nostre poble. Aquesta és la seva dignitat política que jo he procurat servir tan fidelment com he sabut com a president.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments forts i perllongats. La cambra es posa dempeus.)

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de tres de la tarda.